۸

کاغذ باطله

نشریه داخلی اعضای دوربین.نت
سال دوم - دوره جدید - شماره هشتم
۸۰ صفحه - تیرماه ۱۳۹۰

دوربین نت

اولین آژانس عکس خبری ایران

برترین وب سایت هنری در سومین جشنواره رسانه های دیجیتال

www.doorbin.net

تعمیرگاه مرکزی دوربین

نماینده رسمی خدمات پس از فروش دوربین‌های
کانن، نیکون و فوجی
در ایران.

خدمات رایگان

- رفع پیکسل سوخته
- اعلام وضعیت شاتر
- به روز رسانی نرم‌افزار
- سرویس حسگر (SMOS - CCD)

Canon
CANON AUTHORIZED SERVICE FACILITY

Nikon

FUJIFILM

تعمیرگاه مرکزی دوربین
www.tamir.ir

تهران، خیابان جمهوری اسلامی
ساختمان آلومینیوم، طبقه یازدهم، واحد ۱۱۱۷
تلفن: ۹۳ ۹۴ ۷۳ ۶۶

گارانتی ایدمار

تهران، میدان هفت تیر، ابتدای خیابان بهارشیراز
شماره: ۱۸۹ ، طبقه سوم، واحد۶
تلفن: ۵۰-۴۵ ۹۲ ۳۱ ۸۸

بسم الله الرحمن الرحیم

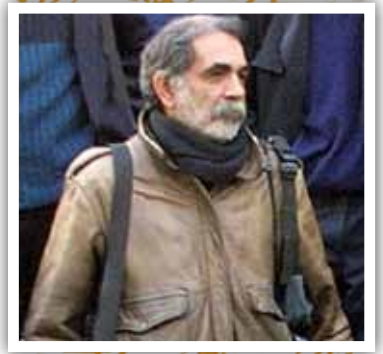

باسپاس و احترام
بر هر کسی که ذره‌ای به من آموخت

روحشان شاد / یادشان گرامی

rbin net

ماهنامه کاغذباتله

زیرنظر آژانس عکس دوربین.نت

با مسوولیت و سردبیری: احسان رافتی

دبیر تحریریه: معصومه اصغری

سعید کیایی - اسماعیل حق‌پرست

مدیر داخلی: حمیدرضا معدنی

مدیر اجرایی: منصور ملکی

ترجمه: سپیده اشرفی

ویرایش: پریسا موسوی

ادیتور: حسام رافتی

ادیت عکس‌ها: ساسان پناهی

مدیر انفورماتیک: دلداده

مدیر روابط عمومی: آیدین روشن ضمیر

توزیع و اشتراک: بهاره خطیری

مدیر هنری: احسان رافتی

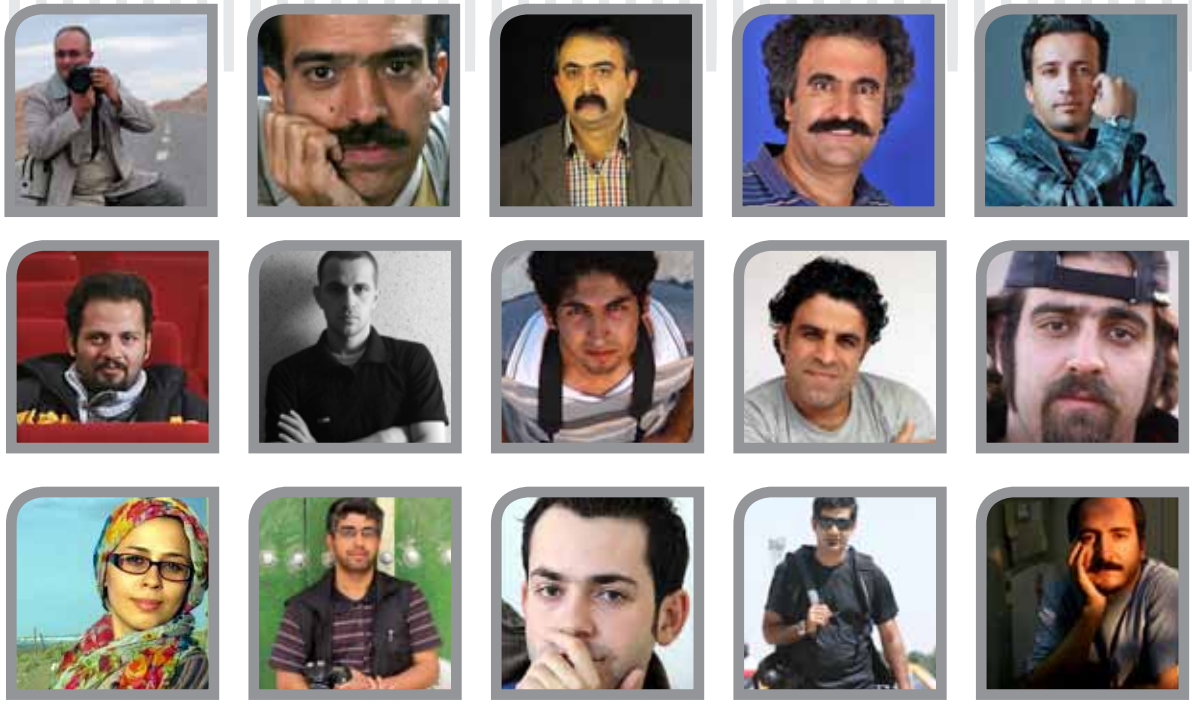

tele doo

باهمکاری افتخاری

حسین کریم زاده - حسن غفاری

رضا موسوی - کاوه فرزانه

محمد نوروزی - مرتضی فرج آبادی

احمد آقاسیانی - آرش حمیدی

محمد تاجیک - عماد نعمت الهی

امین نظری - نغمه صالحی

حمیده شفیعی ها - سعید زارعیان

حمید صادقی - مسعود درودیان

علی کاظمی مجرد - الهام صالح

حجت اله عطایی - امیر خدامی

تلفن: ۶۶۷۵۷۹۵۴

نشانی اینترنتی:

tele.doorbin.net

ایمیل:

doorbin.net@gmail.com

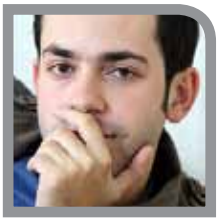

احسان رافتی

شروع یک اتفاق شیرین

– کاغذباتله برای مجموعه دوربین.نت یک اتفاق شیرین است. مجموعه‌ای که وارد هفتمین سال فعالیت خود شد. مجموعه ای که هدفی جز ارتقای سطح عکس و عکاسی کشور ندارد. مجموعه ای برای عکاسان است و به نام عکاسان ...

– به درخواست سیل درخواست های دوستان کاغذباتله را از این شماره رنگی و با کاغذگلاسه چاپ می‌کنیم. باور کنید برای یک مجموعه خصوصی همچین مجله ای با همچین کاغذ و چاپی هزینه وحشتناکی دارد ولی به خواست عکاسان عزیز و اعضای گرامی از این شماره مجله به صورت آزمایشی در تابستان به صورت سه ماه ماهانه و رنگی در اختیارتان قرار خواهد گرفت. البته ضمیمه سیاه سفیدی هم داریم برای مطالب و عکس های مختص به خودش ...

– خیلی دوست داریم کاغذباتله بشود همانی که عکاسان نبودش را حس می کنند. مجله ای در خور نام عکاسان. کاغذباتله از همین عزیزان عکاس جهت همه گونه همکاری با این مجله استقبال می کند.

– از امسال اتفاق خوب دیگری در دوربین.نت رقم خورد که کلاس های تابستانی خواهد بود. از این تابستان کلاس ها به همت اعضا شروع خواهد شد تا به امید کلاس های خیلی جدی تر و پرمحتواتر ... البته تابستان امسال هم سه ورک شاپ تخصصی عکاسی هم خواهیم داشت ...

– از دووونات دوربین.نت نیز غافل نشوید. شهرک مجازی دوربین.نت با اعضای بیشمار که هرماه یک مسابقه تخصصی عکس دارد و مراسم و جایزه و لوح تقدیر و نمایشگاه مجازی و کلی برنامه دیگر ... پس سری به خوشمزه ترین بخش دوربین.نت بزنید ... ضرر ندارد ...

– تیرماه میهمان اعضا و عکاسان اصفهان خواهیم بود. سومین نمایشگاه عکس های برتر سال دوربین.نت دهم تا پانزدهم تیرماه در اصفهان افتتاح خواهد شد.

رضا موسوی

حرکت رو به جلوی عکاسی تئاتر

شش ماه از ممنوعیت عام عکاسی از تئاتر می‌گذرد. ماه‌هایی بسیار سخت بر حرفه‌ای‌ها و آماتورهای مشتاق این شاخه جذاب عکاسی گذشت. محدویتی که بعضی از شیفتگان عکاسی تئاتر را به خارج از عرصه تئاتر تهران کشانید.

شخصا برای عکاسی از چهار نمایش به اصفهان و شیراز رفتم فضاهایی که کمتر از اخبار ممنوعیت‌های پایتخت اطلاعی داشتند.

اما نکته جالب اینکه محدودیت‌های اعمال شده تلاش‌هایی را برانگیخت و رایزنی‌ها و پیگیری‌های مستمری را ایجاد کرد تا سه ماه گذشته تبدیل به ماه‌هایی بسیار پرکار برای علاقمندان عکاسی تئاتر گردد. اینگونه به صورت پیاپی از نمایش‌های عجایب مخلوقات اثر رضا ثروتی، درهای نیمه باز اثر کمال هاشمی، تیکی تاکا و ساعت صفر اثر آتیلا پسیانی، سوکاریس اثر حمیدرضا فلاحی و گلن گری و گلن راس اثر پارسا پیروزفر به شکل گروهی عکاسی شد. کاری که حداقل با این تناوب طی سال‌های گذشته شاهدش نبودیم.

به نظر می‌رسد عکاسی تئاتر با حرکت رو به رشدی از سه سال قبل شروع کرده است که امروز در ابتدای مسیر است که آغاز دارد اما فاقد تحلیل است.

گرچه ضرورت انجام موضوعی و ایجاد بستر مناسب جهت رشد این شاخه از هنر عکاسی و برنامه ریزی هدفمند برای دیده شدن هنر و هنرمند تازه وارد این عرصه به شدت احساس می‌شود. اما این ضرورت بدون حمایت جدی متولیان هنر عکاسی امکان پذیر نخواهد بود.

حمایتی که تاکنون با پیگیری‌های شخصی و گرو گذاشتن اعتبار از انجمن عکاسان خانه تئاتر پیش رفته و بیش از این حرکتی برایش متصور نیستیم. و در آخر اینکه کوشیدیم تا در ماه‌های محدویت، بر باد رفته ها را بازگردانیم و تاکنون موفق به اخذ مجوز عکاسی برای اعضای انجمن در کلیه نمایش‌های صحنه‌ای تئاتر کشور شده‌ایم.

محمد تاجیک

بزرگداشت یک عکاس

دارم فکـر میکنم توی همه دوره ها وضع فرهنگ و هنر اینجوری بوده؟ کسانی که فقط عنوان بزرگ دارند یا مناصب بزرگ فقط شایسته قدردانی و داشتن بزرگداشت هستند ؟

خود هنرمندان متعهد به ذات هنر چرا همیشـه مهجـورن؟ نمیدونم. در هر حال به دعوت خود آقا رسـول رفتم به برنامه بزرگداشـت رئیس خانه عکاسان.

راستش اگر بگم این برنامه در خور پروفسور حسابی بود کم نگفتم. آب و تاب خوبی فراهم شده بود . فقط مونده بودم آقا رسول رو تحت چه عنوانی باید می دیدم . معلم عکاسی؟ عکاس؟ نقاش؟ رئیس؟ آخر هم نفهمیدم. عکس‌های نمایشـگاه رو هم دیدم . بیشـتر خلق جلوه های ذهنی یک هنرمند بود تا مدیوم‌های عکس. چهره‌هایی هم که دعوت بودند احتمالا فامیل بودند یا شـاگردان و همکاران حاجی. من جز یکی دو نفر که اون جلو بودند کسی دیگه رو نشناختم و الباقی به گمانم از بستگان بودند .

چیـزی که بـرای من مبهمه هنوز اینه که چرا این مراسـم رو به‌نام یک عکاس گرفتند؟ عکس و عکاسـی کجای مراسم بود؟ پس چرا عکاس‌ها نبودند. با حفظ اینکه رسول اولیا زاده رو دوست دارم و مرد شریفی است و برای من محبت زیادی قائل بوده، باید بگم که چرا اوضاع عکاسـی توی این مملکت اینقدر فشل و بی مقداره که در مراسم بزرگداشت چنین کسی (لااقل در سـمت رئیس خانه عکاسـان) ، حتی یکی از عکاسان نام دار نباشه تا لااقل بگم که این برنامه به بهانه‌ی عکاسی برپا شده.

ما تا کی بنا داریم فرع رو قدر بدونیم و اصل رو کنار بزنیم . چرا می‌ترسیم با آمدن اسـم های با کیفیت جامون تنگ بشـه؟ مگر اساس هنر چیزی جز ماندگاری اصالت و صداقته؟ چرا شعارها قشنگن؟ چرا می‌ترسیم عمل کنیم؟

محمد نوروزی

نمایشگاهی به بهانه یک رفاقت

سـامان اقوامی متولد شصت وسه مشهد هست ولی مشهدی نیست. به دلیل شغل پدر اونجا به دنیا اومده. پدرش سمنانی ومادرش یزدی ...خودش به طنز میگه از این دو استان تا حالا دوتا رییس جمهور در اومده...

اقوامی کارشناسـی عکاسی رو تو دانشگاه آزاد خونده ونزدیک ده ساله که با سرویس عکس خبرگزاری دانشـجویان ایران ایسنا همکاری داره. ماه پیش به بهانه خداحافظی سـامان از ایسنا همکاران او تصمیم میگیرن بدون اینکه به اون بگن یه مراسم بسیار ساده خداحافظی همراه با یه نمایشگاه عکس در خانه هنرمندان برگزار کنن.

کارها یواشـکی شکل میگیره وبه عکاسان ایسـنا مرتضی فرج آبادی میگه کاراتون رو بدین. بیست وچهار تا عکس که جمع آوری میشه سهم اقوامی هم چهار تا عکس از بچه های بندرعباسه.....یکی دوروز مونده به افتتاحیه حین اطلاع رسانی به همه گفته میشه که از نمایشگاه و افتتاحیه واینها هیچکس چیزی به اقوامی نگه... حتی تو فیس بوک هم فرج آبادی این درخواست رو از همه داره. سامان اقوامی رو به این بهانه که شخصی پیدا شده که اسپانسر نمایشگاه عکس و چاپ کتاب و این حرفها میشه رو متقاعد میکنن تا نمونه کار بده...

ساعتی قبل از افتتاحیه آرش خاموشی و همسرش میرن دنبال سامان وهمسر سامان که برن خانه هنرمندان تا با شخصی که اسپانسره صحبت کنن...

چهار تایی به خانه هنرمندان که میرسـن تازه آقا سـامان متوجه میشـه که سـورپرایز عجیب غریبی شده...خیلی ها اونروز بودن از دوستان قدیم وجدید سامان تا مدیران فعلی وسابق ایسنا و.....

به هرحال این نمایشگه با عنوان هر چند ساده از ششم تا نوزدهم خرداد توی خانه هنرمندان بر قرار میشـه. با اینکه تمام بچه های عکاس ایسـنا همیشه سـودای عکاسـی خبری رو در سر دارن ولی این نمایشـگاه یه چیزه کاملا متفاوت وزیبایی از کار در میاد.

چون بچه ها عکس های طبیعت و ارایه میدن. تو پس زمینه این نمایشـگاه به غیر از همدلی و دوسـتی چیز دیگه ای نبود. این نمایشـگاه بهانه ایی بود برای تقدیر از یک دوستی چند ساله ...حالا بچه های ایسنا میخوان به امید خدا این همدلی ودوسـتی رو با برگزاری نمایشـگاه‌های سالانه وتشکیل یه گروهی مشخص(البته اگر بشه) ادامه بدن...برای همه گیشون آرزوی موفقیت وسربلندی داشته باشیم و برای سامان عزیز که راهی دیاری دیگرست آرزوی شادکامی و سربلندی... انشاالله

آرش حمیدی

بهاری که زود پاییز شد

تو حال و هوای عرفانی چرت پس از سفر غوطه ور بودم که تلفن زنگ زد و صدای آرومش ازم خواست که چند خطی برای شروعی تازه بنویسم

نوشتن همیشه لذت بخشه , اما نه با محدودیت های زمان و بیان
بی اختیار آماده نوشـــتن شـــدم و قلم رو برداشتم ... اما قلم به کاغذ نرفته ایستاد

آه خرداد
چه بنویسم و از کجا ؟
از فصل بهار و شروع سال یا از خرداد وپایان بهاری دیگر؟
از دوستیها بگم یا از دوریها؟
از قصه ها بگم و یا شرح غصه ها یی که بر این جامعه رفت
بارها نوشـــتم و باز پـــاک کردم به روایتها و اشـــکال مختلف , گاهی تند و گاهی کند
و ای کاش شروع دیگری میداشتیم .. هر چیز به جز خرداد
هر چند که وقتی حاصل تلاش دوســـتان به ثمر بنشـــینه و شـــما در حال مطالعه همین چند خط ساده باشید قطعا خبری از خرداد و بهار نیست . اما به هر شکل

حالا چرا اینقدر به خرداد گیر دادیم
واسه اینکه خردادهای زیادی اومدن و رفتن ..
خردادهای قدیم رو که به سنم نمیخوره به یاد داشته باشم اما تبعاتش رو به خوبی تا به امروز لمس کردم
اما خرداد های اخیر رو که اگر هم بخوایم نمیتونیم فراموش کنیم
و این ناراحتم می کنه که دیگر حلقه نشینان جامعه هنر همه جمعشان جمع است و فقط گویی حوادث تیشه بر ریشه عکاسان زد
بعضیا بالاجبار و بعضی بالاصرار جلای وطن کردن و بعضی گوشـــه نیشن و منفور شدن
اینها همه به کنار که ,آنچه که امروز شاهدش هستیم شکافی عمیق میان شهر و عکس هست .. و این شاید معظل آینده باشه
از پس همین خرداد ها گویی شهر پادگانی بزرگ شده و همه شهرنشینان هاری عجیبی نسبت به حضور عکس و عکاس گرفتند
دیگه نمیشـــه به راحتی از جای جای شـــهر عکس گرفت و دیگه برداشت خاطره از شهر خودش تبدیل به یک خاطره شده.

به هر حال خواندن مرثیه بر پیکر نیمه جان این رخت کهنه هنر بس است و کمی هم از امیدها بگوییم
اولین امید و نوید شـــاید همین مجله ای باشد که در حال تورق آن هستید و نشانی از تجربه , جوان گرایی و فعالیتی جدید داره که امیدواریم با یاری جامعه عکاسی حرکتی روز به داشته باشد.
و اما از دنیای محصولات عکاسی خبری خوش رسیده که هرچند خط تولید دوربینهای نفیس کارخانه های عظیم در توفان حوادث ژاپن متوقف و یا نیمه متوقف شدند .. ولی خوشبختانه در هیچ تابستانی به اندازه امسال دوربینهای کامپکت و نیمه حرفه ای به بازار عرضه نشده است .
ســـیل دوربینهای نیمه حرفه ای و کامپکت شـــاید هشـــداری باشـــد برای هوشیاری متولیان فرهنگ عکاسی ... به گوش باشید که نسلی جدید در راه است و این نسل همه چیز نیاز دارد از آموزش تا ابزار و بستری برای حضور در سالهایی نه چندان دور .
و در پایان فقط یک کلام
سالها و فصلها نا خواسته می گذرند , چگونه گذشتنش را ما تعیین می کنیم

سعید کیائی

رو به قلّه، به دامنه احترام بگذار

۱ – «تئاتر هنر بی رحمی است. از این بابت می گویم بی رحم، که هیچ اثری از خودش به جا نمی گذارد، هر اجرا جهان خود را دارد و اتفاقات خود را...» همین فکرها بود که از اولین روزهایی که دوربین عکاسی دستم گرفتم تا خیلی جدی عکاسی کنم، نگاهم سمت عکاسی تئاتر هم بود. عکاسی تئاتر را «مستند سازی واقعه ای که بر اساس داستانی تنها یکبار اتفاق می افتد» می دیدم و در شاخه ی عکاسی مستند قرارش می دادم، اگرچه گاهی خلاقیت هنری بیشتری می طلبید/ می طلبد.

۲ – عکاسی تئاتر بعد مدتی برایم دژ بزرگی شد که ورود به آن کار سختی به نظر می آمد. (مدتی هم دُن کیشوت وار حمله بردم!) بعضی های با سابقه خودشان را میراث داران آن میدانستند، بعضی های جوان تازه به دوران رسیده هایی که انگار چیزی از دست میدهند با ورود کسی، شخصی، حتی عکس تازه ای. من فضای آنها را از فضای آرمانی که همیشه در ذهن داشتم دور می دیدم، و دور نشستم. نه دلزده، نه ناامید، با خودم تکرار می کردم «تو خواهی توانست، حالا نه، زمان دیگر» ...و اگر شده از تمرین های گروه های تئاتر مدرسه ها، عکاسی کردم اما پا سمت تئاتر شهر نگذاشتم. در این میان حرفی با این مضمون (فکر می کنم) از آقا رضا موسوی به گوشم خورد که «اتفاق جای دیگری می افتد»... و رفتم آن جای دیگر را پیدا کنم.

۳ – من عکاس تئاتر نشدم. من عکاس تئاتر نمی شوم. اما اگر بشود، از تئاتری عکاسی کنم، عکاسی می کنم. من دوست دارم درگیر شوم. روحیه ی «درگیر شونده»ام را بیشتر دوست دارم. وقتی از پشت ویزور به یک جریان اجتماعی، به نگاه دیگری، به اتفاقی که در لایه های زیرین جامعه اشاره می کند، نگاه می کنم احساس می کنم باید دستم را فشار دهم روی دکمه، شاتر با آن سرعتی که تنظیم کرده ام به کمک بقیه ی تنظیمات بیاید و روی سنسور لحظه ای را ثبت کند که به قول آقا کاوه گلستان «سیلی بزند». من فکر می کنم روحیه ام به «سیلی زدن» بیشتر تمایل دارد.

۴ – ...اما زمانی شد که دیدم انگار بعضی اسم ها دارند وارد می شوند، خوب هم هستند، اگرچه بدها خیلی بیشتر بودند در عکاسی تئاتر. از بد بودن خیلی ها ناراحت و دلنگرانی نبود. یاد حرفی افتادم که می گفت «وقتی دامنه ی کوه و کوهپایه سطح بیشتری را بگیرند، انتظار آن که قله بالاتر باشد بیشتر است.» نه به عنوان یک عکاس، تنها به عنوان یک دوست دار تئاتر از اینکه بعضی از دوستانم را هنگام تماشای تئاتری می دیدم که عکاسی می کنند خوشحال بودم. و از اینکه جا برای کسانی که سالها تکیه بر تخت سلطنت عکاسی تئاتر زده بودند تنگ می شد لذت می بردم. این صدا که نفس های جدیدی دم و باز دم گرفته اند دلم را گرم می کرد/ می کند.

۵ – اتفاقا تلفن که زنگ خورد من آنجا بودم. گفت می آیی برویم عکاسی تئاتر؟ گفتم می آیم. وقتی جلوی تئاتر شهر رسیدیم، نام تئاتر را که دیدم، گفتم «چقدر آشناست!» بروشور را که دیدم، متوجه شدم کار ایبسن نمایشنامه نویس است که خیلی قبل تر نمایشنامه ی «عروسکخانه» را از او خوانده بودم. با حال و هوایی که از او می شناختم و فضای فکری که داشتم گفتم سیاه و سفید عکاسی می کنم که رنگ درگیرم نکند. همین کار را کردم. عکس ها هم منتشر شد.

بعضی ها گفتند نباید عکاسی می کردید! بعضی ها گفتند اصلا بدون مجوز بودید! بعضی ها گفتند ... حرف زیاد زدند، برداشت من این بود که دوست داشتند روزنه های باز شده را درز بگیرند، و عاقبت هم قدرتشان بیشتر بود، زورشان چربید. هیچ کس هم نپرسید «آقا / خانم عکاس! آن شب چه گذشت در آن تئاتر؟»

۶ – در خبرها خواندم قرار است عکاس ها دوباره به تئاتر بروند، عکس هم بگیرند. این بار برایم تفاوتی نداشت. شاید خودم هم بروم، عکس هم بگیرم اما اهمیتی ندارد برایم! آن اشتیاق لازم را ندارم... بعد آن تئاتر که اسمش هم خیلی سر زبان ها افتاد و بازیگرانش بعد چهار اجرا شهرت خودشان را دیگر جهانی میبینند! ناگهان کوهپایه و دامنه ی کوه عکاسی تئاتر برداشته شد و آنها که خودشان را در قله میدانستند ماندند. اگرچه بعضی مواضع عده ای از بزرگترها قابل احترام بود، به کوچکترها مسائلی را دوستانه تذکر دادند، و ناراحت شدند از فضای کدر بوجود آمده. آنها هم همان ها بودند که وقتی اندکی فضا بازتر شد چشم تنگی نکردند برای جوان تر ها. سیامک خان زمردی مطلق مثلا.

۷ – این را می گفتم، در خبرها خواندم قرار است عکاس ها دوباره بتوانند از تئاترها عکاسی کنند، اگرچه این را هم بازویی برای محبوب شدن مدیران جدید می بینم! اما خوب است، از این بازو نان خوردن و محبوب شدن به تولید بیشتر عکس در تئاتر می انجامد و نان بازو خوردن است، فقط خدا کند فضای جدید اندکی همراه احترام باشد. رو به قلّه ها به دامنه ها احترام باشد، خوب است.

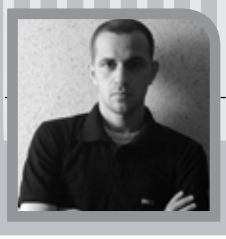

امین نظری

عدنان و عادل دو برادر معلول هستند که از کودکی در تعمیرگاه پدر کار کرده‌اند

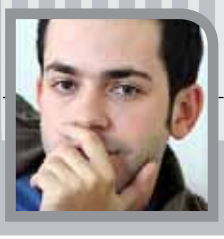

احسان رافتی

نمایش گلن گری گلن راس به کارگردانی پارسا پیروفر

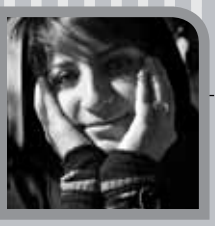

وقوع سی و چهارمین ماه گرفتگی کامل

نغمه صالحی

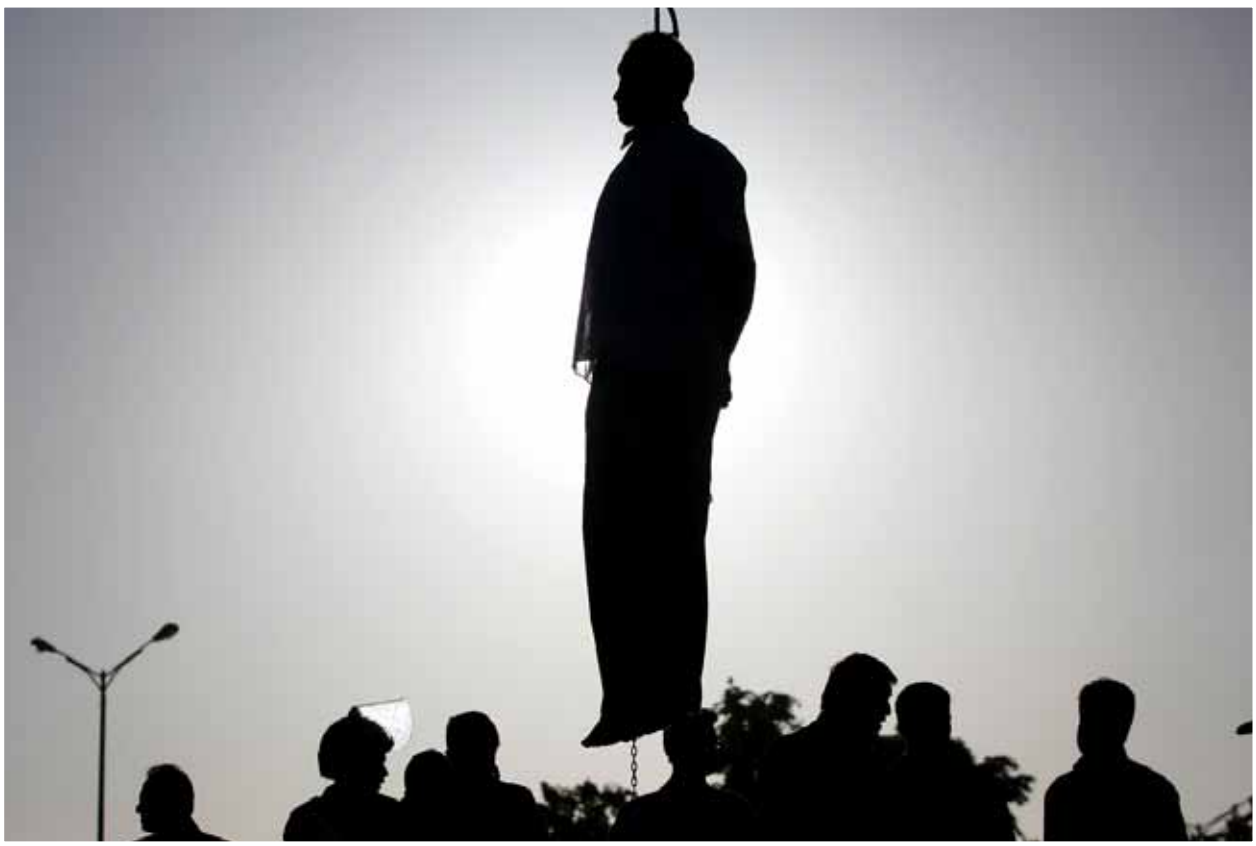

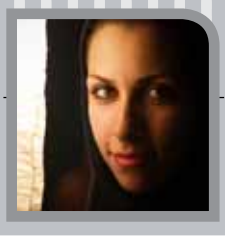

حمیده شفیعی‌ها

اعدام دومین قاتل سریالی

پدیده

پدیده حامی
فوتبال ایران
CHAMPION

قهرمانی سرخپوشان در جام حذفی

سعید زارعیان

شرکت ریکو از دوربین جدید خود رونمایی کرده که این دوربین علاوه بر ضد آب بودن بسیار بادوام است و شرکت ریکو قاب هایی را برای دوام بیشتر این دوربین همراه آن روانه بازار کرده است. این دوربین ۱۶ مگا پیکسل از سری جدید دوربین های دیجیتال کامپکت PX است که تله فوتوی ۱۴۰ میلی متر و زاویه باز ۲۸ میلی متر دارد. امکاناتی که این دوربین دارد باعث می شـود یک دوربین با امکانات بالا و قابل حمل باشد و در عین حال پوشش حفاظتی ای در کنار آن گذاشته شده که کاربران در صورت نیاز به طرح های رنگی آن را به بدنه دوربین متصل می کند. این دوربین مانند دیگر دوربین های ریکو، به کیفیت در عکاسـی توجه زیادی کرده و بیشتر گزینه های منوی آن بر اساس همین توجه است.

شرکت Fujifilm به تازگی دوربین عکاسی جدیدی را به بازار معرفی کرده است. این دوربین که با مدل FinePix S۳۳۰۰ به بازار معرفی شده است، قابلیت‌های متنوعی را در اختیار کاربرانش قرار می‌دهد. با این همه اما این دوربین جدید به خاطر امکان زوم قدرتمند خودش توجه کاربران را جلب کرده است. به گزارش دنیای اقتصاد ، این دوربین که جدیدترین دوربین این شرکت از سری S است، از امکان زوم اپتیکال تا ۲۶ برابر بهره می‌برد. حسگر CCD این دوربین امکان لرزشگیر دست را داشته و قابلیت ثبت و ذخیره تصاویر با وضوح ۱۴ مگاپیکسل را دارد. لنز واید ۲۴ میلیمتری این دوربین محصول همین شرکت با برند Fujinon است که امکان گرفتن عکس‌هایی با نمای بسیار نزدیک تا ۲ سانتیمتر را به کاربرانش می‌دهد.

شاید لقب امن ترین فلش مموری دنیا از نگاه فنی برای این طرح درست نباشد، اما می توانیم بگوییم که این یکی از طرح های جالب و خلاقانه برای فلش مموری محسوب می شود. البته اگر با دقت باشید، متوجه می شوید که هنگام باز کردن قفل، اتصال به پورت یو اس بی آسان نخواهد بود. مگر اینکه میله فلزی به طور کامل با کلید از بدنه جدا شود.

تجهیزات

Canon unveils the EF-S
۲۵۰-۵۵
F ۵,۶-۴

Sigma Corporation
۱۰۵mm Macro
F۲,۸

خانـه عکاسـان ایـران در نظـر دارد مجموعـه‌ای از عکس‌هـای انقـلاب اسـلامی و هشت سـال دفاع مقدس را در چهار استان کشور جمع‌آوری کند.

کیارنگ علایی از ترجمه کتاب «کاغذ و آینه» نوشته ویلسرد باتز خبر داد که در این کتاب تاریخ عکاسی جهان از سال ۱۸۳۴ تا ۱۹۹۵ مرور می‌شود.

نمایـش "سـوکاریس" ۲۵ خردادمـاه ساعت ۱۶ در کارگاه نمایش تئاتر شهر ویژه عکاسان روی صحنه رفت.

۱۱ عکاس برجسـته ایران با همکاری روابط عمومی شرکت توسعه منابع آب و نیروی ایران و مؤسسـه فرهنگی هنری تحریر کارگاه خیال سد سیمره را عکاسی کردند.

مـدال و دیپلم افتخار آکادمی هنرهای زیبای ایتالیا، به علیرضا کریمی صارمی هنرمند عکاس ایرانی اهداء شد.

رییـس انجمـن صنفـی عکاسـان مطبوعـات ایـران، خواهـان توجه و حمایت بیشتر مسـوولان بخشی فرهنگی از این تشکل شد و گفت: بودجه کم این انجمن به هیچ وجه پاسخگوی نیازها و برنامه های آن نیست.

جایزه‌ی معتبر «سـپکتروم» از سـوی بنیاد فرهنگی ایالت نیدرزاکسن شامگاه گذشته ـ ۸ خرداد ماه ـ طی مراسم ویژه‌ای همراه با افتتاح نمایشگاه عکسی با حضور رعنا جوادی به زنده‌یاد بهمن جلالی اهدا شد.

وحید قاسـمی زرنوشه از اعضای گروه خاکسـتری توانست مدال برنز فیاپ را در بخش عکس های سفری ، با عکسی با عنوان (عشایر) از آن خود کند.

آیین پایانی مسـابقه عکاسـی زیرآب دهمین جشـنواره بین‌المللی با عنوان «روزهای زیـر آب» در هتـل بین‌المللی «گراند خبر» ترکیه برگزار شد.

شرکت لکسار به تازگی یک کارت‌خوان پرسرعت CF و SD را وارد بازار کرده است که می‌تواند با سرعت ۵۰۰ مگابایت در ثانیه انتقال اطلاعات داشته باشد. این در حالیست که کارت‌خوان‌های پرسرعت USB ۲,۰ در بهترین حالت می‌توانند با سرعت ۶۰ مگابایت در ثانیه اطلاعات را منتقل کنند. این کارت‌خوان جدید به کامپیوترهایی که امکان پشتیبانی از USB ۳,۰ را دارند اجازه می‌دهد با بالاترین سرعت ممکن از کارت‌های UDMA Compact Flash و همچنین کارت‌های (UHS-I) SDXC را منتقل کرده یا اطلاعات را از یک کارت به کارت دیگر جابجا کنند. البته این وسیله امکان کار با فرمت‌های قدیمی‌تر کارت‌های SD و CF را نیز دارد. این دویم کارت‌خوان USB ۳,۰ است که وارد بازار می‌شود. نخستین کارت‌خوان از این دست پیش از این توسط شرکت دلکین عرضه شده بود. نکته مهم این است که حتی اگر کامپیوتر شما در حال انتقال اطلاعات از یک کارت با بالاترین سرعت ممکن باشد، می‌توانید در همان زمان اطلاعات آن را روی یک کارت دیگر نیز جابجا کنید. طراحی این کارت‌خوان به صورت بازشو است و می‌توانید با خیال راحت آن را در انتهای کیف لپ‌تاپ یا دوربین‌تان قرار دهید. قیمت فعلی این محصول روی وب‌سایت www.lexar.com و همچنین در بازار امریکا ۵۰ دلار است.

وب‌سایت خبری بلومبرگ شایعه آمدن آی‌فون بعدی را در ماه سپتامبر قوت بخشید و اعلام کرد آیفون نسل پنجم پردازنده A۵ دوهسته‌ای و دوربین ۸ مگاپیکسلی نسبت به دوربین ۵ مگاپیکسلی در آی‌فون ۴ خواهد داشت. اپل به دوربین آی‌فون ۴ بسیار افتخار می‌کند و قابلیت‌های نرم‌افزاری جدیدی برای ویرایش تصاویر در iOS ۵ گنجانده شده، پس دوربین بهتر در نسل بعدی دور از انتظار نیست. همچنین بلومبرگ اعلام کرد که آی‌پد نسل بعدی صفحه‌ای با رزولوشن بیش‌تر خواهد داشت. رزولوشن آی‌پد ۳ حدود ۲۰۴۸ در ۱۵۳۶ خواهد بود و در مقایسه با رزولوشن ۱۰۲۴ در ۷۶۸ آی‌پد ۲ رشد یک سومی خواهد داشت.
این شایعات از تصاویر و API های نسخه آزمایشی iOS ۵ قوت گرفته است.

Sony
۳۰mm
Macro F۳,۵

Sigma
۳۰۰ – ۱۲۰ mm
F۲,۸

رئیس انجمن سینما جوان دزفول از برگزاری کلاس‌های تک‌درس عکاسی، فیلم برداری، تحلیل فیلم و فیلم‌نامه نویسی در دزفول خبر داد.

رئیس حوزه هنری خراسان جنوبی از عضویت و فعالیت ۹۵ عکاس در خانه عکاسان خراسان جنوبی خبر داد.

رییس جدید مجموعه تئاتر در اولین نشست مطبوعاتی اش اعلام کرد : در تلاش هستیم که عکاسی از نمایشها را آزاد کنیم و تا ماه های آینده این اتفاق میسر می شود.

مدیر مجموعه فرهنگی تاریخی گلستان از اهدای چندین دستگاه دوربین عکاسی دوران پهلوی به مرکز اسناد تصویری این مجموعه خبر داد.

دوازدهمین شماره از دوره جدید نشریه 'هنرهای تجسمی' در بخش ویژه ای به معرفی 'علی فریدونی' و نمایش تعدادی از آثار وی پرداخت.

"خاطرات روی شیشه" و "حلقه های گمشده" ۲ فیلم مستند به کارگردانی مهرداد زاهدیان به نخستین عکس ها و نحوه برخورد جامعه ایرانی باید پدیده تکنولوژی و ورود سینما به ایران و فیلم میرزا عکاس باشی می پردازد در خانه هنرمندان ایران به روی پرده رفت.

نمایش "درهای نیمه باز" به نویسندگی و کارگردانی کمال هاشمی پنجشنبه ۱۹ خردادماه ساعت ۱۶ برای عکاسان تئاتر و مطبوعات رو ی صحنه رفت.

کتاب «داگرئوتیپ های معاصر ایران» و شیوهٔ عملی عکسبرداری داگرئوتیپ،تألیف محمد محمدزاده، منتشر شد.

مدیر مجموعه فرهنگی ،تاریخی کاخ گلستان با تاکید براهمیت اسنادی که به صورت تصویری از دوره قاجار باقی مانده است،اظهار داشت: نمایشگاه تصاویر مشاغل دوره قاجار در موزه عکسخانه کاخ گلستان برگزار می‌شود.

شرکت سیگما با محصول جدید اش تلاش کرده دوربین های حرفه ای کانن و نیکون و حتی هاسلبلاد را به چالش بکشد. هرچند کارشناس ها معتقد اند در این کار خیلی هم موفق نبوده است. به گفته شرکت سازنده، این دوربین دارای سنسوری ۴۵ مگاپیکسلی است و تصاویری با زرولوشن ۴۸۰۰ در ۳۲۰۰ پیکسل در سه لایه تهیه می کند. سنسور این دوربین هم ۲۴ در ۱۶ میلیمتری و از نوع APS-C X۳ است. آنها آنقدر از کیفیت دوربین و سنسور جدیدشان اطمینان دارند که این مدل را ۹۷۰۰ دلار قیمت گذاری کرده اند. بسیار گران تر از کانن ۱D mk III و تعداد زیادی از دوربین های حرفه ای دیگر.

شرکت Sony در نیمه دوم سال ۲۰۱۰ یک دوربین حرفه‌ای با مدل DSLR-A۵۸۰ را به بازار معرفی کرد که قابلیت‌ها و ویژگی‌های متفاوتی را در اختیار کاربرانش قرار می‌دهد. طراحی و عملکرد این دوربین بسیار شبیه به مدل قبلی آن یعنی DSLR-A۵۵۰ است، اما کیفیت آن نسبت به مدل قبلی کمی بهتر است. این دوربین برخلاف مدل A۵۵ این شرکت مجهز به آینه متحرک بوده و از سیستم Live View دوم هم بهره می‌برد. به این ترتیب این دوربین می‌تواند از حسگر اصلی سیستم Live View استفاده کرده و تصاویر را به صورت کندتر، اما با وضوح تصویر بالاتر برای کاربرانش به نمایش بگذارد.

شرکت DXG یک دوربین سه‌بعدی برای کودکان عرضه کرد که قیمت آن تنها ۷۰ دلار است. عرضه یک دوربین سه‌بعدی ارزان قیمت بیشتر مردم بر این باورند که وسایل سه بعدی، بسیار جدید و پیشرفته و درنتیجه گران هستند اما شرکت DXG این طرز تفکر را نقض کرده است.

این شرکت دوربین سه بعدی ساده‌ای با نام DXG-۰۱۸ برای کودکان ساخته که دارای ال سی دی ۱. ۴۴ اینچی، دو لنز و شیار SD است. این دوربین همچنین با نمایشگر عکس‌های سه‌بعدی کاغذی در رنگ‌های صورتی، نارنجی، سبز، زرد و... در دسترس خواهد بود.

تجهیزات

Sony SLT-A۳۵

Nikon Coolpix P۳۰۰

برگزیدگان جشنواره عکس ایران‌شناسی

برگزیدگان نخستین جشنواره عکس ایران‌شناسی طی مراسمی در محل بنیاد برگزیدگان خود را شناخت.

در این مراسم که با سخنرانی دکتر حبیبی رئیس بنیاد ایران‌شناسی و کاووس صادق لو، داور جشنواره عکس ایرانشناسی همراه بود، بیانیه هیئت داوران نخستین جشنواره عکس ایران‌شناسی قرائت شد.

به دلیل تنوع فرهنگی مردم ایران زمین تعداد عکس‌های ارسالی برای بخش اول تعداد ۲۸۶۷ قطعه بود و از نظر کیفی نیز سطح بهتری نسبت به دو بخش دیگر را دارا بود، در بخش اقلیم و جغرافیا تعداد ۳۷۱۰ قطعه عکس و در بخش معماری نیز تعداد ۳۷۶۹ قطعه عکس به دفتر دبیرخانه جشنواره ارسال شد. بخش ویژه‌ای هم در فراخوان گنجانده شده بود با عنوان «عکس‌هایی با قدمت بیش از ۵۰ سال» که گروه داوری با احترام به ارسال‌کنندگان به دلیل پایین بودن کیفیت آثار، این بخش را حذف کرد و اما هیئت داوران اولین جشنواره عکس ایران شناسی مراتب قدردانی خود را از استقبال گرم تمامی عکاسان هنرمند شرکت کننده اعلام داشته و در همین راستا از توجه و زحمات برگزارکنندگان جشنواره نیز به سبب برگزاری شایسته آن تشکر فراوان می‌نماید. در عین حال این هیئت از میان ۱۰۴۱۴ قطعه عکس ارسالی تعداد ۱۸۳ قطعه عکس را برای نمایش و چاپ در کتاب جشنواره برگزیده و در مرحله نهایی هم از هر بخش ده عکس را به‌عنوان عکس‌های برتر انتخاب نمود که جوایز آنها یکسان خواهد بود.

برترین های جشنواره عکس حوزه هشتم تیرماه معرفی می شوند

دبیر دومین جشنواره عکس حوزه از برگزاری مراسم اختتامیه این جشنواره و معرفی هنرمندان برترهمزمان با شب مبعث پیامبر اکرم (ص) چهارشنبه هشتم تیرماه در پژوهشگاه علوم و فرهنگ اندیشه اسلامی دفتر تبلیغات حوزه علمیه قم خبر داد.

علاقمندان دوربین های دیجیتال می توانند از ۲۱ ام ماه آینده منتظر ورود دوربین جدید D۵۱۰۰ نیکون باشند. دوربینی که این شرکت به قول خودش برای کاربران "Advanced Beginner" ساخته است. این دوربین از همان سنسور ۱۶.۲ مگاپیکسلی استفاده می کند که در دوربین حرفه ای D۷۰۰۰ این شرکت قرار دارد و حالا می تواند ویدیو ۱۰۸۰p را با سرعت های ۲۴ تا ۳۰ فریم در ثانیه ضبط کند. حداکثر ضبط مداوم ویدیو ۲۰ دقیقه است. در حالی که در مدل قبلی D۵۰۰۰ فقط ۵ دقیقه بود. این دوربین در حالت فیلمبرداری امکان فوکوس خودکار مداوم را هم پیدا کرده است. ضمن اینکه ۱۰ درصد هم سبک تر و کوچک تر شده در حالی که تنظیمات دستی بیشتری هم به آن اضافه شده است.

یک دانشمند دانشگاه تسوکوبای ژاپن موفق به ساخت دوربینی دیجیتالی شده است که می‌توان آن را تنها با تکان دادن دست از راه دور کنترل کرد. عکاسی با استفاده از زمان‌سنج دوربین مشکلات خاص خود را دارد که ممکن است تصویر دلخواه را ارائه ندهد. الگوریتم‌های شناسایی چهره این مشکل را با نوعی نرم‌افزار حل کرده که به کاربر اجازه می‌دهد دوربین خود را از راه دور تنها با حرکت دستش کنترل کند. شاووه چو با ساخت این نرم‌افزار به عکاس اجازه می‌دهد که قبل از ثبت تصویر، حرکت افقی و عمودی (پن و تیلت) فریم را تنظیم کند.

این یک دوربین ۲۰۰ مگاپیکسلی نیست. بلکه یک دوربین عکاسی قدیمی Leica است که در سال ۱۹۲۳ تولید شده است. با وجود اینکه سنسور اش حتی از نوع CCD هم نیست اما با غرور لقب گران ترین دوربین عکاسی جهان را به خود اختصاص داده است. در یک حراجی این دوربین ۸۸ ساله با قیمتی فوق العاده توسط یک مشتری خریده شد تا یک رکورد جدید در قیمت دوربین های عکاسی به ثبت برسد. به نظر من بد نیست شما هم در انباری قدیمی خانه پدربزرگ نگاهی بیاندازید شاید یک دوربین عتیقه گران قیمت در آنجا پیدا کردید.

Sony Camera with APS-C

Fujifilm updates X۱۰۰

نمایشگاه عکس نمایش «سمک عیار»

مجموعه عکس‌های نمایش «سمک عیار» آخرین کار هنرمند زنده‌یاد عرصه نمایش عروسکی، جواد ذوالفقاری ۱۰ تیرماه تا ۱۶ تیرماه در نگارخانه ممیز خانه هنرمندان ایران به نمایش درخواهد آمد.

عکس‌های مربوط به نمایش «سمک عیار» و همچنین عکس‌های دیگری از زنده‌یاد جواد ذوالفقاری که توسط احسان نقابت ثبت شده به همراه برخی از لوازم تخصصی و هنری این هنرمند در گالری ممیز علاقه‌مندان را یک بار دیگر به بازنگری از زندگی و فعالیت‌های هنری جواد ذوالفقاری فرا می‌خواند.

ذوالفقاری نویسنده، کارگردان و استاد دانشگاه در حوزه نمایش عروسکی بود که چندی قبل به علت ابتلا به بیماری سرطان دار فانی را وداع گفت.

نمایشگاه «نور خدا خاموش نمی‌شود ...»

همزمان با ششم تیرماه سالروز سوء قصد به جان مقام معظم رهبری نمایشگاه عکس «نور خدا خاموش نمی‌شود ...» در زندان فردوس برپا شد.

گفتنی است؛ در این نمایشگاه تصاویری از حادثه ترور مقام معظم رهبری به همراه متن پیام امام و پاسخ ایشان در نمازخانه زندان فردوس به مدت دو روز در معرض دید علاقه‌مندان قرار گرفته است.

نمایشگاه تاتر در نیشابور

نمایشگاه تخصصی عکس تاتر با حضور عکاس مطرح کشور سیدمهدی مصباحی در نگارخانه کمال‌الملک اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی نیشابور بر پا شد.

نمایشگاه‌عکس‌بمباران‌شیمیایی‌سردشت

نمایشگاه عکس فاجعه سردشت با عنوان «لاله‌های واژگون»از هفتم تیر ماه در لاهه هلند برگزار می‌شود.

به مناسبت سالروز بمباران شیمیایی سردشت، نمایشگاهی در مقر سازمان منع گسترش سلاح‌های شیمیایی (opcw) واقع در شهر لاهه هلند برگزار می‌شود؛ بنیاد شهید و امور ایثارگران نیز با تصاویری از بمباران شیمیایی شهر سردشت، در این نمایشگاه حضور خواهد داشت.

به علت مطرح شدن پیشنهاد نامگذاری سالروز بمباران شیمیایی شهر سردشت به عنوان «روز جهانی مبارزه با سلاح‌های شیمیایی» و اولویت پذیرفته شدن آن از سوی سازمان (opcw) این نمایشگاه از اهمیت بالایی برخوردار است.

عکاسان جدید زود معروف می‌شوند

معصومه اصغری

برای شما هم جالب است اگر بشنوید مدیر عکس ایسنا که ده سال سابقه و تجربه ارزشمند عکاسی خبری دارد، اصلا از اول علاقه ای به عکاسی نداشته و به اقرار خودش حتی یکی از عکس های دوران دانشجویی اش در رشته گرافیک را هم چاپ نکرده و یا هنوز نمی تواند رول نگاتیو را درست در دوربین قرار دهد. مرتضی فرج آبادی خودش را هیچ وقت یک عکاس ندانسته و نمی داند، اما تلاش کرده در تمام این سالها یک دوست ، همکار ، ادیتور و مدیر خوب در کنار عکاسان جوان و تازه کار ایسنایی باشد. او در عین حال در حاشیه زندگی شخصی اش در تلاش برای جداشدن و کندن از فضای خبر و سیاست با همه تلخی ها و سختی هایش و رفتن به دنیای زیبا و آرام تصویرگری برای کتاب کودکان بوده و شاید همین تفاوت در خواسته ها و واقعیت زندگی، جریان تند و بی بازگشت آن را جذاب تر می کند. او از تولد یک سالگی خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) به عنوان صفحه بند برای ایسنایی که قرار بود اول یک روزنامه باشد، به این مجموعه آمد و بدون پشیمانی پایبند سرویس عکسی شد که خودش پایه های آنرا گذاشته است. با او در مورد عکاسی خبری در ده سال فعالیت مستمرش در یک مجموعه به صحبت نشستیم در حالی که دو موضوع «علت و اثرات مانگاری در یک مجموعه» و» تجربه کار عکس در دو دولت» تبدیل به محور اصلی این گفت و گو شد و آن را جذابتر کرد

□ بسیاری از عکاسانی که می شناسیم حداقل چند فضای خبری را تجربه کرده اند و با وجود دلخوری و مشکلاتی که در نحوه برخورد با عکاسان وجود دارد باز هم این روند جا به جایی را ادامه میدهند؛ اما شما و سایر عکاسان ایسنایی تقریبا روند بدون تغییری را داشته اید، این ماندگاری علت خاصی داشته ؟

– قطعا این ماندگاری به دلیل توانایی من نبوده و من هم ادعایی در مورد این توانایی ندارم. اما مهمترین دلیل فضای خوب حاکم بین بچه های سرویس عکس ایسنا و خود ایسنا بوده است که توانسته ایم در کنار هم کار کنیم و اگر از همان سالهای اول این فضا وجود نداشت قطعا من و سایر عکاسان در ایسنا نمی ماندیم. البته زحمتی که من و حمید فروتن برای راه اندازی و شکل گیری سرویس عکس ایسنا کشیدیم در ماندگاری ما بی تاثیر نبوده. ایسنا اولین خبرگزاری غیردولتی بود که اقدام به ایجاد سرویس عکس کرده بود و برای این اولین تجربه، سختی زیادی را متحمل شدیم.

درواقع به دلیل رشته تحصیلی و نحوه ورود به ایسنا در مجموع علاقه ای به کار عکاسی نداشتم و همیشه پایین ترین نمرات را در درسهای مربوط به عکاسی میگرفتم ولی درگیر آن مثل معروف که از «هرچه بدت می آید، به سرت هم می آید» شدم و حالا ده سال است که با عکس و عکاسی دمخورم. اگر هم اینجا چندین عکاس را مدیریت میکنم به واسه دوستی است که بین ما وجود دارد و من به همین خاطر اینجا ماندگار شده ام .

□ این ماندگاری برای شما و سایر عکاسان ایسنایی نسبت به سایر خبرگزاریها چه تبعات مثبت و منفی داشته؟

ـ ضرورت تغییر فضا برای عکاس قابل انکار نیست و این مسئله جزو ضرورت های کار است چرا که یکجا ماندن و رفتار اداری با عکاس ضرر حرفه ای به عکاس میزند و این جدای از ضرر مالی است که در مجموع جامعه عکاسی با آن دست به گریبان است. من و سایر عکاسان ایسنا ـ به جز حمید فروتن ـ ایسنا نقطه صفر و شروع عکاسی بود و تاکنون هم مانده است واین مسئله یک ایراد محسوب می شود چرا که نه ما با محیط رسانه های دیگر آشنا هستیم و نه رسانه ها عکاسان ایسنا را به خوبی میشناسند و ممکن است تنها نامی از ما رابه یاد بیاورند. به عبارتی با وجود اینکه ما در یک خبرگزاری رسمی و فعال حضور داشته ایم اعتبار حرفه ای زیادی کسب نکرده ایم و با مسائل ، مشکلات و فوت و فن کار در رسانه های دیگر آشنا نیستیم و اگرچه ایسنا اعتبار و جایگاهی به ما داده که قابل قبول و باارزش است اما اعتبار حرفه ای به همراه ندارد.

مثال واضح و نزدیک برای این مسئله فعالیت های مجید سعیدی ـ عکاس و دبیر عکس سابق خبرگزاری فارس ـ است . من سعیدی را به عنوان یک عکاس موفق میشناسم چرا که علاوه بر کار عکاسی و دبیری عکس در یک خبرگزاری داخلی، در روزنامه و یک آژانس عکس خارجی نیز کار کرده و همه اینها تجربیات و امتیازات خوبی برای یک عکاس محسوب می شود.

□ ولی این شرایط و یا به قولی این میزان جرات را در کمتر عکاسی دیده ایم !؟

ـ درآمد عکاس ها بسیار پایین است و برگشت سرمایه در اقدام برای سفر و یا کاری جدید وجود ندارد. وقتی مهدی قاسمی با هزینه شخصی برای عکاسی از زلزله پاکستان میرود و میداند که گزارش تصویری او از سوی ارگان یا مجموعه ای خریداری نمیشود ، این ریسک رابیشتر از یکبار انجام نمی دهد. اما برخی از عکاسان مثل حسین فاطمی فارغ از موضوع هزینه و دور از خانواده خود ریسک کار در کشور دیگر را پذیرفته است. او هم به دلیل همین ریسک در کار برای مرکز و در کشور دیگر و پذیرفتن خطرات مختلف عکاس موفقی است و من این کار او را می پسندم . اما این جدا شدن از کشور و فضای عادی زندگی و دوری از تعلقات و خانواده کار هر فرد و هر عکاسی نیست و اگر عکاس واقعا علاقمند و شیفته کار عکاسی نباشد تن به این شرایط نمی دهد و البته نمی توان کسی را به خاطر نداشتن این روحیه سرزنش کرد چرا که شرایط سختی است.

□ کار در خبرگزاری در دوره دو دولت چه تفاوت هایی داشته و آیا شما ترجیحی در این دو دوره داشته اید؟

ـ سخت گیری و بروز برخی مشکلات در هر دو دولت وجود داشته اما بیشتر نوع آن تا حدود زیادی فرق کرده و البته باید اذعان کرد که حجم کار عکس در دولت نهم بسیار بیشتر بود. به خصوص در جریان دور اول سفرهای استانی کار زیادی در عکس خبری وجود داشت که البته دوره ای بسیار خوب و تاثیرگذار و در نهایت عکس های خوبی در حاصل کار داشتیم. البته در دوره های بعدی سفرهای استانی شرایط خوب دوره اول تقریبا حذف شد و دست عکاس برای انجام کار و مانورهای خبری بسته و فضاها عمدتا تکراری شدند. عکاس ها هم دیگر انگیزه اولیه را برای سفرهای استانی ندارند چرا که آزادی عمل ، وقت و همراهی لازم برای آنها وجود ندارد.

قطعا عکاسی که با این دولت کار می کند خودش خطوط قرمز را میداند و آن را رعایت هم میکند؛ برای عکاسی از شخص اول یا دوم نظام ملزم به رعایت احترام هستیم و خوشبختانه عکاسان ایسنایی تا به حال مشکلی از این جهت نداشته اند.

□ با توجه به مسئولیت و تجربه ای که دارید عملکرد سرویس عکس ایسنا را در مقایسه با خبرگزاری های دیگر در طول فعالیت دو دولت چطور می بینید؟

ـ با توجه به تجربه کم عکاسان ایسنا در شروع کار انها در شرایط مختلف عملکرد خوبی داشتند و من از همین جهت خوشحال هستم که شاید توانسته باشم عکاسان موفقی را درجامعه عکس کشور مطرح کنم و الان کسی نمیتواند موفقیت و تواناییهای بچه های عکس ایسنا را رد کند چرا که همه آنها کم یا زیاد جایگاه قابل قبولی دارند. ما یکی از بهترین گروههای عکاسی هستیم هرچند که در شرایط کنونی به دلیل کم شدن انگیزه ـ که البته همه گیر شده ـ و کمبود امکانات مالی و تغییرات مدیریتی افت قابل توجهی هم داشته ایم.

□ این افت انگیزه را در خبرگزاریها و رسانه های دیگر هم می بینید !؟

ـ این فضای چند سالی است که در همه رسانه ها وجود دارد، اما در بین عکاسان دیگر به دلیل تغییر محیط کار و تغییر فضایی که داشته اند کمتر احساس می شود . به عنوان مثال از عکاسان قدیمی خبرگزاری فارس کسی باقی نمانده و پس از رفتن مجید سعیدی از این مجموعه تحولی محسوس در آن اتفاق افتاد و نه تنها سرویس عکس فارس تغییر کرد بلکه برای ما هم این تغییر محسوس بود. در دوره فعالیت مجید سعیدی رقابتی سازنده بین ایسنا و فارس و البته مهر به واسطه حضور آقای تکین به وجود آمده بود که برای ما دورانی طلایی بود و من هیچ وقت این دوره را فراموش نمی کنم !

سعیدی که به حق یکی از بهترین عکاسان خبری کشور است کمک زیادی در نوع عکس و مدیریت عکاسان و بسیاری از مسائل دیگر به من کرد ولی آن فضای رقابت سالم وشاد رقابت و کار هیچ گاه پس از سال ۸۷ تکرار نشد و جای آن را فضایی راکد گرفت. در عین حال تغییرات متعدد مدیریتی در ایسنا را هم باید در کنار این مشکلات و گم شدن انگیزه قرار دهیم، چرا که اگر این تغییرات کمتر بود و مشکلات مالی محدودمان نمی کرد، هنوز یکی از بهترین ها بودیم. حالا هم اگر بخواهیم به آن فضا برگردیم حتما باید انگیزه های جدید و پایدار برای عکاسمان ایجاد کنیم. اما انگیزه به راحتی برنمی گردد .

در این چند سال تلاش زیادی برای حال بهتر عکاسان ایسنایی داشته ام اما خستگی را در آنها می بینم . ضمن اینکه از سال ۷۹ که سرویس عکس ایسنا شکل گرفته تقریبا خروجی نداشته ایم و پس از شهادت حسن قریب تنها دو نفر به ما اضافه شدند.

□ اتفاقا این نکته یکی دیگر از ویژگیهای عکاسان ایسنایی است که در این ده سال نه به تعدادشان اضافه شده و نه کم شده اند ، این ماندگاری دلیل خاصی دارد؟

ـ از ۱۶ آذر ۷۹ که با حمید فروتن سـرویس عکس ایسـنا را تشـکیل دادیم بلافاصله امیر خلوصی و آقایان رفیعی و قیم به ما اضافه شدند اما به جز خلوصی دو نفر دیگر پس از مدتی از ما جدا شـدند و ما اقدام به جذب نیرو کردیم و اینطور بود که مهدی قاسمی،سامان اقوامی و حسـن قریـب و بعد از آنها آرش خاموشی و علی رضا صوت اکبر و روح الله وحدتی به مـا پیوسـتند. پـس از شهادت حسن قریب هم امیـر پورمنـد جایگزین شـد و مونـا هوبه فکر و همـت خواهی جزو نفرات اخر اضافه شده به این گـروه و جمع دوسـتانمان بودند . من خوشحالم که این جمع همینطور باقی مانـده ؛ نـه به خاطر اینکـه نمـی خواهم کسی پیشـرفت کند بلکـه به دلیـل علاقه ام بـه آنهـا و حفظ این رفاقت ده ساله که خیلی برایم خوب بـوده و به ان افتخار می کنم بوده است. در این ده سـال نه من به آنها به چشـم مدیر نگاه کرده ام و نه آنها به من و در عین حال چیزهای زیـادی از یکدیگـر یادگرفتـه ایـم. استنباط من این است که خیلی ها دوست داشتند و هنوز هم دوست دارند که در ایسنا و سرویس عکس ایسنا کار کنند و همین حالا هم اگر شرایط مالی اجازه می داد و ما پذیرش داشتیم با جذب نیروهای جدید یکی از بهترین مجموعه های عکس می شدیم .

شـاید یکی دیگـر از دلایل ماندگاری من و سـایر عکاسـان در ایسـنا آزادی عملمان در کار و رفت و آمدها بوده که همین حالا هم نسـبت به بسیاری از رسانه ها بهتر اسـت. عکاس ما همه اقدامات لازم بـرای گـزارش را خـودش انجام می دهـد و حتی ارسال هم دارند اما در مورد برخی از از عکس ها که حساسیت بیشتری دارند سوال می شود و شاید جا به جایی در انتخاب آنها به وجود آید. عکاس از شرایط با خبر است و در مجموع بین دو طرف اطمینان وجود دارد.

□ **این رفتار مسـتقل به دور از دخالت های سلیقه ای بالاسری در کدام دولت بیشتر بوده؟**

ـ همیشه دسـت ما برای ارسـال عکس باز بوده و همین حالا هم این شـرایط وجـود دارد و خودمان برای عکس تصمیم می گیریـم . قطعا در هر دوره ای برخی مسائل، شرایط و مقتضیاتی دارد که رسانه و خود عکاس ملزم به رعایت ان اسـت و ما هم این الزامات را تاکنون رعایت کرده ایم. در مجموع دوره دولت قبل بهتر بود اما این دوره هم چندان سـخت نیست و به دلیل رعایت همین الزامات بوده که تا به حال از نهاد ریاسـت جمهوری تماسـی برای حذف عکس و یا توبیخ و محروم کردن عکاسمان نداشته ایم و درعین حال میـزان موفقیت های بچه های عکس ایسـنا در این ده ساله چشـمگیر بوده است. امیر پورمند ـ علیرضا صوت اکبر و آرش خاموشـی عکاسـان برتر سفرهای اسـتانی انتخاب شدند و تا زمانی که در جشـنواره مطبوعات شرکت می کردند جـزو نفرات اول و دوم بودنـد و حالا هم اگر انگیزه برگردد آن دوره هم بازخواهد گشت.

من احساس می کنم این انگیزه با رفتن و تغییر من ویا تغییر شرایط عکاسـان ایسنا اتفاق می افتد. هر کسـی توانایی هایی دارد واحساس می کنم توانایی من برای سـرویس عکس ایسـنا تمام شده است . نمـی گویم که این توانایی زیاد بوده اما همین اندازه هم تا به حال ایسنا را به اینجا آورده و به این نتیجه رسـیده ام که انها از طرف من و در مجموع شرایط اشباع شده اند.

□ **فکـر نمی کنید این انگیزه با به جریان انداختن روند فروش عکس در سایت ایسنا که سالهاست بسـیاری از خبرگزاری هـا آن را انتخاب کرده اند بیشتر شود!؟**

ـ نه ! شـاید تغییر سایت تا مدتی انگیزه جدید باشد اما این موضوع حداقل برای بچه های عکس ایسنا انگیزه زیادی ندارد و آنها نیاز به فضای جدید دارند. عکاس باید دائم در حال رفت وامد و دیدن فضاهای جدید باشد و باید بر اساس اعتماد متقابل با آنها کار کرد.

□ **استفاده از سیستم حق التحریر را قبول دارید !؟**

ـ در دوره ای این پیشنهاد را به مدیران ایسنا دادیم اما پذیرفته نشد، البتهمن این سیستم را قبول ندارم چرا که احتمال از سربازکردن کار در آن وجود دارد. من به کار در محیطی باز اما با ارزشیابی کیفی اعتقاد دارم. چند ساعت حضور عکاس در خبرگزاری مهم نیست بلکه میزان تاثیر گذاری کار او اهمیت بیشتری دارد و در این شرایط انگیزه عکاس با مشاهد تاثیرگذاری کارش بیشتر می شـود. در شرایط فعلی عکاس در سـاعتی کارت ورود می زنـد، چند فریم عکس می گیرد و می رود و برایش فرقی نمی کند در این مدت برای گزارش به سـطح شهر برود و یا در همان اداره بماند، چراکه در هر صورت حقوق خود را می گیرد.

□ **برای حفظ انگیزه عکاسـان تا چه حد به دنبال رفتن به فضاهای جدید و گرفتن تصاویر تاثیرگذار بوده اید و اگر بوده چقدر موفق بودید؟**

ـ نمـی توانم بگویم که خیلی کـم این کار را کرده ایم اما به دنبال ان بوده ایم و کارهایی انجام شده و بهترین و معروفترین کارمان که تاثیر زیادی داشت پیگیری شـبانه کارتن خوابهای تهران بود که البته ادامـه پیدا نکـرد. تغییر مدیریت در ایسـنا بر ادامه نیافتن این نگاه و جریانِ تاثیر گذار، صدمه زیادی زد و متاسـفانه این شرایط آسیب با تغییر مکرر مدیران ایسنا همچنان ادامه دارد.

□ **فعالیت عکاسان خبرگزاری های خارجی تقریبا پس از انتخابات ۸۸ بسیار کم و محدود شده . این حضور و کار در کنار عکاسانی که برای آژانس های خارجی کار می کردند برای شما فرقی داشت ؟**

ـ عمده عکاسـان خبرگزاریهای خارجی را عکاسان ایرانی که برخی با ما دوره ای همکار بوده اند تشکیل می دهند و تفاوت چندانی در نوع نگاه با ما نداشتند اما دستشـان در نوع عکس و ارسـال آن بازتر بود . البتـه حضور آنها میزان رقابت و بـه تبع انگیزه کار جدیـد و جذاب را بیشـتر می کـرد . در حال حاضر عکاسـان قدیمی در خبرگزاریهـای مختلف دیگر حضور ندارند و عمده عکاسان جدید هستند و همین مسـئله نوع رقابت و اصل رقابت را بر هم زده است چرا که یکدیگر را نمی شناسند.

□ **در مـورد حذف برخـی از سـوژها و محیطهای اصلـی و مهـم خبـری در بخش های سیاسـی و اجتماعـی و یا هنـری و به خصـوص برنامه های خبری بیت مقام معظم رهبری این کمبود احساس می شود؟**

ـ در حال حاضر یک یا دو عکاس عکس مراسم بیت مقام معظم رهبـری و برنامه های مرتبط را آماده و روی سایت رسمی ایشان قرار می دهند و این شرایط عکس های تکراری و بدون تنوع را رقم می زند. اگر در هر نوبت چند عکاس متفاوت از چند خبرگزاری به این مراسم می رفتند در هر نوبت چند نگاه متفاوت و عکس جدید بیرون می آمد و فضای رقابت بیشتر می شد. در دوره های قبلی عکاسان به دنبال عکسی بودند که دیگران نداشـته باشند اما حالا دیگر فرقی ندارد اگر عکاس دیگری همان عکس را داشته باشد. البته وقوع اتفاقات و عملکرد عکاسـان و رسانه ها و برخی اقدامات نابخردانه در حذف این فضاهای مهم و اطمینان موجود بین انها و فضای رسـانه ای موثر بوده است.

□ **در سالهای اول خودتان هم عکاسی می کردید، چرا به عکاسـی ادامـه ندادید و فقـط دبیری می کنید؟**

ـ اگرچه از ابتدا به عکاسـی علاقه نداشتم اما بعد از وارد شدن به این عرصه ، جذب فضای جالب عکاسی شدم و الان دیگه عکاسی رو دوست دارم. اما به این

نتیجه رسیدم که توانایی عکاس شدن را ندارم و هیچ وقت نمتوانم مثل مجید سعیدی یا مهدی قاسمی و یا حسن سربخشیان باشم ولی به واسطه سالها دبیری عکس و دیدن تعداد زیادی عکس و نوع رشته ام ، عکس را خوب میشناسم و اگر عکاس خوبی نباشم حداقل می توانم یک ادیتور عکس خوب در کنار عکاسهای خوب باشم و اینطوری مفید باشم . البته به صورت شخصی عکاسی از طبیعت را انجام می دهم و به دنبال عکاسی مستند هستم اما هنوز توانایی و جرات عکاسی مستند را در خودم نمی بینم.

□ زندگی و کار شما و همسرتون در این ده ساله تقریبا در ایسنا خلاصه شده و به نظر میرسه حالا دیگه حذف ایسنا کار سختیه !؟ از این تلفیق کار و زندگی راضی بودید ؟

ـ نه ! وقت زیادی را برای ایسنا از زندگیمان کم کردیم و در نهایت به آنچه که می خواستیم نرسیدیم. هنوز هم از بودن و کار کردن در ایسنا پشیمان نیستم چرا که خودم برای آن زحمت کشیدم، اما از بسیاری علائق شخصی ام هم عقب ماندم و فرصت را از دست دادم . شاید اگر در همان سالهای اول از ایسنا بیرون می آمدم موفق ترمی شدم .

برای کار در خبرگزاری و مدیریت یک مجموعه روابط عمومی قوی نیاز بود که من در آن ضعیف هستم. البته ایسنا شرایط خوبی را برای نشان دادن توانایی در اختیار قرار داد اما به نظرم اگر کسی دیگر که عکس و رسانه را بیشتر می شناخت به جای من قرار می گرفت ، ایسنا پیشرفت بیشتری داشت. پیشرفت امروز ایسنا هم نتیجه تلاش بچه های عکس آن و اعتبار برند خود ایسنا بوده و من تاثیری نداشته ام .

□ همسرتون و یا شرایط خاص دیگه ای شما رو برای رفتن به سمت علایقتون و یا حتی رفتن از ایسنا برای تغییر ترغیب نکرد !؟

ـ این ترغیب بود اما به دلیل شرایط زندگی ، تعهد و محافظه کاری و نداشتن روحیه ریسک پذیری که در خودم وجود دارد درایسنا ماندگار شدم و به عبارت واضح تر در این سالها به این زندگی عادت کرده ام. البته تاکنون تلاش زیادی برای تغییر و جا به جایی داشته ام اما شرایط آن فراهم نشده است.

□ اشکالی ندارد اگر از علائق اصلیتون صحبت کنیم !؟

ـ از ابتدا به دنبال تصویرگری کتاب کودک بودم و به این کار و دنیای کودکان علاقه زیادی داشته و دارم. قبل از ورود به ایسنا این کار را شروع کرده و دو کتاب تصویرسازی شده هم دارم اما به دلیل برخی از برخوردها و بی مهری ها از ادامه کار کنار کشیدم و در ادامه فرصتی برای ادامه این کار پیدا نکردم. تصویرسازی کتاب کودک فضایی خاص میخواهد که معرکه خبر و سیاست زمان و حوصله ای برای این کار نگذاشت .

برای من که در دوران دانشجویی از عکس و چاپ

عکاسان خبرگزاری ایسنا / عکس: امیرحسین خورگویی

عکسهایم فرار میکردم و حتی ابایی ندارم بگویم هنوز نمیتوانم رول نگاتیو را در دوربین بگذارم، قرار گرفتن در دنیای عکاسی ماجرای همان مثل معروف « از هرچه بدت بیاد ، به سرت میاد» بوده . در این ده سال درجریانی افتاده و همچنان در آن هستم اما سعی می کنم به سمت پژوهش و مطالعه ام و خواندن و نوشتن هایم که در این سالها تقریبا حذف شده، بروم .

□ البته هنوز هم دیر نشده ، همیشه فرصت برای تغییر هست !

ـ کارهایی را برای این تغییر شروع کرده ام و امیدوارم به نتیجه برسم و حداقل با خرید تعدادی مجله و کتاب چند قدم به جلو برداشته ام و امیدوارم این اقدامات به جای خوبی برسد .

□ دغدغه خاصی در شرایط فعلی برای ایسنا و فضای عکاسی خبری وجود دارد که بخواهید آن را مطرح کنید؟

ـ متاسفانه عکاسی خبری به سمت و سوی خوبی نمی رود و دچار انحراف شده. عکاسان جدید خیلی زود و بدون زحمت معروف می شوند. برای ما که شاهد تلاش و فعالیت عکاسانی نظیر حسن سربخشیان ـ مجید سعیدی ـ وحید سالمی ـ ... مهری ـ عباس کوثری ـ حمید فروتن ـ مهدی قاسمی ـ رضا معطریان و خیلی های دیگر از هم دوره ایها بوده ایم، شرایط امروز روزنامه ها و خبرگزاری ها قابل قبول نیست. عکاسان جدید با انتشار عکسشان در روزنامه ها برای خودشان بال و پری می گیرند و همه جا دیده می شوند و به دلیل نبود فضای مقایسه با عکاسان دیگر و نداشتن شناخت از عکاسان و عکس های مطرح در این عرصه در بی تجربگی و فضای فکری خود باقی مانده و خودشان را به مرور بهترین می دانند .

اطلاعات عکاسی من زیاد نیست اما میدانم که تعداد عکاسانی که کار عکاسان خوب را دیده و میشناسند بسیار کم است. بیشتر آنها با یک دوربین دیجیتال که متاسفانه بلای جای عکاسان شده تنها به دنبال پول هستند. عکاسی خبری زیرمجموعه عکاسی مستند است اما چند درصد عکاسان ما عکاسی مستند را می شناسند؟ و یا روی یک موضوع، کار تاثیرگذار کرده اند !؟ بیشتر آنها علاقه شناختی به عکاسی خبری ندارند و عکاسی خبری را تنها در نشست های خبری و مطبوعاتی یا برنامه های رسمی دولتی می دانند اما واقعا اینطور نیست. نمی دانم چه کسانی در شروع این روند مقصر هستند اما قطعا خبرگزاری ها و از جمله ایسنا که این گزارشهای تصویری را روی خروجی خود قرار می دهند در آن سهیم هستند. در شرایط فعلی عکس خبری معنا و مفهوم و جایگاهش را از دست داده و نمود آن را می توان در نوع انتخاب عکس صفحه اول روزنامه ها دید که ملاک های دیگری غیر از خبری بودن برای آن وجود دارد.

Canon

EOS 600D

دوربین دیجیتال کانن ای او اس ۶۰۰ دی

دوربیـن Canon EOS ۶۰۰D که در آمریکا با نام Canon Rebel T۳i و در ژاپن با نام Kiss X۵ شناخته می‌شود دوربین جدید DSLR شرکت کانن می‌باشد که پس از دوربین ۵۵۰D به بازار آمده است و در صدر دوربین‌های سری Entry Level یا سطح مبتدی دوربین‌های DSLR کانن می‌نشیند. در حقیقت ۶۰۰D را می‌توان همان ۶۰D کوچک شـده دانسـت. از ویژگی‌های این دوربین می‌توان به سنسور تصویر ۱۸ مگاپیکسـلی APS-C CMOS، نمایشـگر باکیفیت ۳ اینچی چرخنده ۱,۰۴۰,۰۰۰ نقطه‌ای، سنسور Metering یا نورسنج ۶۳ نقطه‌ای (شبیه همان سنسوری که بر روی دوربین ۷D استفاده شده)، گستره‌ی حساسیت سنسور یا ISO از ۱۰۰ تا ۶۴۰۰ و قابل گسترش تا ۱۲,۸۰۰ و سرعت عکاسی پیاپی ۳,۷ فریم بر ثانیه اشاره کرد. این دوربین توانایی ضبط ویدیویی با کیفیت ۱۰۸۰p Full HD با سرعت‌های ۲۴, ۲۵, ۳۰ فریم بر ثانیه و کیفیت ۷۲۰p HD با سرعت‌های ۵۰ و ۶۰ فریم بر ثانیه با دادن تمام قابلیت‌های تنظیمات نوردهی به کاربر را دارد. این دوربین با کیت لنز ۱۸-۵۵mm IS II عرضه می‌شود که از فن‌آوری لرزش‌گیر پیشـرفته‌تری نسـبت به لنز ۱۸-۵۵mm IS قدیمی بهره می‌برد. در کل کانن ۶۰۰D تفاوت چندانی در مشـخصات اولیه دوربین با دوربین سـال گذشـته‌ی ۵۵۰D ندارد و تفاوت را می‌توان در نمایشگر چرخنده، کیفیت بالاتر جزئیات تصویر، محدوده دینامیکی بالاتر و بعضی جزئیات دیگر دید.

مشخصات کلی :

مشخصات کلی: دوربین حرفه ای – وزن بدنه ۵۱۵ گرم
مشخصات حسگر و تصویر: حسگر CMOS با کیفیت ۱۸,۷ مگاپیکسل – اندازه ۱۴,۹ × ۲۲,۳ میلی‌متر
فیلم: ابعاد Full HD – سرعت ۳۰ فریم بر ثانیه
لنز: ۱۸-۵۵ میلیمتر – بزرگنمایی اپتیکال ۳ برابر – زوم اپتیکال در حین فیلمبرداری
عکسبرداری: سرعت شاتر از ۴۰۰۰/۱ ثانیه تا ۳۰ ثانیه – ایزو اتوماتیک و ۱۰۰ و ۲۰۰ و ۴۰۰ و ۸۰۰ و ۱۶۰۰ و ۳۲۰۰ و ۶۴۰۰ و (۱۲۸۰۰ در حالت تقویت شده) – فلاش داخلی (Pop-Up) با برد ۱۳ متر با قابلیت نصب فلاش خارجی (Hot-shoe, E-TTL II) – تکنولوژی تشخیص چهره – تکنولوژی تشخیص لبخند
صفحه نمایش: ۳ اینچ با رزولوشن ۱,۰۴۰,۰۰۰ پیکسل – Live View

سایر مشخصات:

ذخیره بر روی کارت حافظه SD / SDHC / SDXC – باتری یون لیتیوم استاندارد – شارژر باتری

نقاط قوت

- کیفیت بسیار مطلوب خروجی عکس در مقایسه با سایر رقبا (۵۵۰D، D۳۱۰۰، ۶۰D ...)
- نمایشـگر چرخنده‌ی ۱,۰۴۰,۰۰۰ نقطه‌ای بزرگ و با کیفیت
- جزئیات تصویر بسیار عالی و لبه های شارپ حتی در ایزوهای بالا
- کیفیت ساخت عالی بدنه و متعلقات
- محـدوده دینامیکـی بالا با بکارگیری سیسـتم اولویت تون هایلایت
- بهره‌گیـری از کیت لنز جدید Canon ۱۸-۵۵ IS II
- مجهز بودن به Speedlite Transmitter
- امـکان اسـتفاده از میکروفون خارجـی (ورودی میکروفون)
- شارژ باتری بالا در استاندارد سیپا

نقاط ضعف

- سرعت کند فوکوس خودکار در هنگام استفاده از مود نمای زنده Live View
- فشردن دکمه‌ها گاهی اوقات مشکل هستند
- مبـدل RAW در خـود دوربیـن مانند ۶۰D می‌توانست یک مزیت محسوب شود

Nikon

DIGITAL SLR CAMERA
D300

نیکون D۳۰۰s

عرضه‌ی نیکون D۳۰۰s در بازار بسیار تاثیرگذار بود و به عقیده‌ی بسیاری بهترین دوربین نیمه حرفه‌ای است که می‌توان در بازار یافت. تعداد بسیاری از ویژگی‌ها، که ما اکنون در دوربین D۳۰۰s می‌بینیم همان‌هایی هستند که به مدل D۳۰۰ اضافه شده‌اند. یکی از این ویژگی‌های بسیار خوب که به این دوربین اضافه شده است فوکوس خودکار کنتراست‌یاب (Contrast-Detection Autofocus) است که در زمانی که بر روی مود فیلم‌برداری قرار دارد فعال می‌شود و این در DSLR نیکون ویژگی کاملا جدیدی محسوب می‌شود. البته فوکوس خودکار چندان سریعی ندارد همچنین لازم است شما برای ضبط صدای فاصله‌ی دور از یک میکروفون خارجی استفاده کنید چرا که میکروفون داخلی قویی ندارد.

مشخصات کلی :

مشخصات کلی: دوربین حرفه ای – وزن ۹۳۸ گرم
مشخصات حسگر و تصویر: حسگر CMOS با کیفیت ۱۳,۱ مگاپیکسل – اندازه ۱۵,۸ × ۲۳,۶ میلی‌متر
فیلم: ابعاد HD – سرعت ۳۰ فریم بر ثانیه
لنز: وابسته به لنز انتخابی میلیمتر – بزرگنمایی اپتیکال وابسته به لنز انتخابی برابر – لرزشگیر تصویر
عکسبرداری: سرعت شاتر از ۱ به ۸۰۰۰ ثانیه تا ۳۰ ثانیه – ایزو پیش‌فرض (۲۰۰–۳۲۰۰) و تقویت شده (۱۰۰–۶۴۰۰) – فلاش داخلی (Pop-Up) با برد ۱۲ متر (۱۰۰ At ISO) – قابلیت نصب فلاش خارجی (Hot-Shoe Plus Sync Connector) – تکنولوژی تشخیص چهره – تکنولوژی تشخیص لبخند
صفحه نمایش: ۳ اینچ با رزولوشن ۹۲۰,۰۰۰ پیکسل – Live View
سایر مشخصات: ذخیره بر روی کارت حافظه Compact Flash Type I, SD/SDHC Card – باتری یون لیتیوم استاندارد – شارژر باتری

نقاط قوت

- دارای دو شیار کارت حافظه‌ی SD و CF در پشت خود است. این دوربین می‌تواند از هر دو کارت حافظه به صورت‌های مختلفی استفاده کند مثلا: استفاده از دیگری پس از اتمام ظرفیت یکی، ذخیره کردن Backup هرکدام از عکس‌ها در کارت دیگر، ذخیره کردن فایل‌های RAW و JPG به صورت جداگانه در هرکدام و نیز ذخیره‌ی جداگانه‌ی فیلم و ویدیو.
- توانایی عکاسی پیاپی ۷ فریم بر ثانیه با باتری خود و ۸ فریم بر ثانیه با باتری MB-D۱۰ را دارد. تنظیماتی که بر روی صفحه‌ی نمایش نشان داده می‌شوند دارای ویژگی‌هایی نظیر تعاملی بودن هستند و اجازه می‌دهند تا بسیاری از تنظیمات عکاسی سریع‌تر انجام شوند.
- دارای سنسور ۱۳,۱ مگاپیکسلی DX-Format CMOS، توانایی ضبط ویدیو ۷۲۰p HD، تمیز کننده‌ی سنسور تصویر، فوکوس خودکار ۵۱ نقطه‌ای، پردازش تصویر EXPEED، نشان دادن همزمان ۷۲ تصویر در Playback به صورت ناخن شستی (Thumbnail).
- در هنگام استفاده راحت در دست جای می‌گیرد و امکان عکاسی حرفه‌ای و راحت را به ما می‌دهد. دکمه‌های کلیدی کنترل در جاهای مناسبی قرار دارند

| تا اول تیر |

عکس‌های اولین دوره مسابقه گندم، آرد و نان

۱۰۰ عکس منتخب

نگارخانه فرهنگ و ارشاد اسلامی / البرز

–

| تا اول تیر |

توامان

۱۵ اثر فوتو مونتاژ از رسول کمالی

گالری محسن

ساعات بازدید ۱۶ تا ۲۰

| ۱۰ تا ۱۵ تیر |

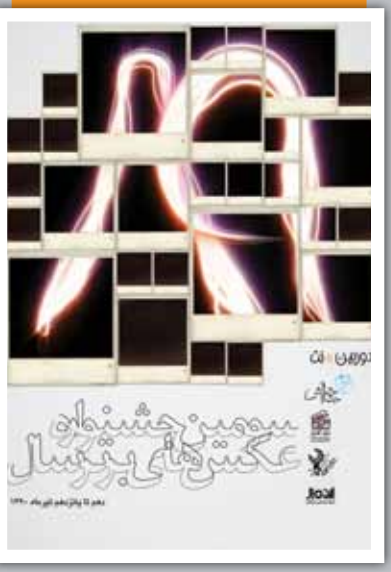

عکس‌های برتر سال ۸۹

نمایشگاه عکس گروهی دوربین.نت

خانه نقش / اصفهان

ساعات بازدید ۱۷ تا ۲۱

| تمام شد |

کویر بافق

نمایشگاه گروه اتوبوس قرمز

گالری آلاچیق / مجتمع فرشچیان اصفهان

ساعات بازدید ساعت ۸ تا ۱۳ و ۱۶ تا ۲۰

| تا ۱۸ تیر |

حضور

نمایشگاه عکس گروهی

گالری آریا

ساعات بازدید ساعت ۱۶ تا ۲۰

| تا ۸ تیر |

عکسمون تو آب برکه تا قیامت میمونه

اسحاق آقایی

نگارخانه شیوه / شیراز

–

| تا ۵ تیر |

رنج‌های از یاد رفته

۱۵ عکس انتزاعی از نیما عابدینی

گالری سین

ساعات بازدید ۳ تا ۷

| تمام شد |

حسرت درناها

ابراهیم حقیقی

خانه هنرمندان ایران

۱۰ صبح تا ۸ شب

| تمام شد |

از این ساده‌تر

نمایشگاه عکس گروهی

نگارخانه سروش / مشهد

ساعات بازدید ۹ تا ۱۲ و ۱۷ تا ۲۰

| تا ۵ تیرماه |

تبعید به ساعت گرگ و میش

علیرضا میرزایی

نگارخانه فروهر

ساعات بازدید ۱۲ تا ۲۰

| تا اول تیر |

کاشه‌های قره داغ

امیرحسین حشمتی

گالری شیرین

ساعات بازدید ۱۱ صبح تا ۸ بعد از ظهر

| تمام شد |

دریاچه تعطیل است

اسفندیار اصغرخانی

گالری لاله

ساعات بازدید ساعت ۹ تا ۱۳ و ۱۵ تا ۱۹

ترجمه
سپیده اشرفی

آهای...
از من یه عکس بگیر!

جملاتی که عکاس‌ها از آن بیزارند؛

الکس گارسیا
عکاس پایگاه خبری شیکاگو تریبون

جملات ناامید کننده مختص عکاسی نیست چرا که در هر شـغل و صنفی گداری جملاتی را می توان شـنید که فقط و فقط شما را نا امید می کند. شاید بتـوان این جملات را از نوع جامعه خبری که در آن کار می کنید هم مهم تر دانست.

در عکاسی خبری جملاتی هستند که نه تنها عکاس را به داشتن شـات های زیبا ترغیب نمی کند بلکه وی را سرد کرده و انرژی عکاسی را از او می گیرد. در طـول زمانی که عکاس بـودم با جملاتی روبرو شـده ام که معمولا یک عکاس خبری با آن روبرو می شـود اما طبیعتا جملاتی نیست که خوشایند او باشد.

این عکاس من است

۱ این یکی از جملاتی است که معمولا در دنیـای مطبوعات خبرنگاران برای معرفی عـکاس هایی که بـا آنها به پوشش برنامه رفته اند استفاده می کنند.شاید بارها و بارها این جمله را شنیده اید اما معمولا عکاس های خبری از این جمله خوششـان نمی آید و ترجیه می دهند که محترمانه تر معرفی شوند.

فقط عکاسی می کنید؟

۲ وقتی یک عکاس خبری این جمله را می شنود با خود فکر می کند که کار او را دست کم گرفته اند البته بسته به فردی که آن را عنوان می کند و نوع عنوان شـدن آن، مـی توان آن را نوعی توهین دانسـت و برخی عکاس ها ترجیـح می دهند آن را محترمانه جواب دهند.

می خواهی چکار کنم؟

۳ گاهی پیش می آید که سوژه عکاسی درسـت نمی داند که عکاسی که او را مـدل قرار داده چه زاویه دیدی دارد و گاهـی هم پیـش می آید که مدل عکاسـی خیلی علاقه ای به مدل بودن ندارد و این درسـت همان زمانی است که این جمله عنوان می شود.

در همین زمان ممکن اسـت مدل عکاسـی سوژه هایی را از کنار خود بردارد و به گمان خود صحنه را اماده عکاسی کند که برای داشتن یک کادر مناسب لازم بوده است.

از آن جایی که عکاسان همواره بر دقت عمل در کار خود تاکید دارند، اگر ببیند که مدل عکاسی مدام در حال تغییر دادن صحنه عکاسـی است ممکن است آن را برخلاف دقت همیشـگی خود بدانند و طبیعتا یـک دعوا یا جر و بحث بیـن مدل و عکاس پیش می آید.

فقط یه عکاس هستی؟

۴ زمانی که با فردی روبرو می شوید که این سوال را ازشـما می پرسد قدری بایـد تامل کنیـد چرا کـه بعضی از عکاس هـای خبری این روزها به پوشـش خبری برنامـه های مختلف هـم پرداختـه و در آن واحد کارهای زیادی را انجام می دهند شاید برای همین اسـت که بعضی افراد با روبرو شدن با یک عکاس

عکس : PIXSELL/AFP/Getty Images

این سوال را می پرسند.

آهای ...از من یه عکس بگیر!

۵ معمولا زمانی پیش می آید که کسی تقاضای گرفتن یک عکس دارد البته این تقاضا اگر در زمانی معمولی و محیطی دوستانه باشد مشکلی ندارد اما گاهی درست در زمانی که یک عکاس مشغول عکاسی بوده و به شدت سرگرم کار است این درخواست را از او می کنند که در این صورت باید گفت این بی ملاحضه بودن کسی را نشان می دهد که درخواست کرده است.

آهای عکاس....از اینجا عکس نگیر!

۶ یکی از مواقعی که باید به یک عکاس خبری حق داد که عصبانی شود زمانی است که از او می خواهند عکس نگیرد اما در دور و برش افراد متعددی را می توان دید که با دوربین های موبایل در حال عکاسی هستند.فراموش نکنید که اگر این تذکر از طرف یک نیروهای امنیتی و یا حفاظتی باشد هیچ کاری نمی توان کرد چون در غیر این صورت عکاس دستگیر می شود.

صورت افراد را بپوشان!

۷ این جمله هم یکی از بدترین جملاتی است که یک عکاس خبری با آن روبرو می شود آن هم درست زمانی که سوژه خود را به خوبی انتخاب کرده و حالات خوبی را از وی شکار کرده است اما زمانی هم وجود دارد که باید به حریم شخصی افراد احترام گذاشت.

عکاس‌های‌سینما‌اینجاهستندعکس‌نگیر!

۸ زمانی که یکی از چهره های معروف سینما به کشور دیگری آمده و یا حتی بعد از مدت ها خود را در معرض دید عکاس ها قرار داده است ممکن است به عکاس های خبری بگویند که نیازی به عکاسی نیست و عکاس های مخصوص سینما در آن محل حضور داشته و عکاسی خواهند کرد.

بهتر است این نکته را تاکید کنیم که عکاس سینما با برخی افراد ناواردی که تنها برای گذران زندگی از عکاسی چهره های معروف استفاده می کنند، کاملا متفاوت هستند. البته این مسئله برکسی پوشیده نیست که عکاس های خبری به فنون شکار کردن شات های زیبا از چهره ها بیشتر آشنا هستند.

عکاسی تون تموم نشده؟"

۹ آنچه که مسلم است هیچ کس به اندازه یک عکاس خبری نمی تواند زمانی را که برای ثبت عکس می گذارد زیبا بداند .شاید برای شما هم اتفاق افتاده باشد که چندین ساعت پیاپی برای ثبت یک عکس زیبا صرف کرده باشید و درست زمانی که از شما می پرسند "عکاسی تون تموم نشده" از سپری شدن این همه ساعت تعجب کردید البته گاهی این جملات از طرف مدل های عکاسی هم عنوان می شود.

پرونده سفر

درک بهتر برای عکس بهتر

پرونده‌ای برای عکاسی بهتر در تابستان

حسن غفاری

درک بهتر برای عکس بهتر

حسین کریم‌زاده

یک طبیعت سبز با جنگل‌های انبوه، یک دریاچه‌ی آرام و عاشقانه، کویری داغ با وزش بادهای گاه به گاه یا حتی بنایی پابرجا در دل شهری تاریخی؛ باید بدانید کجا می‌خواهید بروید و چه کاری قرار است انجام دهید.

آنهایی که اهل سفرندو گوشه چشمی به عکاسی دارند باید قبل از شروع ذهن آماده‌ای از محل مورد نظر، فصل و شرایط جوی و امکانات و محدودیت‌های محیطی آن داشته باشند. سرماو گرمای زیاد علاوه بر تاثیر مستقیم بر روند از دست دادن انرژی شما، دوربین و تجهیزاتتان را نیز دچار اخلال میکند، به همین دلیل حتما از پوشش مناسب برای خود و تجهیزاتتان استفاده و از کوله بار اضافی پرهیز کنید.

همراه داشتن لنز با فاصله کانونی مناسب شما را نوع کاری که می‌خواهید انجام دهید یاری کرده و باعث صرفه‌جویی در وقت و انرژی می‌شود.اما برای دیدن پرندگان کوچک وسوژه‌هایی از این دست به یک لنز تله بزرگ و سنگین احتیاج دارید.

اگر از آن دسته عکاسانی هستید که در هر سفر به یک بسته‌ی کامل موضوعات مختلف فکر می کنید،جستجوی کوتاه در اینترنت قبل ازسفر حتما اطلاعات مفیدی در اختیارتان قرار می‌دهد.به عنوان مثال حضور عکاس در زمان بیرون آمدن لاکپشت‌های پوزه عقابی قشم از تخم که اواخر فروردین تا تیر ماه هر سال روی می‌دهد نیاز به هماهنگی با مسئولان حفاظتی برای عکاسی درشب و هماهنگی قبل از سفر دارد.

سعی کنید در جریان سفر کمتر غذا بخورید، سبکتر حرکت کنید و زمان را طوری مدیریت کنید که از نور مناسب بر روی سوژه بهرمند شوید. در فصل‌های سرد به خاطر زاویه تابش مایل خورشید از زمان بیشتر و نور گرم‌تری بهرمند خواهید بود و رعایت این نکته لازم است.

توجه داشته باشید که بسیاری از مناطق در هر بار عبور و مشاهده شما تغییرات محیطی و انسانی دارند که اگرچه زیاد به نظر نمی‌رسد اما گاه، این موارد نکات قابل توجهی را به عکاس یادآور می‌شود. این مسئله را ه خوبی می‌توان در تغییرات جنگل‌ها و نقاط طبیعی که دستخوش تغییرات انسانی می‌شوند دید. به هر روی با تمرکز روی سوژه و مکانی که در آن قرار می‌گیرید درک بهتری از موضوع داشته و عکس بهتری نیز خواهید داشت.

عکس: حسین کریم‌زاده

مطالعه قبل از سفر عکس‌های کپی‌شده و سطحی را کم می‌کند

حسن غفاری

اگـر کار بـه عنوان یک عکاس مستند اجتماعـی را مانند مراجعه برای دریافت برگ فتوکپی در نظر بگیریم، حساسـیت عـکاس در مـورد سـوژه‌اش هماننـد حساسـیت در مورد نوع، کاربرد، اندازه و رنگ برگه درخواسـت شده است. همین مسـاله را در ورود عکاس به فضای روسـتایی و عشـایری و یا یک شـهر با بافت خاص و تاریخی نیز باید مورد توجه قرار دهیم. فضاهای مسکونی نیز شبیه آدم‌هابه مرور زمان تفاوت هایشـان را از دسـت داده و تکراری می‌شـود اما در فضاهای قدیمـی و دورافتاده شاهد این تفاوت در فضا هستیم. ورود بدون مطالعه به چنین فضاهایی همانند استفاده از یک برگ کپی بدون حساسـیت در مورد کیفیت و نوع و رنگ آن اسـت. اما اگر با مطالعه در موردآیین‌های مذهبی، اخلاق، معرفت و تمایلاتشـان به غذا و یا لباس وارد این فضاها شویم عکس‌هایی آگاهانه داریم و در عین حال این اطلاعات ارتباط نزدیک و تنگاتنگی را بین افراد منطقه مورد نظر با عکاس و دسـتیابی به لایه‌هـای درونی زندگی آنها فراهم می‌کند.

زندگی‌های ساده عشایری و روستایی آمیخته با طبیعت و الهام‌گرفتـه از آن اسـت و نمی‌تـوان در سـفر برای عکاسی چنین فضاهایی طبیعت را حذف کرد و باید به این نوع حساسـیت‌ها و اعتقادات مردم احترام گذاشت. به عنوان مثال بسـیاری ازمردم و حتی عکاسان نسبت به نوع پوشـش مردم در کویر برداشـت اشتباه داشته و اینطور برداشت می‌کنندکه آنها فقیر هستند،در صورتی که این نوع پوشـش به دلیل سازگاری با آب‌وهواست و اگر عکاس این نکات را نداند و یا بی‌توجه باشد،قطعا در عکس و نتیجه کار تاثیر دارد.

باید توجه داشـت که تمام بخش‌های خانه و امکانات و سـرمایه مردم در زندگی عشایری و روستایی برعکس فضای شهری در معرض دید مخاطب است، با این وجود باید حریم خصوصی و رضایتشان رعایت شود.

عکاسی از نقاط دیدنی و فضاهای اجتماعی با یکبار سفر و مراجعه به نتیجه مطلوب نمی‌رسـدوعکاس علاقمند بـه موضوعات اجتماعی باید بـه این موضوع به عنوان یک پروژه نگاه کرده و چندین‌بار به محل برود و هربار نمونـه‌ای از کارهای قبلی خود را برای نشـان دادن به همراه ببرد چراکه اثر مطلوبی روی مخاطب دارد.

در شرایط فعلی جامعه با وجود دوربین‌های دیجیتالی،تنوع دسترسـی به جاده‌ها و فضاهای جدید، عکاسی کردن بسیار ساده شده و بسیاری از افراد با دوربین تلفن همراه هم عکـس می‌گیرند.اما عکاس مسـتند اجتماعی که آگاهانه پا به سفر گذاشته باید فراتر از یک توریست عمل کرده و جذب رنگ و نور و آب و هوا نشـودو این تفاوت بـا مطالعه،حفظ حریم مخاطب در عکس و یادداشـت برداری ایجاد می‌شود.

ایران تنوع زیادی درادیان، آداب و رسوم و نوع معیشت دارد و باید در سفرهای مرتبط با حوصله و آرامش واحترام به این آداب و رسوم عکاسی کنیم. ضمن اینکه عکس و عکاسی مستند اجتماعی با یادداشت برداری،توضیحات و اطلاعاتی که همراه آن ارائه می شود، از سایر حوزه‌ها متمایز می‌شود.

جستجوی رازهای نامکشوف طبیعت

کاوه فرزانه

فلسفه دیدن و حرکت و سپس ثبت آن به ویژه در عکاسی طبیعت و حیات وحش به دلیل مداوم بودن در متن طبیعت این حرکت را هموار و در هر لحظه تجربه جدیدی را به عکاس می دهد و از این رو دیدن مداوم و پیوسته و توانایی ترکیب عناصر و پدیده های طبیعی مانند کوه، رود، درخت، گل، انواع حیوانات، فراز و نشیب صخره ها، آسمان، ابر و بسیاری دیگر همواره در اندیشه و ذهن عکاس با چالش روبه روست. عکاس طبیعت و حیات وحش اگر عاشق نباشد و نتواند با طبیعت عشق ورزی کند باید در نوع نگرش و عملکرد خود تجدید نظر کند. زمانی که دیدن در شکل پایه ای و بنیادی اش تبدیل به اصلی ترین ابزار یک عکاس شد، طبیعت لایه های پنهان و اسرار ناپیدایش را آشکار می کند و از این پس است که ابزارهای عکاسی به کمک عکاس به جستجوی رازهای نامکشوف طبیعت می آید. به عبارت دیگر ممکن است برخی از مردم انواع ابزارهای مختلف را داشته باشند و بهترین تجهیزات را خریداری کنند، اما این دیدن کجا و دیدن عکاس کجا، چرا که حرمت گذاری اصیل بین او و طبیعت برقرار نشده است. پس نمی توان او را عکاس طبیعت خواند.

عکاس طبیعت باید لایه های پنهان آن را بشناسد و برای خود آشکار کند و بداند نور چه تاثیری در فرم و فضا دارد، باد و باران و سایر عناصر طبیعی را بشناسد و نوع زندگی و رفتارهای گل ها و حیوانات و حساسیت هایشان را بداند، به عبارتی خود را به عنوان یک عنصر در دل طبیعت جای دهد و با روش های استتار و سپس صبوری در موقعیت های مناسب قرار گیرد و متوجه باشد که عجله در طبیعت هیچ گاه او را به نتیجه مطلوب نمی رساند.

دیدن عاشقانه و آگاهانه و حرمت گذاری نهادینه حسی را به عکاس می دهد که وصف ناشدنی است و در واقع طبیعت و عکاس یکی می شوند.

شناخت تمام خاصیت ها و توانایی های ابزار های عکاسی برای عکاسی طبیعت بسیار لازم است و عکاس طبیعت و حیات وحش، طبیعت و عناصر آن را به هیچ دلیلی آلوده نمی کند واز بین نمی برد و مدافع طبیعت در هر شرایطی است.

عکس: کاوه فرزانه

حمید صادقی

۱۲ عکس منطقه عکاسی

منطقه عکاسی ایران به انتخاب عکاس برای ۱۲ هفته تابستان

امتداد نوار ساحلی بندرعباس

حسن غفاری

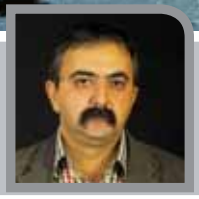

دریاچه سبلان / مشکین شهر / اردبیل

کاوه فرزانه

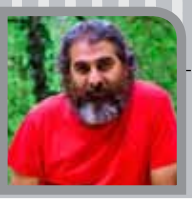

حسین کریم زاده

تخت سلیمان

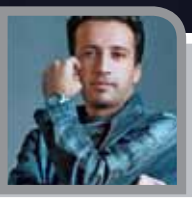

آرش حمیدی

دره چاکوه / قشم

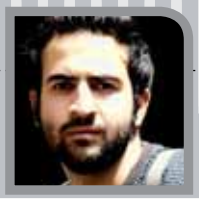

روستای اورامان

مسعود درودیان

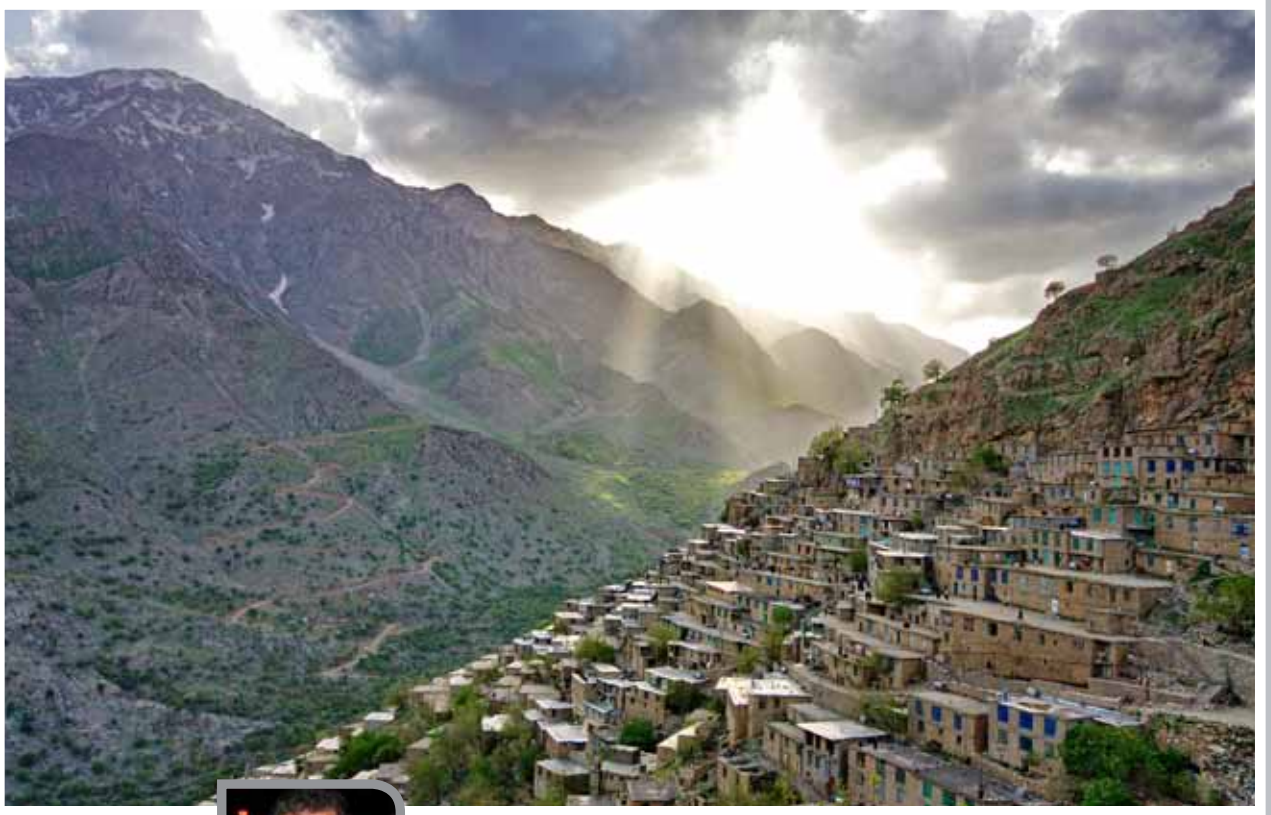

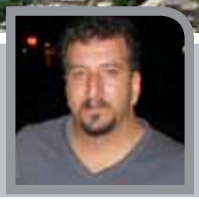

روستای کندوان

جواد سعیدی

ایلیا محمدی نیا

آبشار اسپه او / بهشهر / مازندران

حمید صادقی

باغ شازده / کرمان

احمد آقاسیانی

روستای خرانق / یزد

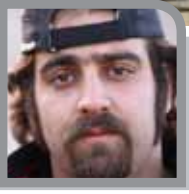

عماد نعمت‌الهی

آبشار لاتون / آستارا

سعید کیایی

ساحل سیسنگان/مازندران

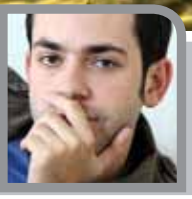

احسان رافتی

چشمه‌های معدنی باد آب سورت

برای هر سفر چی ببریم؟ چی نبریم؟

عکاسی طبیعت

حسین کریم زاده

معمولا برای عکاسی طبیعت دو لنز ۱۶/۳۵ و ۷۰/۲۰۰ به همراه بدنه، سه‌پایه، دکلانشور،کاور و کیسه ضد آب برای خودم و دوربین و کفش ضد آب را همراه دارم. البته با توجه به نوع عکاسی در شب یا روز نوع و توانایی لنزهای تغییراتی دارند اما در مجموع تجهیزات قید شده کافی است

عکاسی حیوانات

کاوه فرزانه

در سفرهایی که برای عکاسی طبیعت شروع می کنیم حداقل باید دو بدنه دوربین همراه داشته باشیم که اگر یکی از آنها به هر دلیلی خراب شد امکان استفاده از دیگری وجود داشته باشد. هم چنین لنز های «واید و سوپر واید» برای مناظر طبیعی و «لند اسکیپ ها»، لنزهای «ماکرو» برای عکاسی از گل ها و حشرات و ترکیب آنها، و لنز «تله زون» برای عکاسی از حیوانات، پستانداران و خزندگان و به طور مشخص لنزهایی نظیر ۱۲/۲۴، ۴/۵ – ۵/۶ F، لنز ۱۸۰F ۳/۵ با اکستنشن کیو و لنز ۱۰۰–۴۰۰ با F ۴، سه پایه مناسب، دکلانشور، لباس های استتار، قطب نما، جی پی اس، کیف های مناسب ضد آب و رطوبت برای بدنه دوربین و لنزها معمولا باید همراه باشند. نباید فراموش کنیم که مارک دوربین تفاوت زیادی در عکس ندارد چرا که همه عکاس ها می دانند که دوربین بد نداریم بلکه عکاس بد داریم .

عکاسی مستند

حسن غفاری

تکنولوژی در انواع مارک‌های دوربین عکاسی تقریبا با شرایط یکسانی رشد کرده و اختلافات جزئی در دوربین‌ها چندان اهمیت ندارد.در سفرهایی که با رویکرد مستند اجتماعی انجام می‌شود، استفاده از دوربین‌هایFULL FEREIM با پیکسل بالای ۲۰ برای ثبت بهتر و بدون تاخیر جزئیات و نیز دوربین‌هایی که به راحتی در دست قرار می‌گیرند و امکان مانور در سفر را به عکاس می‌دهند مناسب است.

عکاسی تفریحی

محمد نوروزی

شاید در ابتدا کمی سخت باشد که برای یک عکاس تعیین تکلیف شود که چه لوازمی را باخود دریک سفر همراه کند . با این توضیح شاید کمی مطلب بهتر مطرح شود.برای من که سال های سال است که عکاسی خبری می کنم واولویت اصلی من عکاسی خبری واجتماعی است برداشتن لوازم محدود کمی سخت به نظر آید . یک عکاس خبری تمامی فکر وذکر اومسایل خبری اطراف اوست. حتی زمانی که به یک سفر تفریحی هم می رود ممکن است کلیه لوازم عکاسی خود رااعم از۲بدنه ی دوربین با۲عدد لنز وفلاش وباتری وکارت حافظه به تعداد کافی به همراه کوله خود وصد البته لپ تاپ خود رابه همراه ببرد.

ولی اگر بخواهیم ازسفر تفریحی خود کمی لذت بیشتر هم ببریم باید سعی کنیم با حداقل وسایل به این سفر برویم . امروزه با آمدن دوربین های کامپکت بامگاپیکسل های قابل قبول وآپشنهای کاملا حرفه ای

(عکاسی با کیفیت های بالا) تصمبیم گیری برای بر داشتن لوازم کمتر معقولانه تر به نظر اید.

اگر من امروز تصمیم داشته باشم به یک سفر ۲یا ۳روزه بروم از روز قبل سعی می کنم چندین کارت حافظه دوربین کامپکتم راآماده کنم. ضمنا برای این دوربین یک باتری زاپاس هم دارم وهمیشه قبل از سفر هر دو را آماده وشارژ نگه می دارم.

برداشتن یک رم ریدر وسیم مربوط به آن کاملا ضروری به نظر می اید . با تمام اطمینانی که به دوربین کامپکت خود دارم ولی از آنجایی که پیشینه ام کار خبری است سعی می کنم یک بدنه دوربینم را به همراه یک لنز زوم ۷۰-۲۴ بایک حافظه مثلا ۸گیگ به همراه داشته باشم .

در پایان لازم به توضیح است که بدانیم اگربه سفری می رویم که دارای مکان های تاریخی می باشد به همراه بردن یک سه پایه کوچک کاملا ضروری است .با آرزوی سفرهای پر بار برای همه ی شمادوست داران هنر عکاسی

علی کاظمی مجرد

PRESTIGE STUDIO

کارگاه آموزشی سفر و گردشگری حسین کریم‌زاده

آنچه در عکاسی سفر باید بدانید!

الهام صالح

عکاسی سفر، یکی از بخش های پنجمین جشنواره عکس خبری دوربین.نت را تشکیل می دهد، بخشی که به اعتقاد داوران آن، پارامترهای عکاسی سفر را دارا نیست. برگزاری کارگاه آموزشی سفر و گردشگری، شاید این تاثیر را داشته باشد که در جشنواره بعدی، عکس هایی منسجم و قوی در این بخش ارائه شود. «حسین کریم زاده»، داور پنجمین جشنواره عکس خبری دوربین.نت در بخش سفر، ۱۷ آبان در همین رابطه، کارگاه آموزشی برگزار کرد. کریم زاده از سال ۱۳۶۸ مشغول عکاسی است و ژانرهای مختلف عکاسی از جمله عکاسی خبری، طبیعت، معماری و تبلیغاتی را تجربه کرده. اما به گفته خودش، در انواع مختلف عکاسی، یک ژانر او را گیر انداخته؛ عکاسی سفر.

یک دلبستگی به نام سفر

«چرا سفر می رویم»، این نخستین سئوالی بود که حسین کریم‌زاده، آن را مطرح و خود نیز به پاسخ این پرسش اشاره کرد:«سفر می رویم چون دلبستگی‌هایی داریم. سفر می رویم چون عکاسی می‌کنیم و عکاسی، یکی از همین دلبستگی هاست.» از نگاه کریم زاده، عکاسی سفر با سایر شاخه‌های عکاسی مرتبط است و جدا از ژانرهای دیگر نیست، اما آنچه وی پیش از سایر موارد به آن پرداخت، انتخاب مکان در عکاسی سفر بود. او تجربه شخصی عکاس و استفاده از منابع راهنما، یا تجارب دیگران را در انتخاب مکان عکاسی موثر دانست و ضمن تاکید بر جمع آوری اطلاعات از مکان سفر، این اطلاعات را اولین گام عکاس در عکاسی سفر عنوان کرد.

کریم زاده گفت:«در عکاسی سفر لازم است به همه قابلیت‌های منطقه واقف باشیم تا بتوانیم با توجه به این قابلیت ها از موضوعات مختلف به صورت کامل عکاسی کنیم.»

کریم زاده، در این باره چنین مثال زد:«اگر از منطقه‌ای که از آن عکاسی می کنید، شناخت کافی داشته باشید، در عکاسی در شب از خطرات آن آگاه هستید. شناخت گونه های جانوری و گونه های گیاهی منطقه هم به شما به عنوان عکاس برای انتخاب موضوع کمک می کند.»

تجیزات کارآمد، یا دست و پاگیر؟

شرایط جوی، دومین نکته ای بود که توسط مدرس کارگاه سفر و ایرانگردی مطرح شد. او در این باره گفت:«برای شروع سفر باید شرایط جوی را بسنجیم و به این موضوعات واقف باشیم که آیا فصل در ثبت تصاویر طبیعت، یا عکاسی از بنا تاثیرگذار است، یا نه. سرد بودن یا گرم بودن هوا، آفتابی یا ابری بودن آسمان، این ها همه باعث می شود تا تجهیزات مناسبی برای عکاسی انتخاب کنیم و انتخاب تجهیزات مناسب، باعث ثبت عکس هایی بهتر می شود.»

استفاده از پوشاک مناسب، استفاده از کاور برای دوربین و استفاده از تجهیزات مناسب عکاسی، رهنمودهای دیگری بود که توسط این عکاس به شرکت کنندگان در کارگاه آموزشی سفر و ایرانگردی ارائه شد. کریم زاده، همچنین تاکید کرد که به همراه داشتن تجهیزاتی مانند دکلانشور و سه پایه در عکاسی از سفر و با توجه به موضوعی که برای این نوع از عکاسی انتخاب شده، ضروری است. این بخش از راهنمایی های کریم زاده، استثنایی را هم شامل می‌شد؛ این که به همراه داشتن وسایل اضافه و غیر ضروری، سرعت عمل و انرژی عکاس

عکس
محسن سعیدی

را کاهش می دهد. او به ارائه یکی از تجربیات خود در این زمینه نیز پرداخت:«سال گذشته، در چنین زمانی، از خلخال تا اسالم سفر کردم. همراهم هر قدر گفت که این قدر وسیله نیاور، تاثیری در من نداشت. همین شد که عکاسی از برخی از لحظه ها را از دست دادم.»

عکاسی به وقت مناسب

«به زمان عکاسی توجه کنید.» این توصیه دیگر مدرس کارگاه سفر و گردشگری به شرکت کنندگان در کارگاه بود. نکته دیگری که توسط کریم زاده مطرح شد، آگاهی درباره سوژه عکاسی را شامل می‌شد. وی در رابطه با این نکته چنین توضیح داد:«اگر بدانید با چه سوژه‌ای مواجه هستید، زمان خوب و کافی را برای عکاسی از آن اختصاص می دهید.» به اعتقاد کریم زاده، آماده بودن ذهن برای عکاسی نیز در ثبت بهتر سوژه ها تاثیرگذار خواهد بود. این نکته، در همه ژانرهای عکاسی صدق می کند، اما در عکاسی سفر بیشتر مشهود است. وی همچنین درباره زمان بندی در عکاسی گفت:«بپذیرید که زمان بندی در عکاسی طبیعت و سفر، اهمیت بسیاری دارد و دانستن ویژگی های منطقه به زمان بندی صحیح کمک می کند.»

این تجهیزات به مراقبت نیاز دارد

کریم زاده، در کارگاه آموزشی سفر و گردشگری فقط به ارائه اطلاعاتی در زمینه عکاسی سفر بسنده نکرد، بلکه به مباحث دیگری نیز پرداخت. نگهداری از تجهیزات عکاسی، یکی از همین مباحث بود. مدرس این کارگاه در رابطه با این موضوع توضیح داد:«عکاس ها معمولا هزینه های گزافی را برای تجهیزات عکاسی خود می پردازند، اما از نگهداری این تجهیزات، غافل اند. تجهیزات عکاسی، به نگهداری مستمر نیاز دارد. کوچک ترین صدمه به این تجهیزات، به فرسایش زودهنگام آن ها می انجامد.» استفاده از کاور دوربین و تمیز کردن لنز دوربین در عکاسی از کویر و هوای غبارآلود، راههایی بود که وی در این زمینه از آن ها نام برد. ارائه عکس نیز، آخرین بخش کارگاه آموزشی سفر و گردشگری را تشکیل می داد. کریم زاده، ضمن اشاره به اهمیت نمایش عکس ها به شکل منسجم، ابراز کرد:«ارائه عکس‌ها، نتیجه عکاسی سفر است و یکی از مهم ترین بخش های عکاسی را شامل می شود که گاهی حتی از عکاسی هم مهم تر است.»

او تاکید کرد:«مهم ترین بخش عکاسی سفر، کامل عکاسی کردن است.»

کارگاه آموزشی سفر و گردشگری، ۱۷ آبان سال گذشته در سالن آمفی تئاتر مجموعه برج آزادی برگزار شد.

راهنمای سفر

چطور یک مقصد مناسب برای سفر انتخاب کنیم؟

جلال سمیعی

تابستان یواش یواش دارد پیدایش می‌شود. امتحانات بچه‌ها هم که یا تمام شده، یا دارد تمام می‌شود. در نتیجه بازار سفر است که هی گرم می‌شود. مشغول ذمه‌اید اگر قبل از هرگونه اقدام به هرگونه سفر، راهنمای ما را مطالعه نکنید. این راهنما نه فقط برای سفرهای تابستانی، که برای کلیه سفرها (جز سفر آخرت) برنامه دارد:

کلید اول

این روزها با واقعی شـدن قیمت بنزین و تابستان شدن هوا، بازار سفر قرار است داغ شود و بسیاری از شما ممکن است قصد سفری تفریحی، ترویجی، تزویجی یا نظایر آن را داشته باشید؛ بسیاری اوقات هم ممکن است بدون هماهنگی شـما را به سفرهایی ببرند، که خب مقصد را شـما انتخاب نمی‌کنید؛ ما برای سفرهایی کلید طلایی ارائه می‌کنیم که مقصد دست شما باشد.

کلید دوم

مهم‌ترین معیار برای انتخاب مقصد، فاصله آن تا مکان شماست؛ ممکن است گاهی مقصد سفر آن‌قدر دور باشد که شما مجبور باشید برای رفتن به آن‌جا پول بیشتری خرج کنید؛ مثلا اگر شـما وضع‌تان خوب هست، حتی فاصله تهران را تا کرج را باید با هواپیما طی کنید، چون دور محسـوب می‌شـود؛ اما اگر جیب‌تان صاف و ساده اسـت، بهتر است حتی تا اهواز را خوش‌خوشک و برای سلامتی‌تان با اتوبوس طی کنید؛ چون این‌وقت‌ها باید نگران سقوط هواپیما باشید.

کلید سوم

برای انتخاب مقصد مناسـب سفر، سعی کنید به آب و هوای آن‌جا هم دقت کنید؛ اگر گرما شما را آزار می‌دهد، مجبور نیستید به خاطر تخفیف‌های تابستانه بروید کیش یا قشم؛ اگر سرما اذیت‌تان می‌کند، به خاطر جو گرفتگی نامزدتان بلند نشوید بروید فیروزکوه که سرما بخورید و بعداً به خاطر بیماری، قرارهای مجاز عاشقانه‌تان به هم بخورد؛ به نظر ما آب و هوا آن‌قدر مهم است که حتی در انتخاب شهر همسر آینده شما روی شما اثر می‌گذارد؛ چه برسد به سفر که خیلی مهم‌تر است.

کلید چهارم

مقصد سفر را شـهری انتخاب کنید که در آن، آسایش روانی داشـته باشـید؛ اگر قرار باشد به شهری بروید که در آن‌جا هم فامیل و آشـنا و دوست و غیره شما را دوره کنند، دیگر سـفر معنایی ندارد؛ البته آرامش روانی در دو صورت حاصل می شـود؛ یا این‌که شما آن‌قدر وضعیت مالی‌تان خوب هسـت که نیازی به چتربازی در خانه آشناها ندارید، یا اساساً آرامش روحی شما در این است که چند روزی خرج‌تان را بیندازید گردن دوستان و خب مهمان هم حبیب خداست؛ تعارف که نداریم با هم؛ مهم این است که شما آسایش داشته باشید.

کلید پنجم

فراموش نکنید که مقصد سفر شما باید غذاهای خوبی داشـته باشـد؛ برای انتخاب مقصد، درباره فهرسـت غذاهای محلی شهرهای مختلف تحقیق کنید؛ نیمی از لذت سفر را همین خوردن‌های جدید تشکیل می‌دهد؛ رژیم را فراموش کنید و در جسـتجوی شـیرینی‌ها و غذاهای محلی چرب باشـید. سفر باید تجربه‌های نو داشته باشـد، و نوترین تجربه‌ها را در خوردن می‌شود یافت.

کلید ششم

یادتان باشـد راحتی شـما در اولویت است؛ اگر به هر دلیلی نمی‌توانید به سفر بروید، آن را لغو کنید و فراغت خود را با خواب سپری کنید؛ خواب یکی از سالم‌ترین و ارزان‌ترین و آرامش‌بخش‌ترین سفرهاست؛ از آن غفلت نکنید

نکاتی مهم برای سالم برگشتن از سفر

کلید یکم

سعی کنید اصولاً به سفر کردن فکر نکنید، مگر آن‌که نگرانی شـما از ماندن در خانه، آن‌قدر زیاد باشـد که اعصاب‌تان به هم بریزد یا معده‌دردتان دوباره عود کند. من یکی را می‌شناسم که هر وقت یکی زنگ می‌زند و می‌گوید شام می‌آییم خدمت‌تان، تا چهار ساعت خارش زانو می‌گیرد. اگر از دسته افرادی هستید که سفر را نه برای رقابت یا تمدد اعصـاب، بلکه دقیقاً برای فرار از دسـت مهمان انتخاب می‌کنید، هرگونه تعطیلات را حتماً در سفر بگذرانید.

کلید دوم

مقصدهایی را برای سفر انتخاب کنید که عقل بنی‌بشری به آنها نمی‌رسد. طبیعی است که سفری که آدم دو روز برای رفتن و دو روز برای برگشتنش در جاده هراز باشد و بچه‌های‌تان در طول این رفت و برگشت دچار سندرم «نبود دستشویی در کوه‌ها» بشوند و همسرتان هم تا سه روز بعد از سفر به‌خاطر خستگی دست به سیاه و سفید نزند و کمردرد و غیره داشته باشد و... بگذریم؛ مقصد خلوتی انتخاب کنید؛ کلاً.

کلید سوم

هرچـه می‌توانید با خودتان غذای آماده ببرید؛ مردهایی که آشـپزی بلد نیستند، همیشـه به جان کارخانه‌های تولیدکننده کنسرو ماهی دعا می‌کنند؛ بنابراین یک کارتن کنسـرو ماهی و باقی غذاهای آمـاده را با خود ببرید تا همسـرتان هم نتواند به خاطر آشپزی در سفر بر شما و اعصاب‌تان مسلط باشد؛ یادتان باشد: کنسرو اعتبار مرد است، کلاً.

کلید چهارم

بچه‌ها را جایی نبرید که هوس کنند چیز زیادی بخرند یا شـما را برای غذا خوردن یـا تفریح گرفتار خرج‌های آن‌چنانـی کنند؛ یک پژوهش بی‌نام ثابت کرده اسـت مردهایی که می‌توانند خانواده‌شان را به جاهایی ببرند که تفریحات بی‌هزینه دارد، مثل کویر و جنگل بی‌نشان و ساحل‌های بدون دکه و دستفروش، مردهای سالم‌تری هسـتند و آمار سکته‌های مغزی و قلبی و مالی آنان در سفر، بسیار پایین می‌آید.

کلید پنجم

اگـر خودرو دارید و خوش به حال‌تـان که خودرو دارید، سـفر را جوری بگذرانید که خودروی شما نیاز به تعمیر یا خرید لوازم یدکی نداشـته باشد؛ سعی کنید خانواده را به بهانه این‌که ورزش لازم است و در تعطیلات نباید از سلامتی غافل شد، تا می‌توانید پیاده این‌ور و آن‌ور ببرید. بنزین گران است و سیستم عصبی شما به کارت سوخت قطعا آلرژی دارد.

کلید ششم

اگر مجرد هسـتید، اصلاً سـفر نروید و در خانه بمانید. تجربه‌ها نشـان داده‌اند عاشـق شـدن در سـفر خطر مهمی است که بسـیاری از جوان‌ها را تهدید می‌کند و بیماری‌های فراوانی برای آنان به ارمغان می‌آورد. راستی اگر فهمیدید این «به ارمغان آوردن» را چه کسی در زبان فارسی جا انداخت، حتما یک خبری هم به ما بدهید.

کلید هفتم

واقعا بهتر نیست تابستان و تعطیلاتش را در خانه بمانید و تلفن‌ها و آیفون خانه را جواب ندهید؟

کانون

۸

نشریه داخلی اعضای دوربین.نت
سال دوم - دوره جدید - شماره هشتم
۸۰ صفحه - تیرماه ۱۳۹۰

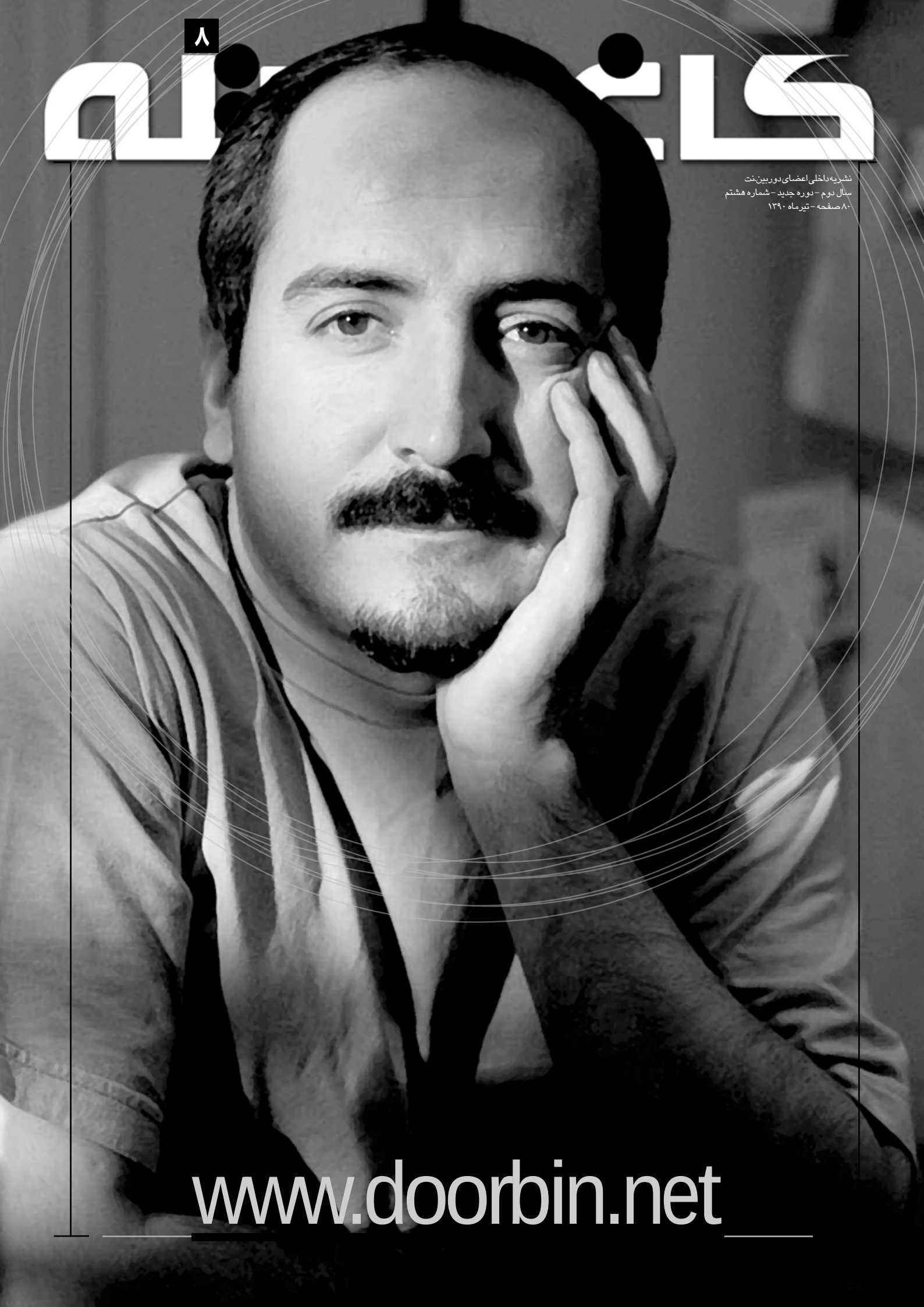

www.doorbin.net

محمد تاجیک
www.mohamadtajik.com

جدی

نسخه چاپ اول کتاب فتوژورنالیسم ۲ رو امروز دریافت کردم . از چند جهت خوشحال و نگران شدم . اول اینکه زنده ام و می تونم در جهت رشد فکری و فضـای کاریم یک قدم به جلو بـردارم با این کتاب ، دوم اینکه فضای کار مطبوعاتی و رسـانه ای با همه ی دسترسی ها و دستبازی ها هنوز با ضعف مفرط بی سوادی و پراکندگی بعنوان منبع استفاده شونده تلقی میشه ، سوم اینکه در شرایطی زندگی میکنم که چنین کتاب ارزشمندی ، اینقدر مهجور و بی توجه بروز میکنه و نویسنده و مترجم بدلیل ناکار آمدی در مداحی و چکمه بوسی ، هیچ منزلتی جز در چشم تشنگان علم عکاسی در جامعه ندارند .

☐ هزل

کاش میشد کنت کوبر و اسماعیل عباسی و امثالهم ، در کنار فعالیت های بی دریغ شون به عنوان دلسوز عرصه ی هنر ، دستی هم در هنر آشپزی ، یا فوتبال، یا فروش کوکائین ، مداحی ، ... داشتند و یا لا اقل یه کم ریش داشـتند و پیرهن آستین بلند می پوشیدند ، تا هم خودشان به نان و نوایی میرسیدند و هم ذهن جوانان جویای دانش و هنر از فیض عظمای سوبسید بـالال ۷۰ درصـد کتابهای صد من یه غاز و منابع دروغیـن رویاپردازی و فالگیری و رمالی سیراب میشد . شاید چه بسا در ادامه ی راه وکیل میشدند یا وزیر و شـاید هم لا اقل عضو علی البدل شـورای شهر . اما افسوس که اینها عقلشان به این جاها قد نمیدهد . کتاب می نویسند و ترجمه میکنند و نمی فروشند .

با ضرص قاطع میگم اگر اسـماعیل عباسـی از امروز سـعی در ترجمه ی کتابهای آشـپزی ، کتاب های مزون لباس ، کتابهای قصه ی شکم و زیر شـکم و ... را ترجمه کنند ، هم بار دنیای خود را خواهد بسـت و هم رو سـفید از اهل محشـر، با نشاطی (بفتح نون) چشم گیر از پل صراط عبور خواهد کرد . تازه با یک صدم پولش می تونه همه ی دستگاه چلاق و فشل هنر و عکس و ... رو سـر و سـامان بده . حالا هی از من گفتن و از استاد عباسی نشنیدن !.

☐ جدی

یه درد دل بود از گفتمان تلفنی امروز با استاد ، که چه بر سر این مرد نازنین و پاک آورده اند و می آورند . در نهایت ادب و کرنش دسـت بوس اسـتاد اسماعیل عباسی هسـتم . به همه ی دوستان داشتن این کتاب رو توصیه میکنم . حتی اگر اهل مطالعه نباشید مثل من . یقین دارم ضرر نمیکنین .

کاوه بغدادچی
kavehpix.blogfa.com

به ما که خوش گذشت

در سال‌های اخیر شاهد برگزاری مسابقات عکاسی متعددی بوده‌ایم که از سـوی بخش صنعتی برگزار یا حداقل حمایت مالی شده‌اند. طبیعتا بیشتر این مسابقات بر روی سوژه‌ها و موضوعات محدودی تمرکز داشته‌اند که به نوعی با زمینه‌ی کاری متولیانشـان در ارتباط بوده‌اند. نظر شـخصی‌ام این است که در بلندمدت این مسابقات هم برای عکاسی ما مضر بوده‌اند و هم سودمند. این ادعا بحث مفصلی می‌طلبد که اصلا موضوع این نوشتار نیسـت. غرضم تنها این اسـت که بگویم یکی از بهترین نمونه‌های این گونه مسابقات، همانا «جشنواره‌ی ماکارونی مانا» بود. این مسابقه سوژه‌ی آشنا، همگانی و قابل دسترسی داشت و افراد حتی در دورترین روستاهای ایـران هم بـا هزینه‌ای کم و بدون نیاز به سـفر کردن یا هماهنگی‌های آنچنانی به این محصول دسترسـی داشـتند و سوژه محدود به منطقه‌ی جغرافیایی خاصی هم نبود. از سـوی دیگر هیئت داوران متفاوتی داشـت که در آن خبری از نام‌ها و سلیقه‌های تکراری همیشگی نبوده و البته در حرکتی ستودنی، همه‌ی اعضای آن هم لزوما عکاس نیستند.

امـا از اینهـا که بگذریم، بـه گمانم بزرگ‌ترین مزیت این مسـابقه بر بسیاری از انواع مشابه‌اش در سال‌های اخیر، این بود که تکنیک خلق اثر را آزاد گذاشته و لزوما بر روی عکاسی مستند تکیه نکرده بود. اگر دوستان عکاس همتی کرده باشند باید شاهد مجموعه عکس‌های خلاقانه و خوبی در این مورد باشـیم. امیدوارم رفتـار حرفه‌ای برگزارکننده هم پس از این همچنان تداوم داشـته باشد. راستش این مسابقه پس از مدت‌ها دوری از عکاسـی و پس از آن همه روزهای پرمشغله، مرا دوباره با عکاسی آشتی داد و اتفاقا از فرایند تهیه عکس‌هایش هم بسیار لذت بردم. در پایان هم تبدیل به یکی از خوشـایندترین و خلاق‌ترین تجربیاتم در عکاسـی شد. ایده‌های خوبی به ذهنم رسـید که برخـی در همان فرصت کوتاه عملی شـدند و برخی دیگر هنوز در حد اتود مانده‌اند و کار بیشـتری می‌طلبند. فایده‌ی اصلی این مسابقات هم شاید همین باشد که جرقه‌هایی را به کار می‌اندازند برای حرکت‌های بعدی. آنچه بعد از این و در چنین شـرایطی پیش می‌آید، برایم دیگر چندان مهم نیست.

محمد تاجیک
www.manoaks.com

... تا کور شود هر آن که نتواند دید

علی رغم بی‌میلی و کارشکنیِ برخی و نیز شیطنتِ برخی‌هایِ دیگر! دیروز عصر جلسه‌ی سخن‌رانیِ حسین فاطمی برگزار شد.

خوب هم برگزار شد.

نه! خیلی خوب برگزار شد.

نه! حقیقتاً عالی برگزار شد.

جلسه‌ای که چند جوانِ خوش‌قلب و دل سوز، خودجوش و مستقل، بانی‌اش بودند و باعث آن بودند بیش از ۱۱۰ نفر (یاعلی) از عکاسان و علاقه‌مندانِ خوب مشهدی، با استقبالِ گرم‌شان، برای مشهدو مشهدی‌ها آب‌روداری کردند.

جلسه‌ای که حسین فاطمیِ عزیز، همراه با سه تن از دوستانِ بسیار گرامی‌اش، با خودروی شخصی، شب پیش‌اش از تهران حرکت کرده‌اند و خود را به مشهد رسانده بود، تا ساعاتی ارزش‌مند را در میان عکاسان مشهدی پدید آورد.

حسین فاطمی‌ای که الحق‌والأنصاف افتخاری است برای فتوژورنالیسم ایران، هم‌چون (فارغ از قیود سیاسی و ایدیولوژیک) عباس عطارو حسن سربخشیان‌و آلفرد یعقوب‌زاده و رضا دقتی‌و ... که افتخاری‌اند برای این ژانر از عکاسی کشورمان؛ خدا حفظ کند همه‌شان را.

من نه سرِ پیاز بودم، نه ته ِ پیاز! و فقط به خاطر احترام به جنب وجوشی که در بچه‌ها دیدم، آن چه در امرِ اطلاع‌رسانی در توان ام بود، انجام دادم، اما اکنون به‌عنوان یک « عکاسِ مشهدی » و به نوبه خودم، تشکر می‌کنم از حسین فاطمی و هم‌راهان‌اش، از برگزارکننده‌گانِ جلسه که با هزینه‌ی شخصی این قدم را برداشتند، از جهادِ دانش‌گاهی برای در اختیار قرار دادن آن سالنِ مجهز و خوب با تمامِ امکانات‌اش، از تمامِ آنان‌که در جلسه حاضر شدند و آنان‌که زحمتی را متقبل شدند و همه‌ی آنان‌که در مسیر اطلاع‌رسانی نقشی داشتند، خصوصاً مدیرِ عزیزِ سایتِ عکاسی.

و هم‌چون مجری مراسم، برای مدیران به‌اصطلاح فرهنگی شهرمان دعا می‌کنم: رب‌اشرح‌لی صدری ...

امیدوارم که باز هم شهرمان شاهدِ اتفاقات خوبی از این دست باشد، انشاءالله.

علی آقاربیع
www.jamphoto.com

جام یک‌ساله

یکسال پیش در چنین روزهایی شرکت رسانه پرداز ارغوان با اجرای طرحی با عنوان " آژانس عکس جام" (که در ابتدا نامش این نبود) موافقت کرد. یکسال پیش در چنین روزی قرارمان این شد که حال که آمده ایم با تمام سختیها بمانیم.

یکسال پیش دوستانی مشتاق آمدند؛ بعضی رفتند و بعضی همچنان مشتاق ماندند. بعضی دوستانه ، بعضی با انتقاد و بعضی با کنایه خوش آمد گفتند.

اکنون که یکسال از آغاز به کار غیر رسمی آژانس عکس جام میگذرد ، هنرمندانی را میشناسیم که تا سال گذشته اگرچه بودند ، اما چون وابسته به جایی نبودند ، کسی سراغی از آنها نمیگرفت.

هنرمندانی که به جز عکاسی دغدغه ای نداشتند.

از یکسال پیش تا کنون حتی یک مجوز عکاسی برای عکاسان جام صادر نشد. یک نهاد حتی فرهنگی با عکاسان این آژانس همکاری نکرد. و ما با شرمساری حتی یک کارت شناسایی برای عکاسان تهیه نکردیم چرا که نمیتوانستیم جوابگوی تبعات آن باشیم. سازمانها و انجمنهای مرتبط و برخی قدیمیترها نیز بدرستی جام را به رسمیت نشناختند تا خیالمان حداقل از جانب خودی ها راحت باشد.

در این میان اما عکاسان ، که اگر نبودند جامی نبود و مدیران رسانه پرداز ارغوان،با تمام سختی ها که عمدتا نیز مالی بود روی از جام برنگرداندند و این آژانس تا امروز توانسته است راهی که در پیش گرفته است را هرچند به کندی پیش برد.

بیشک آغاز به کار و ادامه فعالیت جام مدیون کسانی است که از ابتدا آنرا باور کردند و درهیچ شرایطی دست از این باور بر نداشتند.

دوستانی که آوردن نامشان تنها خسته نباشیدی یکساله است.

بر آنیم که آژانس عکس جام ، نه به عنوان یک آژانس بلکه محیطی دوستانه برای عکس و عکاسی باقی بماند.

یادداشت علی آقاربیع دبیر آژانس جام به مناسبت یکسالگی این سایت

متن کامل یادداشت در سایت جام موجود است.

عکاسی در حسرت قانون

امیرحسین کاردونی
kardouni.blogfa.com

یکی دو ماهی است که بارها به گوشم می خورد فلان عکاس را در خیابان گرفتند و دوربینش را مصادره کردند، حافظه دوربینش را پاک کردند یا حداقل جلوی عکاسیش را گرفتند. این موضوع به حدی رسیده است که کافی است شما فقط دوربینی به گردن داشته باشید تا کسی بیاید و شما را بازخواست کند. اگر عکاس نیستید و به این مسئله شک دارید دوربینی به گردن بیاندازید، آن را در حالت خاموش قرار دهید و نیم ساعتی در یکی از خیابان های مرکزی شهر قدم بزنید.

طبیعی است که عکاسی به خاطر مهمترین ویژگی‌اش یعنی ثبت واقعیت برای اقوام، دین‌ها و دولت‌ها و انسان به طور کلی حساسیت برانگیز باشد. از طرفی ممکن است عکسی گرفته شود که دولتی مجبور به توضیح یا عکس العملی در قبال موضوع عکاسی شده شود (که مطمئنا خوشایند آن‌ها نیست).از طرف دیگر بارها اتفاق افتاده است که عکسی به حریم خصوصی فردی تجاوز کرده باشد، آبروی کسی یا گروهی را برده باشد و موارد بسیار از این قبیل. به همین دلایل و دلایل دیگر لازم است برای عکاسی قوانینی وجود داشته باشد تا هم به حریم ها تجاوز نشود هم جریان آزاد اطلاعات صورت بگیرد (این که چه کسی در چه شرایطی محق است خود بحث جداگانه و طولانی است که شامل همین قانون هم می شود).

بعد از رسیدن این خبرها به جستجو و سوال جواب پرداختم که اصلا در ایران قوانینی برای عکاسی وجود دارد یا خیر که عملا چیزی پیدا نکردم. تنها چیزی که یافتم این بود که در صورت دادگاهی (که در این حالت یعنی جلوی عکاسی گرفته شده، دوربین احتمالا در اختیار شما نیست، فشار عصبی و کلی ماجرای دیگر) به علت اینکه قوانینی وجود ندارد قاضی می تواند بر اساس اصول شرعی قضاوت کند که خود این بحث برانگیز است. از سویی هیچ عکاسی نمی تواند و لازم نیست اصول شرعی را از بر باشد از سوی دیگر یکی از اصول حقوقی این است که قانون باید به سمع افراد برسد و یا به عبارتی ساده تر افراد باید بدان آگاهی داشته باشند تا بتواند قابل اجرا باشد.

هرچه در مورد ایران چیزی نیافتم در مورد بسیاری از کشورها (بیشتر کشورهای انگلیسی زبان) قوانین جالب و دقیقی پیدا کردم. همچنین حقوق دانانی پیدا کردم که اختصاصا در این مورد مقاله یا حتی کتاب نوشتند که باعث می شود عکاسان آن کشورها تکلیف خود را بدانند. بدانند دقیقا در موقعیتی هستند می توانند عکس بگیرند یا خیر و به چه دلیل و اگر دستگیر شدند چگونه از حق خود واضح و مشخص دفاع کنند.

در این مطلب، خلاصه ای از قوانین مربوط به آمریکا[1] را در ده مورد که از متن کامل‌تری از وکیل حقوقی، برت پی کریگس، برداشته شده و توسط سایت Photojojo منتشر شده ترجمه کردم. لازم به ذکر است که این قوانین برای همه کسانی هست که عکس می گیرند هیچ فرقی نمی‌کند که شما عکاس خبری فلان خبرگزاری باشید یا شهروندی عادی. آمریکا را هم به این دلیل انتخاب کردم چون واضح ترین قوانین را دارد. همچنین امید دارم که این چند خط شروعی باشد برای من به منظور ترجمه در باب عکاسی و هنر.

ده قانون

■ در مکان های عمومی هر کسی از هرچیزی بخواهد می تواند عکس بگیرد. مکان‌های عمومی شامل پارک‌ها،پیاده روها، بازارها، پاساژها و ... می‌شوند. اگرچه بازارها ممکن است ملک شخصی محسوب شوند اما چون ورود برای عموم آزاد است عکاسی در آن بلامانع است.

■ اگر شما در یک مکان عمومی قرار داشته باشید می توانید از آنجا از ملک شخصی که قابل رویت باشد بدون آنکه از چیزی کمک بگیرید عکس بگیرید[مثلا نباید چیزی زیر پایتان قرار دهید].

■ اگر شما در یک ملک شخصی باشید و کسی از شما درخواست کرد که عکس نگیرید شما باید درخواست او را اجابت کنید. (وجود علامتی که نشان عکس نگرفتن داشته باشد هم شاملش می شود)

عکاسی از ساختمان های حساس دولتی مثل پایگاه های نظامی یا مکان های مربوط به انرژی هسته ای اگر برای امنیت ملی تهدیدی محسوب شود ممنوع است.

عکاسی از کسانی که در مکان های عمومی هستند نیازی به اجازه از آنها ندارد(حتی اگر راضی نباشند) مگر اینکه دلیل خاص امنیتی داشته باشد. اگر کودکانی در حال شنا کردن باشند یا کسی در حال وارد کردن رمز کارت خود در عابر بانک باشد عکاسی کردن درست نیست.

■ موارد پایین علی رغم تصورات عمومی مشکلی برای عکاسی شدن ندارند:

– تصادفات و آتش سوزی، صحنه های جرم.

– پل ها، زیربنای ساختمان ها، مکان های حمل نقل عمومی مثل فرودگاه ها

– ساختمان های صنعتی، مکان های جمع آوری زباله

– محل های خدمات همگانی (مثل تلفن عمومی)، ساختمان های مسکونی و تجاری

– کودکان، اشخاص مشهور، ماموران دولتی

– یوفوها، هیولای دریای لاک نس[۲]، چاک نوریس[۳] *

■ دلیلی که معمولا شما را بخاطر آن متوقف می‌کنند "امنیت" است. هرچند این مسئله به ندرت قابل پذیرش است. عکاسی از چیزهایی که از مکان‌های عمومی قابل رویت هستند نه فعالیت تروریستی محسوب می شود نه بر ملا کردن اسرار.

■ اگر مورد بازخواست کسی قرار گرفتید نیازی نیست توضیح بدهید به چه دلیل عکس می گیرید همچنین نیازی نیست هویت خود را فاش کنید (مگر ماموران امنیتی[۴] از شما بخواهند)

■ جمع های خصوصی حقوق کمی برای متوقف کردن شما داند. اگر آنها شما را متوقف یا مورد آزار قرار دادند می توانید از آنها شکایت کنید.

■ اگر کسی قصد مصادره کردن دوربین یا حافظه (یا نگاتیو) شما را داشته باشد نباید به او بدهید.اگر آنها با زور یا تهدید این کار را کردند می توانند در دادگاه به دزدی یا تهدید محکوم شوند. حتی ماموران امنیتی نیاز به حکم قضایی دارند.

به نظر من همین ده مورد کوتاه می تواند راهنمای بسیار مفیدی باشد برای حقوق عکاسان آنوری اما کتاب های کاملی هم مثل The Professional Photographers Legal Hadbook و Legal Handbook For Photographers وجود دارد که همه جوانب قانونی عکاسی را تفصیل توضیح داده اند تا همه از حقوق خود آگاه باشند و کسی سرخود و سلیقه ای با کسی برخورد نکند.

واضح است که شرایط دو کشور زمین تا آسمان به یکدیگر فرق می کند و هیچ کس هم انتظار ندارد این قوانین در ایران این گونه باشد. بحث این است که قانونی وجود داشته تا چیزی به انحراف کشیده نشود !!

۱. در کتاب فتوژورنالیسم فصل مستقلی به این بحث اختصاص داده شده و از زوایای مختلف آن را بررسی کرده است. فتوژورنالیسم نوشته کنت کوبر است و توسط اسماعیل عباسی به فارسی ترجمه شده. انتشارات دفتر مطالاعات و برنامه ریزی رسانه ها آن را منتشر کرده.

۲. لاک نس هیولای افسانه ای دریاچه لاک نس اسکاتلند است که مدت ها تصور می شد جایی در این دریاچه قرار دارد. مهمترین سند این موضوع عکسی است که در سال ۱۹۳۴ از سر و گردن موجودی عجیب گرفته شده است. هیولای دریای لاک نس در ویکیپدیا +

۳. چاک نوریس بازیگر فیلم های رزمی است.

۴. ماموران امنیتی در آمریکا همه دارای هویت های مشخص هستند تا در صورت تخلف قابل پی گیری باشد

* نویسنده این قسمت را با طنز بیان می کند. منظور این است که برای عکاسی کردن بیخود به خود ترس راه ندهید.

خبرگزاری دانشجویان ایران
ایسنا
IRANIAN STUDENTS' NEWS AGENCY

نگهداری فایل عکس‌های شخصی افراد از سوی عکاسان، غیرقانونی است

رییس اتحادیه عکاسان زنجان، گفت: نگهداری فایل عکس‌های شخصی افراد از سوی عکاسان، غیرقانونی بوده و پیگرد قانونی دارد.

حمید قهرمانی در گفت‌وگو با خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) منطقه زنجان، با بیان این مطلب، اظهار کرد: فایل عکس‌های خانوادگی که در اختیار برخی از عکاسان قرار دارد، جزو حقوق مادی و معنوی صاحبان عکس می‌باشد و در صورتی که فردی مایل به این کار نباشد و عکاس نیز از دادن فایل خودداری کند، مشتری می‌تواند از فرد خاطی شکایت کند.

وی تصریح کرد: نظارت‌های مستمری بر واحدهای عکاسی در سطح شهر صورت می‌گیرد، اما با توجه به فعالیت ۲۴ واحد فاقد مجوز، قطعاً امکان بروز تخلف نیز وجود دارد؛ به‌دنبال ساماندهی وضعیت فعلی هستیم.

این فعال امور صنفی با اشاره به این‌که عکاسان باید به‌عنوان امانت‌دار مردم، از حریم خصوصی افراد صیانت کنند، خاطرنشان کرد: هیچ واحد عکاسی حق ارایه آلبوم کار به‌خصوص در رابطه با عکس‌های خانوادگی را به مشتری ندارد، چراکه این کار تجاوز به حریم شخصی دیگران بوده و بر اساس قانون، جرم تلقی می‌شود.

وی به غیرقانونی بودن استفاده از عکاسان مرد در جریان عکاسی از مجالس خانوادگی اشاره کرد و یادآور شد: عده‌ای با عنوان آتلیه عکس بانوان اقدام به دریافت مجوز کار می‌کنند، اما مشاهده می‌شود که در این عکاسی‌ها از عکاسان مرد نیز استفاده می‌شود که تذکرات لازم به این افراد داده شده است و در صورت مشاهده نیز با متخلفان به شدت برخورد خواهد شد.

قهرمانی با تأکید بر این‌که شهروندان باید از عکاسی‌های معتبر برای تهیه عکس‌های خانوادگی خود استفاده کنند، اظهار کرد: اعتماد بی‌جا به افرادی که صلاحیت آنها محرز نشده است، باعث بروز مشکلات عمده‌ای می‌شود، به همین خاطر انتظار داریم در گام نخست، مردم خودشان از حریم خانوادگی‌شان حفاظت کنند.

رییس اتحادیه عکاسان زنجان به ضرورت توجه بیشتر اماکن نسبت به وضعیت آتلیه‌های عکاسی شهر زنجان اشاره کرد و افزود: لیست واحدهای صنفی مجاز در اتحادیه موجود است و شهروندان می‌توانند با مراجعه نسبت به استفاده از خدمات این واحدها اقدام کنند.

خبرگزاری آریا

امروز عکاس‌ها جرأت عکس گرفتن از یک بقالی را هم ندارند

یک عکاس جنگ می‌گوید: «شرایط در جامعه جوری رقم خورده است تا کسی که سال‌ها جنگیده با بی‌حرمتی به او و تمام ارزش‌هایی که یک روز برای آن مبارزه کرده است زیرا سوال می‌برند و برخی اوقات وجود او در جامعه زیادی تلقی می‌شود.»

محمود ظهیرالدینی در خصوص موقعیت عکاسان خبری در زمان جنگ، گفت: «قبل از جنگ تعداد عکاسان خبری انگشت شمار بود، در آن زمان عمده کار روتین آن‌ها عکسهای خبری از دیدار، مذاکره، مصاحبه یا عکاسهای پوستری بود. اکثر عکاسان خبری برای مردم آنچنان شناخته شده نبودند. تا قبل از انقلاب و جنگ هم اتفاق خاصی در کشور رخ نداده بود که خیلی بارز باشد به همین خاطر در ایران عکاسی خبری زمینه‌ای برای مطرح شدن نداشت.»

دبیر عکس خبرآنلاین در خصوص اینکه همه عکاسان خبرگزاری و یا روزنامه در جنگ حضور پیدا کردند، افزود: «نه در آن سال‌ها هر عکاسی حاضر به شرکت در جنگ نبود و تعداد عکاسان جنگ کم بود، نوع نگاه به عکاسی جنگ به همین دلیل رونق بیشتری پیدا کرد و تاثیر گذاری آن زیاد بود.»

ظهیرالدینی تصریح کرد: «بعد از عکاسان جنگ، بیشتر عکسهای ثبت شده از افراد عادی بود که ستاد تبلیغات جنگ به تعدادی از رزمنده آموزش عکاسی و فیلمبرداری می‌داد.»

وی در خصوص اینکه شما به جنگ رفتید که عکاسی کنید یا عکاسی کردید که به جنگ بروید گفت: «قبل از اینکه به عنوان عکاس جنگ به جبهه بروم به عنوان بسیجی در جنگ بودم و صحنه‌ها را می‌دیدم و عکاسی می‌کردم و بدون واهمه اتفاقات را ثبت می‌کردم و بعد از آن سال ۶۳ به عنوان عکاس ایرنا به طور رسمی شروع به ثبت لحظه‌های از جنگ می‌کردم.»

دبیر عکس خبرآنلاین تصریح کرد: «سال ۶۶ در عملیات کربلای ۵ شیمیایی شدم و برگشتم ولی به سهم خودم حضورم را ادا کردم و در ثبت صحنه‌های جنگ حضورم را نشان دادم، وعکس‌های من تاثیر خودش را بر روی دنیای خبری آن روزها گذاشته بود.»

وی در خصوص اینکه آیا لحظه‌ای بوده که به عنوان عکاس جنگ نتواستید آن را ثبت کنید، بیان کرد: «بله اتفاق‌های متعددی برای من پیش آمده که از مهم‌ترین آن‌ها، یک ستون نظامی بود که در حال آمدن بر روی یک خاک ریز بودند که من دوست داشتم یک زاویه خوبی داشته باشم و کمی صبر کردم تا آن‌ها نزدیک‌تر شوند که عکسم را ثبت کنم. فوکوس و نور سنجی را تنظیم کردم و فقط باید شاتر می‌زدم که یکباره خمپاره روی خاکریز خورد و نتواستم آن صحنه را ثبت کنم و هنوز در حسرت آن لحظه هستم.»

او در ادامه افزود: «لحظه‌هایی هم بود که‌ای کاش آن را نمی‌دیدم و ثبت نمی‌کردم مثل انبوهی از شهدایِ خودمان که هنوز بعد از سالهای سال عکس آن چاپ نشده و هر شب قاب آن عکس در خوابم مرور می‌شود؛ای کاش آن لحظه را ثبت نمی‌کردم.»

دبیر عکس خبرآنلاین در پاسخ به اینکه آیا رزمندگان یا فرمانده‌های جنگ مانع ورود شما می‌شدند، گفت: «رابطه ما کاملا دوستانه بود، مواردی هم بود که به لحاظ استراژیک منطقه وجود داشت که فرماندهای جنگ اجازه ورود به آن منطقه رابرای عکاسی نمی‌دادند ولی هرگز مانع عکاسان جنگ نبودند.»

ظهیرالدینی تصریح کرد: «شرایط در جامعه جوری رقم خورده است تا کسی که سال‌ها جنگیده با بی‌حرمتی به او و تمام ارزش‌های که یک روز برای آن مبارزه کرده است زیرا سوال می‌برند و برخی اوقات وجود او در جامعه زیادی تلقی می‌شود.»

وی در پاسخ به این سوال که آمار عکس‌های که شما ثبت کرده‌اید چه تعداد است، بیان کرد: «آماری از عکس‌های که به ثبت رساندم ندارم، زیرا من همیشه نسبت به تعهدی که آن روزها اعتقاد بر این بود که نگاتیو بردن برای خودمان حرام است و می‌بایست در اختیار ایرنا قرار می‌دادیم و الان عکس‌ها در اختیار آرشیو عکس ایرنا هستند و هر سال به مناسبت سالروز عملیات‌های مختلف از آن نمایشگاه عکس و یا اینکه عکس‌ها در کتاب چاپ می‌شود و یا اینکه روی سایت خبرگزاری بدون نام صاحب اثر به نمایش گذاشته می‌شود.»

وی در ادامه افزود: «سالهاست که عکس‌های ما در اختیار خبرگزاری ایرنا است بدون آنکه هیچ حقی از آن‌ها داشته باشیم و اگر هم عکسی منتشر شود با ما برخورد می‌شود که چرا عکس‌ها را به معرض دید قرار دادید و با اجازه «چه کسی؟»، در صورتی که من صاحب اثر هستم.»

محمود ظهیرالدینی تصریح کرد: «چنانچه امروزه عکاسان خبری که عکس می‌گیرند اما یک کپی از عکس‌هایش به رسانه خود می‌دهد و گلایه‌ای نیست چون حق طبیعی عکاس است ولی در زمان ما نگاتیوها را تحویل آن‌ها می‌دادیم و هر آنچه عکس گرفته بودیم را در اختیار خبرگزاری قرار دادیم که متأسفانه امروز هیچ حقی برای ما قائل نیستند.»

ظهیرالدینی در خصوص اینکه وضعیت عکسی در دو سال اخیر را چگونه ارزیابی می‌کنید، بیان کرد: «عکاسان خبری از بقالی هم نمی‌توانند عکس بگیرند یعنی اینکه جرأت عکس گرفتن را ندارند و محدودیت‌های زیادی در مقابل آنان وجود دارد.»

وی در ادامه افزود: «عکاسی معنی اصلی خود را از دست داده است و در این دو سال اخیر عکاسان دچار بحران شده‌اند و نمی‌توانند رسالت خبری را به تصویر بکشند. اما در حال حاضر طوری شده است که همه از عکاسان می‌ترسند.»

عکاسی مذهبی فضای «رئال» را بالاتر از واقعیت نشان می‌دهد

یک سری اصول کلیدی در تمامی عکس‌های مذهبی وجود دارد که اولین آن هم این است که فضای رئالیست قابل دیدن در این گونه عکس‌ها بالاتر از حد واقعی است.

وحید فرجی، عکاس، در گفت‌وگو با ایکنا درباره ویژگی و شرایط عکاسی دینی اظهار کرد: یک سری اصول کلیدی در تمامی عکس‌های مذهبی وجود دارد که اولین آن هم این است که فضای رئالیست قابل دیدن در این گونه عکس‌ها بالاتر از حد واقعی است.

وی افزود: در ضمن در این عکس‌ها نگاهی انتزاعی رایج است، بنابراین هنگامی که این عکس را می‌بینیم، عموما از مناسک مذهبی نیست. در کلام دیگر این عکس‌ها نگاهی معناگرا به موضوعات دینی دارند.

دارنده مدال برنز عکس سازمان ملل ۲۰۰۵ ژاپن ادامه داد: ارزیابی‌ام از کیفیت نمایشگاه‌های که به اسم مذهبی در کشور ما برگزار می‌شود، این است که اکثراً کارهای خوبی نیستند، چرا که به ندرت نمایشگاه‌هایی برگزار می‌شود که کیفیتش با استانداردهای ایران هم نزدیک باشد. این ضعف‌ها نیز تنها مختص به آثار نیست، بلکه از نحوه برگزاری گرفته تا بخش‌های رفاهی هیچ‌کدام از شرایط مطلوبی برخوردار نیست.

این دارنده جوایز مختلف عکاسی در مسابقات داخلی درباره مشکلات عکاسانی که در حوزه کارهای دینی فعالیت می‌کنند، چنین گفت: حمایت نشدن مالی مشکل اصلی عکاسی دینی است، در صورتی‌که عکاسی در حوزه کارهای صنعتی و تبلیغاتی از شرایط مطلوبی برخوردار است؛ بنابراین مسئولان باید به این حوزه توجه جدی نشان دهند. در غیر این صورت کارهای این حوزه در حد عکس‌های شعاری خلاصه خواهد شد.

فرجی در پایان خاطرنشان کرد: عکاسی که در حوزه کارهای مذهبی فعالیت می‌کند باید از آن عرصه آگاهی کامل داشته باشد، تا عکس‌هایش از عمق و تکنیک کافی برخوردار باشد.

گفت‌وگو با رضا معطریان

عکاسی خبری اشتباه ممنوع!

سمیرا سلطانی

هارولد لاسول برای رسانه سه نقش اساسی نظارت بر محیط (نقش خبری)، ایجاد و توسعهٔ همبستگی‌های اجتماعی (نقش تحلیلی) و انتقال میراث فرهنگی (نقش آموزشی) را در نظر گرفته که بعدها چارلز رایت نقش سرگرمی و تفریحی را هم به آن افزوده است. شاید یکی از مبانی اصلی مطالعات رسانه و تحلیل آن همین عبارت باشد. عکس خبری را به عنوان یکی از اجزای اصلی محتوای رسانه‌های چاپی و حتی رسانه‌های نوشتاری جدید می‌توان در همین چارچوب قرار داد و تحلیل کرد. رضا معطریان عکاس روزنامه‌های شرق، هم میهن و مجله‌های شهروند امروز، ایراندخت و مهرنامه از سال ۶۸ کار عکاسی را در حوزهٔ هنری سازمان تبلیغات اسلامی شروع کرده است. معطریان در گفت‌وگو با مدرسه همشهری به بررسی تأثیر عکس‌های خبری بر مخاطبان، سیاستمداران و تحولات روابط سیاسی بین کشورها پرداخته است. با هم می‌خوانیم.

☐ یکی از کارکردهای رسانه‌ها اطلاع رسانی است. عکس خبری تا چه اندازه می‌تواند به مخاطب آگاهی سیاسی و اجتماعی بدهد؟

مخاطب خیلی دوست دارد بداند مثلاً یک خواننده ای مثل سهیل نفیسی چه طوری زندگی می‌کند؟ این کار عکاسان و خبرنگاران است که اطلاعات شخصی زندگی او را در اختیار خوانندگان قرار بدهند. حالا اگر بخواهیم دربارهٔ سیاست این را بگوییم هم به همین شکل است. یعنی الآن خیلی‌ها دوست دارند بدانند آقای خاتمی به عنوان یک چهرهٔ سیاسی با بچه هایش چه طور رفتار می‌کند؟ ولی این بخش هم در جامعهٔ ما خیلی محدود است. نمی توانید خیلی به این حوزه هم وارد شوید. تا چند سال پیش سیاستمداران ما زنانشان را قایم می‌کردند. آن موقع آدم فکر می‌کرد این‌ها آدمهای ایزوله و تنهایی هستند که با کسی زندگی نمی‌کنند. چون هیچ وقت زنان آنها دیده نمی‌شدند. بعد از دورهٔ دوم اصلاحات بود که سیاستمدار با زنش در میتینگ سیاسی شرکت می‌کرد.

☐ علاوه بر آنچه گفتید مخاطب دوست دارد دربارهٔ افراد سیاسی بداند مثل رفتار با خانواده و... عکاسی خبری چه اطلاعات و آگاهیهای دیگری را می‌تواند به مخاطب بدهد؟ آیا می‌تواند باعث تغییر دیدگاه سیاسی مخاطب شود؟

ساختار ذهن یک فرد سیاسی و عملکردش در جامعه در عکس او مستتر است. مثلاً وقتی وارد خانهٔ آدمی می‌شوید که پُر از کتاب است –نه این که کتاب به عنوان ویترین بلکه کتاب برای خواندن– تصور شما از این آدم مطمئناً فرق می‌کند. وقتی شما این اطلاعات را به خواننده تان می‌دهید اینها در کردار آن فرد، رفتار سیاسی، اجتماعی و فرهنگی او مستتر است. وقتی شما وارد خانه‌ای می‌شوید که پر از گل مصنوعی است متوجه سلیقهٔ او می‌شوید و عکسی که از او گرفته می‌شود به مخاطب دربارهٔ ساختار ذهنی او اطلاعات می‌دهد.

☐ آیا عکاسی خبری می‌تواند با آگاهی دادن به سیاستمدار، رفتار او را تصحیح کند؟

ببینید این بحث‌ها مختص جامعهٔ ماست، استانداردهای جهانی متفاوت است. آنچه ما دربارهٔ آن حرف می‌زنیم مربوط به جامعهٔ ماست. بحث آموزش سیاستمدار در دنیا قبل از این است که به قدرت برسد. یک سیاستمدار یک شبه به قدرت نمی رسد مگر از طریق کودتا. آن هم باز قاعدتاً بایدبه شکل نظامی و در جریان سیاسی باشد. امادر کشور ما این اتفاق می‌افتد که یک آدمی بدون این حالت‌ها و مقدمات ممکن است یک شبه سیاستمدار شود بدون این که دوره‌های مختلف را گذرانده باشد. مثلادوره ای که در مواجهه با خبرنگار داخلی چه طور برخورد کند؟ در مواجهه با انتقادات چه طوری برخورد کند؟ در نتیجه خیلی سلیقگی برخورد می‌کنند و در طول مسیر دوران فعالیت سیاسی این‌ها تصحیح می‌شوند. آموزش از این نظر اتفاق می‌افتد. در جامعهٔ ایران، ما از طریق عکس به سیاستمداران آموزش می‌دهیم و به آنها می‌گوییم که نوع لباس پوشیدنتان بد است. یا رفتار اجتماعی خوبی نداشتید. مثلاً وقتی هیأتی برای مذاکرات به یک کشور غربی رفته بود دو رفتار اشتباه را انجام داد:۱– یک آدم سیاسی هیچ وقت در را باز و بسته نمی کند. اما این اتفاق برای هیأت سیاسی ما افتاد وقتی در ماشین را باز کردند و پیاده شدند خودشان در را بستند. ۲– در کشورهای دیگر روبوسی مردان چون جلوه‌ای از همجنس‌بازی دارد حتی در رده‌های سیاسی بالا انجام نمی شود در حالی در فرهنگ ما این طور نیست. وقتی آقای x خواست مطابق با فرهنگ ایران با مقام غیرایرانی روبوسی کند او صورتش را عقب کشید. اینها نشان دهندهٔ چند نکته است. یک زن خارجی وقتی وارد ایران می‌شود برایش توضیح می‌دهند که ایرانی‌ها دست نمی دهند و در دیدار با مقامات بالا نباید دست بدهد در حالی که در همه جای دنیا این رسم است. مشاوران رسانه ای آنها این توضیحات را به آنها می‌دهند. اما در ایران این طوری نیست. مشاوران این اطلاعات را به سیاستمداران نمی دهند و فرد در مواجهه با عمل انجام شده قرار می‌گیرد. یا یک مثال دیگر این‌که چون در اسلام نوشیدنی‌های الکلی حرام است، سیاستمداران خارجی باید بدانند که وقتی ضیافتی به افتخار سیاستمداران ایرانی برگزار می‌کنند نباید در آن از این قبیل نوشیدنی سرو شود. این اتفاق در آنجا به صورت سیستماتیک می‌افتد ولی در ایران این طوری است که گاهی انجام می‌شود گاهی انجام نمی شود. در نتیجه عکاسی خبری می‌تواند به سیاستمداران آموزش بدهد.

☐ در واقع عکاسی خبری نقشی را دارد که یک مشاور باید داشته باشد.

دقیقاً. بعضی وقتها ما از مشاوران رسانه ای غافل هستیم. اینها آدم‌هایی بسیار باهوش هستند. بسیار دقیق و نکته بین هستند و می‌توانند شما را در مواجهه با اتفاقاتی که در آینده می‌افتد توجیه کنند. این اتفاق در آن طرف می‌افتد حتی قبل از این‌که کسی سمتی را بگیرد این دوره ها را می‌گذراند. آقایy که کاندیدای نمایندگی مجلس بود وقتی از عرض خیابان رد شد عکاسان عکس گرفتند که از خط عابر پیاده رد می‌شود ولی چراغ برای او قرمز است. این یک گاف است برای کسی که می‌خواهد بر صندلی پارلمان و مجلس قانون‌گذاری تکیه کند. یعنی خودت به قوانین احترام نمی‌گذاری.

ما در دورانی که در روزنامه ها بودیم این نوع عکس‌ها را چاپ می‌کردیم و فردا تصحیح می‌شد. برای مثال شما در تمام عکس‌هایی که از رئیس جمهورهای سایر کشورها می‌بینید محافظان را نمی بینید. شما برای این‌که بگویید از جنس مردم هستید؛ برای این‌که بگویید امنیت وجود دارد؛ برای این‌که بگویید تهدیدی نیست ؛نباید محافظ در نزدیک خود داشته باشید. در ایران همیشه سه چهار محافظ می‌بینید و در لبنان شما اصلاً

فرد اصلی را نمی‌بینید. چون اطراف او پر از محافظ است. این آموزش در خارج از کشور بر عهدهٔ مطبوعات نیست. در مطبوعات آنجا پاپاراتزیها هستند که نقطهٔ ضعف را پیدا می‌کنند. آنها کسانی هستند که روی ستاره‌های سیاست، سینما، موسیقی و ورزش تمرکز می‌کنند و سعی می‌کنند اطلاعات شخصی این آدمها را به رخ بکشند. البته این ستاره ها هم در مواجهه با پاپاراتزیها یک سری کلاسها و دوره ها را می‌گذرانند که چه طور با آنها روبه رو شوند.

□ پس حتی برای مواجهه با پاپاراتزیها هم آموزش دیده‌اند؟

بله. چون آنجا طبق قوانین شما می‌توانید عکس بگیرید. مثلاً اگر بازیکنی مست کرده است و با ماشین با سرعت غیرمجاز رد می‌شود عکاس می‌تواند عکس او را بگیرد و چاپ کند. سیستم‌های قضایی آنجا هم با آن آدم برخورد کنند. ولی در ایران چه کار می‌کنند؟ اگر چنین عکسی چاپ شود اول به کتک کاری می‌انجامد چون قانونمند نیست . دوم این‌که اصلاً این عکس چاپ نمی شود.

کسی که ستاره می‌شود باید خیلی مراقب خودش باشد خوشبختانه در جامعهٔ ما این وظیفه به خود مردم محول شده است. یعنی پاپاراتزیها در ایران مردم هستند. فیلم‌هایی که از افراد ستاره می‌گیرند و در شبکه‌های اجتماعی قرار می‌دهند در واقع همان کار را انجام می‌دهند. مثلاً اگر یک ستارهٔ سینما در دبی مشروب می‌خورد و دعوا می‌کند فیلمش می‌آید. این فیلم را یک آدم حرفه‌ای نگرفته است، این کار هم به نوعی آموزش است.

□ به نظر شما این‌که در جامعهٔ ایران مردم نقش پاپاراتزیها را بر عهده گرفته اند خوب است؟چون به هر حال وقتی یک عکاس پاپاراتزی این کار را انجام می‌دهد آموزش مناسب را هم دریافت کرده است ولی محول کردن این نقش به مردم بدون آموزش مناسب ممکن است مشکل ساز شود.

وقتی کانالهای اطلاع رسانی یک جامعه مسدود شود افراد شهروند-خبرنگار آن رشد می‌کند. الآن مردم کمتر روزنامه می‌خوانند چون خبری را که به دنبالش هستند در روزنامه پیدا نمی کنند ولی سایتهای خبری را چک می‌کنند. کسی که اهل خواندن باشد مطلبی را که می‌خواهد پیدا می‌کند. وقتی اتفاقات اجتماعی در یک جامعه رخ می‌دهد دیده می‌شود که خبرنگاران و عکاسان نمی توانند آنجا باشند ولی عکس‌ها و فیلم‌ها مخابره می‌شود. این مسئولیت و نظارت اجتماعی به عهدهٔ مردم است و طرف مقابل هم مجبور است رعایت بکند. یعنی اگر شما به عنوان افسر ادارهٔ راهنمایی و رانندگی دارید رانندگی می‌کنید، کمربند نداشته باشید و کسی از شما عکس بگیرد این برای شما بد می‌شود. یک عکاس حرفه‌ای می‌تواند این کار را انجام بدهد. پاپاراتزیها این کار را انجام می‌دهند. اگر بخواهید در این زمینه تحقیق کنید آدمهای خیلی خیلی باهوشی هستند. آدم‌هایی که به نوعی به تبهکاران نزدیک هستند چون می‌توانند نقشه بکشند و آدمی را غافلگیر بکنند برای این‌که بتوانند عکس بگیرند. یعنی اگر کسی در رادیو دربارهٔ این صحبت می‌کند که سیگار نکشید؛ بعد عکسی از او گرفته شود که خودش سیگار می‌کشد این آدم نابود است. ولی در جامعهٔ ما این اتفاق نمی افتد.

□ دربارهٔ آگاهی‌هایی که عکاسی خبری می‌تواند ایجاد کند صحبت کردیم و این که آگاهی‌ها می‌تواند منجر به تغییر رفتار سیاسی مخاطب هم بشود و تأثیرگذار باشد، آیا عکاسی خبری می‌تواند نقشی در تغییر روابط سیاسی بین کشورها و یا روابط بین سیاستمداران داشته باشد؟

اتفاقی که در نادر موارد می‌تواند بیافتد این است که شما می‌توانید از یک سیاستمدار با یک رفتار غلط عکس بگیرید. مثلاً اگر از یک سیاستمدار ایرانی در حالی که دارد کوکاکولا می‌خورد عکس بگیرید. وقتی عکاس درست آموزش ندیده باشد ممکن است اشتباه کند. در دنیا این آموزشها به افراد داده شده است. یک سیاستمدار می‌داند چه وقت‌هایی عکاس مجاز است عکس بگیرد و چه وقت‌هایی مجاز نیست. یک عکاس آموزش ندیده ممکن است کار اشتباه در روابط سیاسی انجام بدهد و سیاستمدار می‌تواند به او کمک کند. در دنیا متوجه این موضوع هستند. مثلاً اگر جنازه‌ای افتاده باشد و اوباما از کنارش رد شود کار اوباما تمام است. آنها هیچ وقت اوباما را در مقابل این داستان قرار نمی‌دهند. مشاوران سیاسی و رسانه‌ای این کار را انجام می‌دهند و از آن طرف هم رسانه‌ها می‌دانند که باید از چه چیزی عکس بگیرند. یعنی خط قرمزها کاملاً مشخص است. همه چیز مثل همان موضوع رد شدن از خیابان است. اوباما عکسی دارد که پایش را روی میز انداخته و کف کفشش سوراخ است. عکاس این عکس را گرفته است. این موضوع برای اوباما یک سوتی است. یا اوباما را در حالی می‌بینیم که با گوشی‌اش در حال گیم بازی کردن است، می‌دانید اوباما برای این‌که تمرکز پیدا کند فقط گیم بازی می‌کرد. این حالت را یک خبرنگار عکس می‌گیرد و بعد از او آن عکس را می‌گیرند که در زمان حضور مردم نباید این کار را انجام بدهد.

مثلاً عکسی که من از خانهٔ ملت گرفتم که نماینده‌ای جوراب به پا نداشت. و بعد از آن من هرجایی می‌رفتم می‌دیدم که حواسشان به جوراب پایشان است. ببینید خیلی چیزهاست که سیاستمداران ما آن را لحاظ نمی‌کنند چون سیاستمداران ما آموزش برای حضور در رسانه‌ها ندیده اند. مثلاً همهٔ آنها تیک‌های رفتاری دارند، که اگر در آن حالت از آنها عکس گرفته شود برای آنها خوب نیست. در دنیا این آموزشها را به آنها می‌دهند که تیک رفتاری نداشته باشند. مثلاً به او می‌گویند نگاهت به دوربین باشد یا لبخند بزن.

اما در جامعه ما چون تغییرات در جایگاه مسئولان زیاد است. در واقع شما آزمون و خطا می‌کنید. چون در جامعهٔ ما روزنامه نگار و سیاستمدار هیچ کدام براساس یک سیستم مشخص بالا نیامده اند خطوط قرمز را هم نمی دانند.

□ یعنی هیچ کدام آموزش سیستماتیک ندیده اند که به چه صورت باید عمل کنند و مراحلی را برای رسیدن به جایی که هستند طی نمی کنند.

بله؛ چیزی که ما در دانشگاه می‌خوانیم اصلاً ربطی به کار ما در مطبوعات پیدا نمی کند. یعنی به شما فن را یاد می‌دهند ولی وقتی وارد دفتر روزنامه می‌شوید تازه متوجه می‌شوید که هر چه چهارسال گذشته خوانده اید باید دور بریزید مثلاً من باید سلیقهٔ سردبیرم را بدانم. سردبیر کیست؟ فامیل یک آدم سیاسی است که یک شبه به روزنامه آمده و روزنامه‌نگار نیست. در نتیجه می‌خواهم بگویم ما هیچ کدام نمی‌دانیم که داستان چیست؟ چون چشم انداز وجود ندارد. نمی‌دانیم خط قرمز کجاست. مثل آدمهایی هستیم که چراغ قوه را به آسمان گرفته ایم. ما چیزی نمی بینیم. تلاش می‌کنیم ولی چیزی نمی بینیم. چراغ قوه را به آسمان گرفتن کار بیهوده است. برای همین است که وقتی در جامعه نگاه می‌کنیم همه چیز یک شبه است:شبه مطبوعات ، شبه سیاستمدار، شبه دموکراسی، شبه آموزش و شبه دانشگاه.

□ اگر بخواهیم تأثیر عکس را در خارج از ایران و دربارهٔ روابط سیاسی بین کشورها بررسی کنیم تا چه حد عکاسی خبری می‌تواند بر این مسائل تأثیرگذار باشد؟

ببینید جنگ ویتنام با یک عکس تمام شد. عکسی از یک ژنرال که به سمت یک ویت کنگ دست بسته شلیک می‌کند . این عکس باعث شد تحولاتی در جامعهٔ آمریکا شکل بگیرد تا این جنگ سرانجام به اتمام برسد. کشتن در مقابل دوربین خیلی کار سختی است و در دنیا تأثیرگذار است. خیلی از این نوع عکس‌ها می‌تواند روابط سیاسی بین کشورها را تغییر بدهد و خیلی وقت‌ها می‌تواند بین کشورها آشتی ایجاد می‌کند.

□ در مورد روابط ایران و سایر کشورها عکسی بوده است که در جهت مثبت و منفی شدن روابط تأثیر گذار باشد؟

بین ایران و عربستان عکس‌هایی از حج خونین چاپ شد. عکسی بود که زائران ایرانی را از بالای پُل به پایین پرتاب می‌کردند. و وقتی این عکس چاپ شد در ایران مردم و مسئولان نسبت به اتفاقاتی که افتاده بود اعتراض کردند و چون این عکس سند بود، نزدیک به یک دهه روابط بین دو کشور تیره و تار بود.

□ وقتی فضای سیاسی یک جامعه بسته شود عکس خبری چه قدر می‌تواند فضای سیاسی را باز و در جهت تغییر و بهبود فضا به جامعه کمک کند؟

در جامعهٔ ما کاربرد عکس خیلی بالاتر از سطح کشورهای دیگر است. چون شناخت دقیقی از عکس وجود ندارد ما خیلی از حرفهایمان را با تصویر می‌زنیم. دربارهٔ مطبوعات ایران این مسئله می‌تواند اتفاق بیافتد. مثلاً عکسی از عبدالله نوری گرفته شد که بازتاب نرده ها روی شیشهٔ ماشین افتاده بود و او به ماشین نگاه می‌کرد وقتی می‌خواستند او را به زندان ببرند . این عکس زمانی که چاپ شد همه فهمیدند عبدالله نوری زندانی می‌شود. اما در دوره‌های اخیر به این شکل نیست. به طور کلی اهمیت عکاسی خیلی پایین آمده است. به این دلیل که درک درستی از عکس نداریم.

گزارش سفر به شهداد

تک‌ستاره‌های روشن خوشه‌های پرتلألو

حجت عطایی

عصر چهارشنبه ۳۱ فروردین ماه دقیق ساعت ۱۶ خودم را به ایستگاه راه آهن رسوندم . شاید بهتر بود که عوض به تهران همون ایستگاه محمدیه قم به بچه های دوربین دات نت ملحق می‌شدم مقصد کرمان بود و کویر شهداد و مسلماً قطار ما باید از قم رد میشد من تنها مسافر قمی بودم بیشتر بچه‌ها ساکن تهران بودند. همین موضوع به جذابیت سفرهای من تبدیل شده ، که در سفری با تعداد زیادی از بچه ها آشنا میشوم و از تجربیات عکاسی آنها استفاده‌میکنم.

☐ بـا یک پیک موتـوری از ترمینال جنوب خودم را به ایسـتگاه راه آهن رسـوندم . نهار رو در ترمینال خوردم. تخم مرغ + سیب زمینی +گوجه و یک قرص نان لواش جمعاً ۷۰۰ تومان فقط ۷۰۰ تومان بعد از چند دقیقه کم کم سـر و کلهٔ بچه‌های دوربین دات نت پیدا شـد اول احسان. بیشتر بچه‌ها را برای اولین‌بار بود که می‌دیدم به غیر خانم وحیدنیا که در سفر مصر با هم آشنا شده بودیم، چهره‌های جدیدی که به زودی دوستان جدیدی میشوند.

☐ سـاعت ۱۶/۵۵ قطار به مقصد کرمان حرکت کرد. برنامه اصلی بازدید از دیدنی‌های کرمان و کویر شـهداد بود.

مدت زمان زیادی طول نکشـید که دوسـتان جدید به دوستانی تبدیل شدند که گویا چندین سال است همدیگر رامیشناسند.

☐ قطار با تأخیر دو سـاعت وارد ایسـتگاه کرمان شد آقـای صادقی عکاس کرمانی و راهنمایی سـفر منتظر بود صبحانه را در هتل گردشگری کرمان خوردیم سپس بـرای بازدید از دیدنی‌های بـازار و حمام گنج علی‌خان حرکت کردیم.

☐ برخلاف تصور قبلی‌ام کرمان شهری است سرسبز و با کوههای سر به فلک کشیده‌اش که آثار برف هنوز در ارتفاعات آن به خوبی پیدا بود.

☐ حمام گنج علی خان اوج هنر و شاهکار معماری دوران صفویه به دستور گنج‌علی خان حاکم وقت کرمان شده این حمام در مسیر اصلی بازار کرمان قرار گرفته در این سالها تبدیل به موزهٔ مردم‌شناسی تبدیل شده است.

□ بعـد از عکاسـی از این بنا و بناهای اطـراف آن به سمت باغ شاهزاده که در شش کیلومتری ماهان که به دستور عبدالحمید میرزا فرمانفرما حاکم کرمان اواخر دوره قاجاریه بنا شد. رفتیم با مناظر زیبا و سرسبزش توجه هر بینندهای را به خود جلب میکرد به خصوص عمارت شاه نشین آن و نمای بیرونی آن حیرت انگیز بود.

□ برنامه بعدی کویر شـهداد بود با دور شـدن از شهر و گذشـتن از کوهستانهای صعب العبور و به گفته آقای صادقی دیوار مرگ که کویر را از ناحیه کوهسـتانی جدا می‌کرد وارد بیابانهای شـهداد شدیم شکوه زیبایی این کویر با کلوت های منحصر به فردش وصف ناشـدنی است.

□ همه لحظه شـماری می‌کردیم که زیبایی کویر را با غروبش ثبت کنیم کویری با نماهای متفاوت شـوق راه رفتن در شن غلتیدن در شن همه لحظات شیرینی بودند که خاطراتش هیچگاه فراموشـم نخواهد شد . برعکس دیگر کویرهـای ایران راه رفتـن در این کویر با کفش سخت نبود، برای اولین بار بود کویر شهداد را میدیدم یک ساعتی عکاسی کردیم .

□ برنامه بعدی اقامت شبانه در کمپ شهداد بود آسمان کویر مسـلماً با هر جای دیگر دنیا فرق دارد در شـب با تک ستاره های روشن و خوشه‌های پرتلألو و صورت-های فلکی‌اش، عظمت و آرامش کویر انسان را به اعماق شکوهی می‌برد که در هیاهوی زندگی شهری هرگز قابل دسترسی نیست انتخاب چادرها همراه بود با مشاهدهٔ چند عقرب احسان چاره را در برپا کردن چادرهایی دید که از تهـران آورده بود و آوردن تخت توسـط آقای صادقی و حسـام آرامش را به گروه بازگرداند، بعد از خوردن شـام فرصتی دسـت داد که در زیر این طبیعت فراموش شده قدمی بزنیم؛ با لیزر مخصوص ستاره‌شناسی که داشتم سعی کردم با اطلاعات ناقصی که داشتم طرز پیدا کردن سـتاره قطبی را یاد بدهم و بعضی از دوستان هم دنبال زاویه مناسب بودند تا عکاسی در شب را تجربه کنند.

□ کم کم هوا سرد میشد و سوز و سرمای کویر به خوبی حس میشـد. گروههای زیادی از شهرهای مختلف در کویر حضور داشتند و جنبش و جوش و سر و صدایشان تا صبح به گوش می‌رسید.

□ ساعت ۵:۳۰ همه آماده بودند که طلوع کویر را ثبت کنند به سمت کویر و کلوت‌ها حرکت کردیم صبحانه نیز در کویر مهیا شده بود.

□ در مسیر بازگشت به شهر از قنات‌ها هم دیدن کردیم، نعمـت آب در درون زمین آبادانـی را یادآوری می‌کند و ریشه‌های عمیق گیاهان و درختان کویری از استقامت می‌گویند و سبزی‌شان از عشق به زندگی، زندگی در کویر با قنات عجین شده کویر داسـتان‌ها دارد برای شنیدن تلاش و کوشـش مردان و زنانی که با سال‌ها تلاش و کوشش توانسته‌اند به روش خاص خودشان به آب برسند، برای شـنیدنش باید به زمزمهٔ بادهایـش گوش داد و از سـخاوت زمین کویر گفت و دید که چگونه داغ‌ترین و خشـک‌ترین گوشه‌های این سرزمین به برکت قنات به خاستگاه زندگی تبدیل شده است.

□ برای اولین بار بود که از داخل یکی از چاه‌های قنات این بزرگترین اختراع مردمان کویر را میدیدم و به حقیقت این جمله بویی بردم که هیچ کس به اندازهٔ کویرنشینان قدر آب را نمیداند.

□ برنامهٔ بعدی و آخرین برنامه دیدار از مقبره و آرامگاه شـاه نعمت الله ولی بود، مقبرهٔ شـاه نعمت الله یکی از باصفاترین بقعه‌های ایران به حساب می‌آید و طی قرن-هـا همواره مورد توجه صوفیه و عرفا و شـاعران بوده و هست، بعد از عکاسی و تماشای باغ، به سمت ایستگاه راه آهن حرکت کردیم و خداحافظی با مناظر زیبایی که دیده بودیم، خاطرات این سفر همراه با دوستان جدیدی که پیدا کردم هرگز فراموش نخواهم کرد.

چهاردهمین فستیوال جهانی عکس چین. رایگان

فستیوال هنر چین به صورت دو سالانه حدود سه دهه فعالیت مستمر دارد و به عنوان یکی از مهمترین مسابقات هنری جهان محسوب می شود این فستیوال پس از برگزاری موفق سیزدهمین دوره خود امسال اقدام به برپایی چهاردهمین دوسالانه هنر نموده است.

در دوره گذشته حدود ۳۰۰ هزار اثر هنری از ۶۰ هزار هنرمند سراسر دنیا در این فستیوال بزرگ شرکت داده شد, که سهم عکاسی در این میان رقمی حدود ۸۶ هزار عکس از حدود ۱۰ هزار عکاس از ۱۰۰ کشور و ۵ قاره جهان بود, لذا شاید بتوان از نظر کمیت و وسعت جشنواره عکس چین را بزرگتزین جشنواره عکس جهان زیر نظر فدراسیون جهانی عکاسی نامید.

چهاردهمین فستیوال جهانی عکس چین . رایگان

■ شرکت در این جشنواره هزینه بر می باشد .. اما از آنجا که کلوپ عکس ایران در سیزدهمین دوره این فستیوال به دلیل نظم در ارسال آثار , پی گیری و همکاری با برگزار کنندگان جشنواره به عنوان "بهترین کلوپ ارسال کننده عکس از میان تمام کلوپ های ارسال کننده از سرتاسر جهان" شناخته شد.

■ فستیوال عکس چین تمامی اعضای کلوپ عکس ایران را میهمان این دوره اعلام کردند و اعضای کلوپ فقط هزینه ارسال پستی را پرداخت می کنند.

این جشنواره از سیستم داوری چند لایه و بسیار حرفه ای برخوردار می باشد. داورانی از سرتاسر جهان آثار را به صورت مجزا داوری کرده و در پایان مورد بررسی نهایی قرار می دهند.
در دور گذشته و این دوره از میان انبوه آثار ارسالی فقط ۵۰۰ عکس برگزیده و به روی دیوار خواهد رفت.
کتاب نفیسی حاوی ۵۰۰ عکس به علاوه معرفی داوران و نمونه عکسهایشان برای برگزیدگان ارسال خواهد شد

چهاردهمین فستیوال هنر عکاسی چین در دو موضوع و چهار بخش برگزار می شود.

■ **موضوعات**
۱ – لحظه های شادی و شادمانی
۲ – موضوع آزاد

■ **هر موضوع در دو بخش برگزار می شود**
A – بخش رنگی
B – بخش سیاه و سفید و یا تک رنگ

هر هنرمند می تواند ۷ عکس در هر بخش و در مجموع ۲۸ عکس در ۴ بخش ارسال کند
ویرایش و دستکاری نرم افزاری عکسها و ادغام دیجیتالی تصاویر در این مسابقه بلا مانع می باشد.

■ **شیوه ارائه**
آثار بایستی به صورت دیجیتال و فقط بروی CD و یا DVD ارائه شود.
عکسها بایستی در سایز اصلی و حداکثر کیفیت ارسال گردد. لطفا از بیش از حد بزرگ کردن و دستکاری سایز عکسها جدا پرهیز کنید.

■ **نام گذاری فایلها**

شیوه دقیق نام گذاری فایلها و فرم فراخوان در قسمت توضیحات پایین صفحه نوشته شده است.
بسته هایی که فاقد نام گذاری صحیح فایلها , فرم فراخوان و فیش بانکی باشند قطعا ارسال نخواهند شد.

■ **ارسال عکسها** / فقط از طریق پست و یا ارسال با پیک / لطفا از ارسال با ایمیل خود داری فرمایید.

■ **قیمت:**
اعضا کلوپ عکس ایران فقط کافیست هزینه پست را پرداخت کنند
مبلغ ۹ هزار تومان برای هر شرکت کننده.

■ **زمان ارسال:** آخرین مهلت ارسال عصر چهارشنبه ۱۵ تیر ۱۳۹۰ می باشد.

■ **جوایز:**
بخش رنگی / ۸ مدال طلا / ۱۲ مدال نقره / ۱۶ مدال برنز / ۲۰ روبان افتخار
بخش سیاه و سفید / ۴ مدال طلا / ۸ مدال نقره / ۱۲ مدال برنز / ۱۶ روبان افتخار / و چندین روبان افتخار و جایزه نقدی برای هر بخش

■ هزینه اقامت و گردش در چین برای تمامی برندگان مدال و نشان افتخار از دیگر جوایز این جشنواره است

توضیحاتی برای ارسال منظم آثار:

۱- فرم فراخوان با عنوان عکسها به دقت پر شود.
۲- حتما برای عکسها اسم انتخاب کنید و پس از تغییر نام به همراه فایل فرم پر شده بر روی cd ثبت کنید.
۳- فایلها را با دقت تغییر نام دهید و در صورتی که برای تصاویر نامی ترجمه شده انتخاب نکرده اید , اسم عکس را به زبان " فینگلیسی " ارائه نمایید و دقیقا همان نام را در فرم ذکر شود.
فایلها را به این صورت نام گذاری نمایید: نام و نام خانوادگی – علامت اختصاری هر بخش از مسابقه – نام عکس به انگلیسی و یا فینگلیسی – نام کلوپ "iranphotoclub"
۱- mehran amiri–A – sarzamin roya – iranphotoclub.jpg ویا
۲-mehran amiri– B – dream land – iranphotoclub.jpg
علایم اختصاری در این جشنواره : موضوع ۱ و ۲ . و بخش A و B می باشد.
۴- یک نسخه از فایل فرم پر شده فراخوان را به همراه تصویر فیش بانکی در cd ثبت کنید.
۵- روی cd با ماژیک مخصوص ابتدا نام و نام خانوادگی- نام کلوپ عکس و بخشهایی که درآن شرکت کردید را به لاتین بنویسید.
۶- برای هر شرکت کننده یک cd مجزا تهیه کنید و آثار هر بخش از قسمت های جشنواره را در فولدری جداگانه با نام آن بخش تفکیک نمایید و در نهایت همه فولدر ها را در یک فولدر با نام و نام خانوادگی خودتان ثبت نمایید.
۷- از نوشتن مواردی چون شماره تلفن . آدرس و ایمیل شخصی اجتناب بورزید. جشنواره های خارجی فقط کلوپ ارسال کننده عکس را به رسمیت میشناسد و هیچ ایمیل و تماسی به غیر برقرار نخواهند کرد.
۸- فقط به تعداد خواسته شده عکس بفرستید . چنانچه آثار بیشتری ارسال نمایید دبیرخانه جشنواره انتخابی عمل خواهد کرد و یا گاها کل مجموعه را مورد بررسی قرار نمی دهد.
۹- لطفا مبالغ را اضافه ارسال نفرمایید تا حسابی برای آینده باقی نماند.

■ **هزینه ها** / هزینه ی ارسال پستی به کشور چین : نه هزار تومان می باشد

■ **پرداخت** / مبالغ فوق را به همراه بسته پستی ارسال نمایید و یا به حساب بانکی ذیل واریز و فیش آن را ایمیل کنید.

■ **شماره حساب**

شماره حساب سیبا بانک ملی: ۰۱۰۱۱۸۵۶۴۹۰۰۲
شماره کارت بانک ملی (برای انتقال وجه از کارت به کارت): ۶۰۳۷۹۹۱۱۳۶۱۹۵۰۳۳ به نام آرش حمیدی

■ **آدرس**
تهران ، شهرک غرب ، فاز یک ، خیابان گلستان ، برج b۲ مهستان . آرش حمیدی.
iranphotoclub@gmail.com

فراخوان نخستین جشنواره عکس دانشگاه تهران

انجمن علمی دانشجویی عکاسی پردیس هنرهای زیبا نخستین جشنواره عکس دانشجویی دانشگاه تهران را در قالب هفته عکس در تاریخ ۲۸ آبان تا ۲ آذرماه سال جاری در بخش‌های مسابقه، نشست‌های تخصصی و جلسات نقد برگزار می‌کند.

اینجا زیستگاه من است، جغرافیای ذهن من

بر اساس این عنوان متقاضیان شرکت در مسابقه می‌بایست طرح‌های خود را به همراه عکس‌های مقدماتی به دبیرخانه جشنواره ارسال و در صورت پذیرش طرح، مجموعه نهایی را ارائه نمایند.

بخش ویژه: عکاسی صحنه‌آرایی شده (Staged Photography)

مقررات

۱-شرکت در این مسابقه برای دانشجویان سراسر کشور آزاد است.

۲-طرح ها و عکس‌های مقدماتی در قالب فایل word تنظیم و به همراه فرم شـرکت در مسـابقه و تصویر کارت دانشـجویی به آدرس پست الکترونیکی جشنواره ارسال شود.

۳- متن طرح حداقل در ۷ و حداکثر در ۱۵ سطر تنظیم شود.

۴- فرم شرکت در مسابقه از طریق سایت جشنواره قابل دریافت است.

۵- تصمیم‌گیری در مورد مسائل پیش‌بینی نشده به عهده انجمن علمی دانشجویی عکاسی خواهد بود.

گاه‌شمار جشنواره:

پایان مهلت ارسال طرح‌ها: ۲۶ مرداد

اعلام نتایج داوری: ۳ شهریور

پایان مهلت ارسال مجموعه‌های عکس: ۱۲ آبان

اهدای جوایز: ۲ آذر

هیئت داوران: یحیی دهقانپور، حمید سوری، مهران مهاجر، امیرعلی قاسمی، رویا نوری‌نژاد

جوایز

نفر اول: تندیس جشنواره، لوح تقدیر و ۳۰ میلیون ریال

نفر دوم: تندیس جشنواره، لوح تقدیر و ۲۰ میلیون ریال

نفر سوم: تندیس جشنواره، لوح تقدیر و ۱۰ میلیون ریال

جایزه بخش ویژه: تندیس جشنواره، لوح تقدیر و ۳۰ میلیون ریال

آدرس دبیرخانه جشـنواره: تهران، خیابان انقلاب، دانشـگاه تهران، پردیس هنرهای زیبا، معاونت دانشـجویی و فرهنگی، انجمن علمی عکاسـی کدپستی: ۱۴۱۵۵-۶۴۵۸۳

آدرس الکترونیکی جشنواره: info@finearts-photofestival.ir

شماره تماس: ۰۹۱۲۷۱۳۵۹۰۹ محمد امینی

فراخوان اکسپوی عکس تئاتر برای مجید بهرامی

خانه هنرمندان ایران و انجمن عکاسان خانه تئاتر نیل به اهداف خیرخواهانه و انسانی و کمک و همیاری به هنرمند گران مایه «مجید بهرامی»نخستین اکسپوی عکس تئاتر ایران را برگزار می‌کند. به این منظور تمامی منافع مادی برگزای این نمایشگاه صرف درمان «مجید بهرامی» خواهد شد.

رئیس ستاد برگزای: دکتر مجید سرسنگی

ستاد برگزاری: فروغ میر طهماسب / مسعود پاکدل / آوا کیایی / رضا موسوی / رضا ثروتی
هیات انتخاب آثار: سیامک زمردی مطلق / مسعود پاکدل / رضا معطریان
دبیر نمایشگاه: ابراهیم حسینی

موضوع نمایشگاه: عکس تئاتر

شرایط:
۱- ورود برای تمامی عکاسان تئاتر آزاد است.
۲-نمایشگاه در ۲ بخش موضوعی و آزاد برگزار می‌گردد. و شرکت در هر دو بخش آزاد است.
الف- موضوعی: در این بخش عکاسان محترم تئاتر می‌توانند حداقل ۵ اثرازنمایش‌های که «مجید بهرامی» در آن‌ها نقش آفرینی کرده ارسال کنند.
ب- بخش آزاد: در این بخش عکاسان محترم تئاتر می‌توانند ۵ عکس تئاتر به دلخواه ارسال کنند.
۳- آثار ارسالی محدوده زمانی ندارند.
۴-آثار ارسالی باید در قطع ۷۰×۵۰ و با رزولیشن ۳۰۰ در قالب سی دی به همرا فرم نمایشگاه ارسال شود.
روز شمار نمایشگاه: آخرین زمان ارسال اثر پایان وقت اداری ۱۸ تیر ۹۰ خواهد بود.

توجه:
۱- نام و نام خانوادگی و شماره تماس متقاضی باید بروی سی دی ارسالی ذکر شود.
۲-به هیچ عنوان آثار ارسالی پس از زمان مقرر شده ترتیب اثر داده نخواهد شد.
۳- تمامی حقوق مادی نمایشگاه صرف درمان «مجید بهرامی» می‌شود.
۴- بین ۳۰ تا ۲۰ الی اثر به رای هیات انتخاب در قالب کارت پستال در بخش جنبی نمایشگاه تحت عنوان بازار فروش عکس تئاتر ارائه می‌شود.

مکان نمایشگاه: خانه هنرمندان ایران
زمان ۲۲ الی ۳۰ تیرماه ۹۰

آدرس دبیرخانه: تهران، خیابان طالقانی، خیابان موسوی شمالی (فرصت)، باغ هنر، خانه هنرمندان ایران
روابط عمومی. تلفن: ۸-۸۸۳۱۰۴۵۷ و ۰۹۱۲۳۴۷۴۲۳۱

فرم شرکت در اکسپو در بخش اخبار عکاسی سایت دوربین.نت قابل دانلوود است.

فراخوان نخستین جشنواره عکس و صنعت نفت

■ **گاه شمار:**

آخرین مهلت ارسال آثار: ۲۵ فروردین ۱۳۹۰

انتخاب و داوری: ۱۰ اردیبهشت ۱۳۹۰

افتتاح نمایشگاه و اهداء جوایز به برگزیدگان جشنواره: ۳ خرداد ۱۳۹۰ (به مناسبت سالروز آزادی سازی خرمشهر)

■ این جشنواره در دو بخش مسابقه و جنبی (غیر رقابتی) برگزار می‌گردد و عکاسان می‌توانند در هر دو بخش با موضوعات زیر شرکت نمایند:

صنعت نفت و دفاع مقدس / صنعت نفت، انسان و کار / صنعت نفت و جلوه‌های تصویری

■ **جوایز بخش مسابقه در هر موضوع:**

الف) نفر اول؛ تندیس جشنواره به همراه لوح افتخار و مبلغ بیست و پنج میلیون ریال

ب) نفر دوم؛ تندیس جشنواره به همراه لوح افتخار و مبلغ بیست میلیون ریال

ج) نفر سوم؛ تندیس جشنواره به همراه لوح افتخار و مبلغ پانزده میلیون ریال

د) تقدیر از ۳ نفر؛ لوح افتخار و مبلغ ده میلیون ریال

■ **دبیر جشنواره: داریوش عسکری** ■ **هیات انتخاب و داوری:** محمدمهدی رحیمیان، جاسم غضبانپور، محمد غفوری، سیدعباس میرهاشمی، مجید ناگهی

۱. شرکت تمامی عکاسان در این جشنواره آزاد است.

۲. هر عکاس می‌تواند حداکثر در بخش مسابقه ۱۰ قطعه و در بخش جنبی ۲۰ قطعه عکس به دبیرخانه ارسال نماید.

۳. عکس‌های ترکیبی و ساخته شده توسط ابزار گرافیکی پذیرفته نخواهد شد.

۴. عکس‌ها باید در قالب CD (لوح فشرده) با فرمت Jpg و یاTif و با عرض حداقل ۲۰ سانتی‌م‌تر با دقت ۳۰۰ dpi به دبیرخانه ارسال و یا تحویل گردد.

۵. نامگذاری فایل عکس‌ها بر روی CD (لوح فشرده) مطابق نمونه انجام پذیرد: Ahmadi ali۰۵ شماره عکس+ نام + نام خانوادگی

۶. آثار بخش‌ها و موضوعات مورد نظر باید در فولدرهای جداگانه با نام و مشخصات تعیین شده نام‌گذاری و قرار داده شود.

توجه: (شرکت کنندگان تمام آثار ارسالی را باید به صورت متوالی نامگذاری و سپس آن‌ها را در فولدرهای مربوطه قرار داده و ازتکراری شدن شماره فایل عکس‌ها خودداری نمایند)

۷. روی CD (لوح فشرده) نام و نام خانوادگی، شماره تماس (تلفن همراه و ثابت با کد شهر) درج گردد.

۸. درج اطلاعات کامل درخواست شده اعم از زمان و مکان دقیق عکس‌ها در جدول مشخصات عکس‌های ارسالی الزامی است.

۹. در صورت شرکت در بخش جنبی از جدول مشخصات عکس‌های ارسالی کپی تهیه کرده و پس از تکمیل اطلاعات عکس‌ها به همراه CD (لوح فشرده) ارسال نمائید.

۱۰. نگاتیو و یا فایل دیجیتالی عکس باید نزد عکاس موجود باشد.

۱۱. ارسال عکس توسط عکاس به منزله قبول مالکیت اثر و اصالت آن تلقی گردیده و هیچ‌گونه مسئولیتی به عهده دبیرخانه نخواهد بود.

۱۲. برگزارکننده مجاز است که آثار منتخب را در نقاط مختلف اعم از داخل یا خارج کشور به نمایش بگذارد و از این آثار در انتشارات خود با ذکر نام عکاس استفاده و چنانچه این امر منجر به کسب درآمدی شود، برگزار کننده مطابق تعرفه خود هزینه استفاده از عکس را به صاحبان اثر پرداخت نماید.

۱۳. به آثاری که پس از مهلت مقرر به دبیرخانه جشنواره ارسال شود ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۱۴. CD (لوح فشرده) آثار غیرمنتخب عودت داده نشده و معدوم می‌شود.

۱۵. دبیرخانهٔ جشنواره هیچ مسئولیتی را در قبال آسیب‌های ناشی از ارسال نامطلوب یا مشکلات پست نمی‌پذیرد.

۱۶. تکمیل فرم شرکت در جشنواره توسط عکاس و ارسال آن همراه CD (لوح فشرده) عکس‌ها ضروری و به منزله قبول شرایط و مقرارت جشنواره است.

۱۷. تصمیم گیری در مورد مسائل پیش‌بینی نشده به عهده برگزار کننده است.

■ **آدرس سایت :** www.petrophoto.ir

■ **دبیرخانه :** تهران – خیابان طالقانی – تقاطع خیابان حافظ – ساختمان اصلی وزارت نفت – طبقه سوم – اتاق شماره ۳۱۰ تلفن: ۲۲۵۶۴۹۱۱ – ۲۲۵۴۹۹۲۰

اداره کل روابط عمومی وزارت نفت

فراخوان مسابقه عکاسی خانه عکاسان

عکّاسی رسانه‌ای میان دنیای عکّاس، جهان خارج و بیننده است. عمدهٔ ارجاعات عکّاسی به جهان و از جهان است و از سوی دیگر با عالم درونی عکّاس و خاستگاه های او در ارتباط است. عکّاسی زندگی است و عکس‌ها و مفاهیم آن تداوم این شیوهٔ زیستن هستند. در این دوره بر آن هستیم تا شاهد جستجوی معنا در آثار عکّاسان ایران زمین باشیم و با ارایهٔ و رویت این آثار، علاقمندان آثار هنری با رویکرد عکّاسانه و دغدغهٔ درونی عکّاسان جستجوگر آشنا شوند.
آثار ارسالی باید در برگیرنده رویکرد درونی عکّاس به جهان پیرامون باشند و محدودهٔ موضوع، مرزهایی است که می توانند فراچنگ نگرش جستجو گر عکّاس قرار گیرند.
آثار باید حاصل یافته ها و درون یافته های عکّاس باشند.
آیین نامه:

۱- شرکت همه افراد در این نمایشگاه آزاد است .
۲- تک عکس و مجموعه : عکاسان می توانند فقط در یکی از گزینه های تک عکس(حداکثر با ۵ عکس) و یا مجموعه (حداکثر با ۷ عکس) در مسابقه شرکت نمایند.
۳- رنگ: محدودیتی در استفاده از پهنه گسترده رنگ ها و تن مایه ها وجود ندارد.
۴- عکسها باید روی CD با اندازه عرض حداقل ۲۰ سانتیمتر (ضلع کوچک) بدون محدودیت طول آن (برای عکس های پانوراما یا آماده سازی های ترکیبی)، dpi۳۰۰ با فرمتTiff یا jpeg ارسال شود.
۵- فایل عکس‌ها باید با نام خانوادگی، نام و عنوان عکس به حروف انگلیسی و شماره و ردیف ۰۱ تا ۰۵ نامگذاری شود.
مثال Amir Amini۰۱
۶- ارسال اثر و شرکت در نمایشگاه به منزله اعلام مالکیت معنوی عکس ها توسط عکاس است. در صورت اثبات خلاف این امر در هر مرحله ای، عواقب حقوقی و جزایی آن به عهده شرکت کننده است.
۷- درون CD علاوه بر عکس‌های ارسالی یک پوشه ایجاد کنید که حاوی یک قطعه عکس پرسنلی در اندازه ۴×۳ سانتیمتر و فرم تکمیل شده مراسم را یا به صورت فایل یا ضمیمه مدارک، ارسال نمایید که شامل:
الف – نام و نام خانوادگی، نام پدر، تاریخ تولد، محل تولّد، تحصیلات و شماره ملّی
ب – نشانی دقیق با ذکر کد پستی، شماره تلفن‌های ثابت، همراه و نشانی پست الکترونیک
ج – عنوان و شرح عکس‌ها و تاریخ محل عکسبرداری آنها به ترتیب شماره و ردیف
۸- اگر عکس‌هایی که بر خلاف آیین نامه و نیز عکس‌هایی که فاقد اطلاعات خواسته شده درباره عکاس باشد، ارسال شوند، در داوری شرکت داده نخواهند شد.
۹- ارسال اثر و شرکت در نمایشگاه به منزله پذیرش آیین نامه نمایشگاه است. تصمیم دربارهٔ مسایل پیش بینی نشده در این آیین نامه بر عهده شورای برگزاری است و به اطلاع عموم خواهد رسید.

■ **دبیر:** رسول اولیاءزاده

■ **هیئت انتخاب و داوری:** علی رئیس شقاقی، بیژن بنی احمد، محمد غفوری، محمد مهدی رحیمیان، شهریار توکلی

■ **گاهشمار نمایشگاه:**

مهلت دریافت آثار: روز یکشنبه ۳۱ مرداد ۱۳۹۰
انتخاب و داوری: ۴ شهریور ۱۳۹۰
گشایش نمایشگاه: شنبه ۱۰مهرماه ۱۳۹۰

■ **جوایز بخش ویژه :** به برگزیدگان هر بخش مبلغ ۱۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال به عنوان جایزه ویژه نمایشگاه پرداخت می‌شود.

فراخوان اولین جشنواره بین‌المللی آب در قاب

شرکت آب و فاضلاب استان تهران در راستای فرمایشات مقام معظم رهبری و ابلاغ سیاست‌های کلی اصلاح الگوی مصرف از سوی معظم له، به منظور تشویق و ترغیب هنرمندان ایران اسلامی به پرداختن به موضوع آب و نقش آن در زندگی فردی و اجتماعی، فرهنگ سازی مصرف بهینه آب، ارتقای سطح بینش و نگرش جامعه نسبت به ارزش مادی و معنوی آب و دستیابی به آثار فاخر تصویری در این زمینه، اولین جشنواره بین المللی آب در قاب (آب در آیینه تصویر) را برگزار می‌نماید.

اهداف جشنواره:

توجه دادن به ارزش والا و جنبه معنوی و دینی آب | توجه دادن به نقش و جایگاه آب در تاریخ اسلام و ایران | توجه دادن به جایگاه اجتماعی و فرهنگی آب در ایران | توجه دادن به ارزش اقتصادی و نقش استراتژیک آب | توجه دادن به لزوم اصلاح الگوهای مصرف در زمینه آب | توجه دادن به نقش خانواده در رعایت فرهنگ مصرف آب | توجه دادن به زیبایی‌های ناشی از آب | توجه دادن به تلاش‌های انجام گرفته در آب رسانی شهری و روستایی | توجه دادن به تاثیرات مخرب نابودی دریاچه‌ها و آبخوان‌ها و خشکسالی | استفاده از جایگاه هنر به ویژه سینما در انتقال مفاهیم | تشویق هنرمندان بویژه سینماگران، نویسندگان و عکاسان به گرایش موضوع آب | تولید آثار فاخر در زمینه‌های فیلم، فیلمنامه و عکس با موضوع آب | آشنایی دادن مردم از طریق هنرمندان با فرهنگ آب و اصلاح الگوی مصرف | شناسایی استعدادها و تقدیر از برترین‌های فعال در حوزه تصویر

بخش‌های جشنواره:

تک عکس / مجموعه عکس / تکنیک‌های عکاسی

موضوعات جشنواره:

آب و قداست و معنویت | آب و ارزش‌های دینی و اسلامی | آب و تاریخ ایران و اسلام | آب و زندگی اجتماعی | آب و سقایان | آب و اصلاح الگوی مصرف | آب و خانواده | آب در فرهنگ عامه | آب و زیبایی و طراوت | آب و زندگی شهری | آب و زندگی روستایی | آب و فرهنگ سازی | آب در ادیان و رسوم مختلف جهان| آب و آبرسانی | آب و پساب و سایر موضوعات مرتبط با آب

نگاه ویژه:

دریاچه‌ها و آبخوان‌های از دست رفته ایران | خشکسالی و تبعات ناشی از آن | استحصال آب در شهرهای کویری و خشک ایران

آیین نامه شرکت در بخش عکس جشنواره بین المللی آب در قاب:

جشنواره در سه بخش برگزار می‌شود. | عکس با موضوع آب | مجموعه عکس با موضوع آب | اجرای تکنیکهای عکاسی و نرم افزار ی برروی عکس با موضوع آب

هر عکاس می‌تواند نهایتا در سه بخش پانزده عکس ارسال کند | هر عکاس فقط مجاز به ارائه پنج عکس در هر بخش است.

۸- عکسهای هر بخش در پوشه‌ای جداگانه برروی CD قرار گرفته و تحت عنوان بخش الف، ب و ج مشخص شود.

۹- فایل عکس‌ها با نام ونام خانوادگی عکاس با حروف انگلیسی و شماره ردیف ۰۱ تا ۰۵ در هر پوشه نامگذاری شود. مثال: ۰۱Ali Amini

گاه شمار جشنواره:

آخرین مهلت ارسال آثار: اول مرداد ۱۳۹۰

داوری آثار: بیست و پنجم مرداد ۱۳۹۰

اطلاع رسانی: سی و یکم مرداد ۱۳۹۰

اختتامیه جشنواره: پانزدهم شهریور ۱۳۹۰

جوایز:

به نفرات اول هر بخش جشنواره ۱۳۰۰۰۰۰ تومان به همراه تندیس جشنواره و لوح تقدیر

به نفرات دوم هر بخش جشنواره ۱۰۰۰۰۰۰ تومان به همراه لوح تقدیر جشنواره

به نفرات سوم هر بخش جشنواره ۷۰۰۰۰۰ تومان به همراه لوح تقدیر جشنواره

دبیر بخش عکس جشنواره: فرامرز عامل بردبار

هیات داوران: سیف الله صمدیان، ساعد نیک ذات، کیارنگ علایی، مهدی رضوی و منصوره معتمدی

آدرس دبیرخانه: تهران، خیابان فاطمی، شرکت آب و فاضلاب استان تهران، ساختمان روابط عمومی، دبیرخانه دائمی جشنواره

تلفن: ۸۸۹۷۸۱۶۲/۸۸۹۷۷۶۲۱-۰۲۱

سایه، مسابقه تیرماه دووونات

آژانس عکس خبری دوربین.نت (اولین آژانس عکس خبری ایران) پنجمین مسابقه ماهانه عکاسی را بین اعضای دووونات برگزار می کند. هدف از این مسابقه ایجاد فضای عکاسی، رقابت و انگیزه بین اعضای این جامعه عکاسی است. برای این مسابقه سعی شده سوژه هایی انتخاب شود که دوستان عضو و عکاسان بتوانند از خلاقیت خود استفاده کنند.

موضوع مسابقه تیرماه : سایه

– در عکس ها باید سایه نقش موثر عکس باشد.
– عکس هایی که خلاقیت بیشتری داشته باشد نمره بیشتری می گیرند.

مقررات مسابقه

– حضور در مسابقه برای تمامی عکاسان آزاد است.
– برای شرکت در مسابقه باید عضو دووونات باشید.
– برای شرکت در مسابقه در پروفایل افراد نام و فامیل باید کامل باشد.
– برای شرکت باید عضو گروه مسابقه تیرماه – سایه در بخش گروه ها شوید.
– تمامی عکس های ارسالی باید در گروه مسابقه تیرماه – سایه ارسال شود.
– هرگونه لوگو، اسم و نشان روی عکس ها ممنوع است.
– هر نفر با ۵ عکس می تواند در مسابقه شرکت کند.
– به سه نفر برتر هدیه و لوح تقدیری به رسم یادبود اهدا می شود.
– عکس ها باید در سایز ۸۰۰ در ۶۰۰ پیکسل آپلود شود.
– هرگونه تغییر خارج ازاستاندارد درعکس ها پذیرفته نیست. اصلاح رنگ،کنتراست، تیرگی و روشنی ، کراپ در عکس ها در حدی که اصالت عکس را تغییر ندهد قابل قبول است.
– عکس های برتر در کاغذباتله دوربین.نت منتشر می شود.
– عکس های برتر طی یک نمایشگاه مجازی در دوربین.نت به نمایش درمی آید.
– عکس ها توسط یکی از عکاسان مطبوعات داوری خواهد شد.
– مهلت ارسال عکس ها تا ۳۱ تیرماه ۱۳۹۰ است.

آدرس سایت دووونات

http://www.doorbin.net/doonut

ورک شاپ مردادماه ۹۰
مالتی مدیا
آماده سازی / صدا / ساخت
پنجم مردادماه

ورک شاپ شهریورماه ۹۰
ترفندهای ادیت عکس در فتوشاپ
ساسان پناهی
هفدهم شهریورماه

دووونات
|خوشمزه‌ترین بخش دوربین.نت|
www.doorbin.net/doonut

ورک شاپ تیرماه ۹۰
عکاسی هنری تئاتر/سینما و موسیقی
رضا موسوی
بیست و سوم تیرماه

سفرعکاسی
|قلعه رودخان و ماسوله|
۳۰ و ۳۱ تیرماه
safar.doorbin.net

سفرعکاسی
|آبشار بیشه و دره شیرز|
۱۶ و ۱۷ تیرماه
safar.doorbin.net

CLUB
|عضویت در بزرگترین کلوپ آموزشی عکاسی|
Club.doorbin.net

جشنواره
عکس‌های برترسال
top.doorbin.net

تابستان ۹۰ با ورک شاپ های تخصصی

دوربین نت

ورک شاپ تیرماه ۹۰

عکاسی هنری تئاتر/سینما و موسیقی
رضا موسوی
بیست و سوم تیرماه

ورک شاپ مردادماه ۹۰

مالتی مدیا
آماده سازی / صدا / ساخت
پنجم مردادماه

ورک شاپ شهریورماه ۹۰

ترفندهای ادیت عکس در فتوشاپ
ساسان پناهی
هفدهم شهریورماه

| عکاسی هنری | مالتی مدیا | ترفندهای ادیت عکس |

Amouzesh.doorbin.net

۰۹۱۹۲۰۵۳۰۰۹ - ٦٦٧٥٧٩٥٤

کلاس های عکاسی

دوربین نت

یادگیری را جور دیگی تجربه کنید

| عکاسی خبری | ادیت عکس | عکاسی مقدماتی |

Amouzesh.doorbin.net

۰۹۱۹۲۰۵۳۰۰۹ - ٦٦٧٥٧٩٥٤